

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

Στην Αθήνα σήμερα 5 Ιουλίου 1999, ημέρα Δευτέρα και ώρα 9.00' π.μ. στην Αίθουσα 150 του Μεγάρου της Βουλής συνεδρίασε η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της «Βουλής των Εφήβων», υπό την προεδρία του Βουλευτή κ. Ανέστη Σαατσόγλου, με αντικείμενο τη συνέχιση της επεξεργασίας και εξέτασης των θεμάτων: αστυφιλία - αποκέντρωση, δημόσια διοίκηση, ισότητα των φύλων, τύπος και μέσα μαζικής ενημέρωσης, δημόσια ασφάλεια, αλλοδαποί, σωματιστικά ιδρύματα - φυλακές, θανατική ποινή, δικαιοσύνη, κοινωνική ανισότητα, αξιοκρατία - πολιτικοί - κόμματα), βουλευτές, υπουργεία, κυβέρνηση, πολιτικά δικαιώματα τοπική αυτοδιοίκηση - «Καποδίστρια», «Βουλή των Εφήβων», τοπικά προβλήματα, της Σύνθεσης Κειμένων των μαθητών από την Ελλάδα, την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», Σύνοδος Δ' 1998 - 1999

Στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της «Βουλής των Εφήβων» συμμετείχαν οι εξής «Εφηβοί Βουλευτές»: Αδαμοπούλου Ασπασία (Νομός Ημαθίας), Αλβανού Χρύσα (Νομός Έβρου), Αλετράρη Ανθή (Λευκωσία), Αναστασίου Δημήτριος (Α' Πειραιά), Ανδρέακου Καλλιόπη (Λακωνίας), Ανυφαντάκης Δημήτριος (Α' Θεσσαλονίκης), Βαρσάνης Γεώργιος (Νομός Τρικάλων), Βηλαρά Αναστασία-Τάνια (Λουξεμβούργο), Βιολιντζή Αγγελική (Φθιώτιδας), Βρέντζου Χριστίνα (Νομός Ρεθύμνης), Γεωργαντά Ειρήνη-Μαρία (Νομός Πιερίας), Γιοβανοπούλου Αικατερίνη (Νομός Πέλλας), Γκόλια Βασιλική (Γερμανία), Γκουζιούρη Αγάπη (Α' Θεσσαλονίκης), Γουλιδάκη Εμμανουέλα (Νομός Ηρακλείου), Γουσέτη Αναστασία (Νομός Ζακύνθου), Δαλαμπίρα Στεργιανή (Νομός Σερρών), Διαμάντη Αθηνά (Καναδάς), Ζαγγογιάννη Ζωή (Β' Αθήνας), Καδιανάκης Ιωάννης (Νομός Ηρακλείου), Καρτερός Χρυσόστομος (Νομός Σερρών), Κατραβά Βικτωρία (Α' Αθήνας), Κιουσένδερλης Λεωνίδα (Νομός Χανίων), Κουμαρτζή Θεοδώρα (Νομός Κιλκίς), Κουσιναντα Αθανασία (Νομός Έβρου), Κουσουνάδης Πέτρος (Νομός Κυκλάδων), Κωστοπούλου Βασιλική (Νομός Μεσσηνίας), Λαγγούρα Δήμητρα (Νομός Λαρίσης), Λάμπρου Ειρήνη (Επικρατείας), Μάνος Ανδρέας (Β' Αθήνας), Μαύρου Άντρια (Λευκωσία), Μιμίδου Φωτεινή (Α' Θεσσαλονίκης), Μπαλέκα Παναγιώτα (Νομός Χίου), Μπανιζιώτη Αικατερίνη (Νομός Λέσβου), Μπάρκας Ιωάννης (Νομός Πρεβέζης), Νιώτη Σοφία (Υπ. Αττικής), Παπαγεωργίου Μαργαρίτα (Νομός Ξάνθης), Παπανικολάου Μαρία (Υπ. Αττικής), Πνά Άννα (Νομός Χαλκιδικής), Πολυδώρου Μιλτιάδης (Λευκωσία), Πούλιου Αικατερίνη (Νομός Κοζάνης), Ραζής Ανδρέας (Β' Αθήνας), Ρεμπούλη Σταυρούλα (Νομός Δωδεκανήσου), Σδούγκος Άλκης (Νομός Αχαΐας), Σελλούντου Νεφέλη (Η.Π.Α.), Σιδηροπούλου Μαριάννα (Νομός Ημαθίας),

Σφουγγάτου Μαρία (Νομός Ξάνθης), Τσακιδίδης Ευριπίδης (Β' Θεσσαλονίκης), Τσίμος Κωνσταντίνος (Γερμανία - Μόναχο), Τσιμπούκη Ευανθία (Νομός Σερρών), Τσιούδα Μαυρομάτα (Νομός Σερρών), Τσιρονίκος Γεώργιος (Νομός Λαρίσης), Τσότσου Δήμητρα (Β' Αθήνας), Φράππα Ελένη (Υπ. Αττικής), Χαλβαντζή Ευτυχία (Β' Αθήνας), Χαρισόπουλος Ευάγγελος (Α' Θεσσαλονίκης), Χατζής Περικλής (Νομός Φλωρίνης) και η Χατζηδάκη Αικατερίνη (Β' Θεσ/κης).

Τη συνεδρίαση παρακολούθει και ο Γενικός Γραμματέας της Βουλής Καθηγητής κ. Παναγιώτης Τζωρτζόπουλος.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής η Ευτυχία Χαλβαντζή.

ΕΥΤΥΧΙΑ ΧΑΛΒΑΝΤΖΗ (Β' Αθήνας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, εκπροσωπώ το 5ο Λύκειο Ζωγράφου στη 2η Περιφέρεια Αθηνών.

Καθημερινά, κατακλυζόμαστε από ειδήσεις, γεγονότα που μας κάνουν να βαδίζουμε ανήσυχoi και απροστάτευτοι προς την υποδοχή της νέας χιλιετίας. Ζούμε σε μια εποχή όπου όλες οι αξίες, τα ιδανικά διωλίζονται και περιθωριοποιούνται, όπου οι απαιτήσεις της ζωής αυξάνουν με ιλιγγιώδη ρυθμό, ενώ φαινόμενα κοινωνικής παθογένειας, όπως εγκληματικότητα, ναρκωτικά, βρίσκονται σε έξαρση και οδηγούν σε ολέθριες συνέπειες για την κοινωνική συνοχή, αλλά και για το άτομο.

Υπάρχει όμως ένας θεσμός, η Αστυνομία, που ανταποκρίνεται στην ανάγκη μας για τη διασφάλιση των αγαθών και την προστασία από την αυθαιρεσία είτε ορισμένων επικίνδυνων ατόμων είτε κρατικών οργάνων και δημόσιων προσώπων. Η Αστυνομία, θεσμός της δημόσιας τάξης, όργανο εκτελεστικής εξουσίας με πανάρχαιες ρίζες, βρίσκεται δίπλα μας να μας προστατεύσει ως κυματοθραύστης της παντοειδούς παρανομίας και ως ασπίδα κατά του ποικιλώνυμου και ποικιλόμορφου εγκλήματος. Όλοι εμείς οι πολίτες σ' αυτήν απευθυνόμαστε όταν απειλούμαστε από τα κρούσματα παρανομίας και επιθετικότητας που τον τελευταίο καιρό αυξήθηκαν λόγω της εγκατάστασης πολλών αλλοδαπών στη χώρα μας. Το ερώτημα, όμως, είναι, αν όντως βρίσκεται δίπλα μας η Αστυνομία προσφέροντας τις υπηρεσίες της για την πάταξη της εγκληματικότητας. Ή μήπως απαιτείται περαιτέρω μεταρρυθμιστική προσπάθεια και ακατάβλητη θέληση από όλους μας, αλλά κατά το πλείστον από τους αρμόδιους φορείς; Είναι πλέον δεδομένο, ύστερα από την όλη έξαρση της εγκληματικότητας και των κρουσμάτων διαφθοράς που παρατηρήθηκαν μέσα στον κλάδο της Αστυνομίας, ότι είναι αναγκαίες και επείγουσες οι αλλαγές.

Οι προτάσεις, λοιπόν, που προτείνω, χωρίς να μπορούν να θεωρηθούν ουτοπιστικές, είναι: Αλλαγή στον τρόπο εκπαίδευσης των αστυνομικών, εκσυγχρονισμός της εκπαίδευσης και του εξοπλισμού, αξιοκρατία στη διαδικασία επιλογής των μελών της Αστυνομίας και στην προαγωγή τους στις ανώ-

τερες και ανώτατες βαθμίδες, εφαρμογή νέων μεθόδων και τρόπων δράσης που θα βασίζονται στα πορίσματα της επιστημονικής παιδαγωγικής και ψυχολογικής έρευνας. Τεχνολογική και κτιριακή αναδιαμόρφωση των κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών. Αύξηση του αριθμού των αστυνομικών, συνεχείς περιπολίες. Εξάλειψη των κρουσμάτων διαφθοράς και των προκαταλήψεων που οδηγούν στη διαπόμευση του αστυνομικού σώματος. Ας μη μας διαφεύγει ότι η διαφθορά εντοπίζεται όπου υπάρχει κρίση ηθικής και αξιών. Ο κάθε αστυνομικός οφείλει να διαθέτει ήθος, ψυχικό σθένος και να έχει επίγνωση του χρέους του. Όμως και το ίδιο το κράτος οφείλει να προχωρήσει στην αναβάθμιση του θεσμού της Αστυνομίας, αποσκοπώντας στην ευημερία των πολιτών του και στην αποκατάσταση της δημόσιας τάξης και ασφάλειας. Επίσης, τα Μ.Μ.Ε. οφείλουν να προβάλλουν την αλήθεια και να μην κρατούν επικριτική στάση απέναντι στο έργο της Αστυνομίας και στα μέλη της, χρεώνοντάς τους κατά ένα μεγάλο βαθμό τα νομοθετικά κενά, τις γραφειοκρατικές αγκυλώσεις, τα πελατειακά δίκτυα, τις επιλεκτικές μας ευαισθησίες και τα ελλείμματα διαφάνειας - ελέγχου, που ενυπάρχουν άλλωστε σε πολλούς θεσμούς. Γιατί βέβαια μπορεί να παρατηρούνται κρούσματα σήψης μέσα στο χώρο ευθύνης της, που να οδηγούν προς μία αμφισβήτηση της σπουδαιότητας του θεσμού, δεν είναι, όμως, και λίγοι αυτοί που θυσιάζουν τη ζωή τους, αλλά και την προσωπική οικογενειακή γαλήνη, εν ώρα καθήκοντος ή μη. Δεν είμαστε, λοιπόν, άδικοι, σκληροί, απέναντι σ' αυτούς, έστω και αν είναι λίγοι, όταν τους χρεώνουμε όλη την ευθύνη για την κατάσταση που επικρατεί στο χώρο της δημόσιας τάξης και ασφάλειας; Ίσως εν τέλει να μην είμαστε. Πάντως δεν είναι λίγοι αυτοί που εκφράζονται υποτιμητικά για τους αστυνομικούς δείχνοντας μια εμπάθεια προς το πρόσωπό τους. Είναι γνωστά σε όλους μας, πιστεύω, τα συνθήματα που ακούγονται γι' αυτούς στις διαδηλώσεις, αλλά και γενικότερα. Στο χέρι μας πάντως βρίσκεται η αποκατάσταση της εικόνας της ελληνικής αστυνομίας και η βελτίωση του θεσμού, ώστε και εμείς, οι πολίτες, να έχουμε κάποιο καταφύγιο όταν κινδυνεύουμε από αμοσταγείς και επικίνδυνους εγκληματίες.

Οι αστυνομικοί χρειάζονται και τη δική μας συμπαράσταση και συνεργασία για την αποτελεσματική τέλεση του καθήκοντός τους. Γι' αυτό, λοιπόν, πρέπει να υπάρξουν αλλαγές αποτελεσματικές και ουσιαστικές τόσο από τους αρμόδιους κρατικούς φορείς και τα ίδια τα μέλη του αστυνομικού σώματος, όσο και από την κοινωνία και από τον έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο. Εξάλλου το έργο της Αστυνομίας, που αποτελεί λειτουργήμα, οφείλει να είναι η προάσπιση της έννομης τάξης, η τήρηση των κανόνων δικαίου, ώστε να λειτουργήσει εύρυθμα η κοινωνία στην οποία ζούμε.

Τέλος, οφείλω να πω, ότι όλοι μαζί μπορούμε και έχουμε χρέος να αγωνιστούμε για ένα καλύτερο μέλλον, μια καλύτερη Ελλάδα, υπερασπίζοντας πάντα

τις αξίες και τα ιδανικά μας. Η συνεργασία καταφέρνει πολλά, ενώ αντίθετα η δυσπιστία και η διχόνοια σπέρνουν τη ριζική αλλοτρίωση και την καταστροφή, όπως άλλωστε αποδεικνύει και η ιστορία της ανθρωπότητας.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Ματούλα Τσιούδα.

ΜΑΤΟΥΛΑ ΤΣΙΟΥΔΑ (Νομός Σερρών): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, ιδιαίτερη πατρίδα μου είναι ο νομός Σερρών.

Ξέρετε, γιατί βρίσκομαι σήμερα εδώ; Γιατί θέλω να σας πω ότι το χωριό μου, η κάτω Πεντάπολη, ερήμωσε. Και τα διπλανά χωριά ερήμωσαν και αυτά. Και γενικότερα, ο νομός Σερρών πληθυσμιακά μαραζώνει. Και η πολιτεία; Αμέτοχη, απαθής και από απόσταση ασφαλείας παρατηρεί την καθοδική πορεία ενός νομού. Ενός νομού με τους υψηλότερους δείκτες φυσικών πόρων, που οι καλλιεργήσιμες εκτάσεις του καλύπτουν το 4,28% της πανελληνίας έκτασης.

Αυτό που χρειάζεται για να ξαναζωντανέψει ο αγροτικός νομός Σερρών είναι η μέριμνα της πολιτείας για τους αγρότες. Πρέπει να εξασφαλίζει τιμές που να ανταμείβουν το μόχθο του αγρότη. Να δίνει κίνητρα για να ασχολούνται οι νέοι με τη γεωργία. Να δημιουργήσει βιομηχανίες καπνού και κλωστοϋφαντουργίας. Οι συντάξεις των 26.000 δραχμών είναι συντάξεις ντροπής.

Είμαι 16 χρονών και αυτό που θέλω να φωνάξω με όλη τη δύναμη της ψυχής μου είναι μονάχα μία λέξη: ΥΠΑΡΧΩ.

Υπάρχω! Και ας ζω σε ένα νομό κοντά στα σύνορα, μακριά από την πρωτεύουσα.

Υπάρχω! Έστω και αν πολλές φορές ξεχνάτε την ύπαρξή μου.

Υπάρχω! Και έχω ίσα δικαιώματα στη μόρφωση.

Υπάρχω! Και δεν θα πάμω ποτέ να αγωνίζομαι για τον τόπο μου.

Υπάρχω! Και σας στέλνω ένα μήνυμα:

Βοήθεια! Κάτοικοι της υπαίθρου. Σπάνιο είδος. Απειλούμενο με εξαφάνιση.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θα ήθελα να ενημερώσω τους Έφηβους Βουλευτές, ότι έχουμε την τιμή να παρευρίσκεται στη συνεδρίαση της Επιτροπής μας ο Γενικός Γραμματέας της Βουλής, κ. Παναγιώτης Τζωρτζόπουλος.

Το λόγο έχει η Στυλιανή Δαλαμπίρα.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΔΑΛΑΜΠΙΡΑ (Νομός Σερρών): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, ουσιαστικά πρόκειται να κάνω μία ομιλία διαμαρτυρίας, ίσως θα μπορούσα να πω ότι θα κάνω μια ομιλία καταγγελίας, που είναι στραμμένη προς δύο κατευθύνσεις: προς αυτούς που κατηγορούν τους νέους για απάθεια, αδιαφορία και αποχή από το πολιτικό γίγνεσθαι και προς αυτούς που κατά τη γνώμη μου αποτελούν την κύρια αιτία αυτής της κατάστασης. Θα ήθελα να μιλήσω για ένα θέμα που πιστεύω ότι μας απασχολεί όλους.

Θα ήθελα να μιλήσω για τα πολιτικά κόμματα και συγκεκριμένα για την παρακμή αυτού του θεσμού.

Θεωρώ ότι είναι περιττό να ορίσω την έννοια του πολιτικού κόμματος. Θα ήθελα, όμως, να αναφερθώ σύντομα στη σπουδαιότητά του.

Το κόμμα ως θεσμός θεωρήθηκε από την κλασική αντίληψη της συνταγματικής μοναρχίας επικίνδυνο για την ενότητα του κράτους. Σήμερα, η αρχή του πολυκομματισμού είναι θεμελιώδης αρχή της δημοκρατίας. Χωρίς αυτόν τον θεσμό η εκλογική νομοθεσία δεν είναι καν νοητή στην εφαρμογή της ούτε όμως και η λειτουργία του πολιτεύματος. Δυστυχώς, παρατηρώ ότι ο θεσμός αυτός χωλαίνει και μαζί του υπολειπεται και η δημοκρατία. Πρώτα απ' όλα έχουν πέσει τα διαχωριστικά τείχη μεταξύ των πολιτικών κομμάτων. Δεν υπάρχουν πλέον κόμματα που υποστηρίζουν μία συγκεκριμένη ιδεολογία. Θα μου πείτε: Είναι τόσο απαραίτητο να υπάρχουν σαφείς διακρίσεις μεταξύ των ιδεολογιών και να είναι τα κόμματα αυστηρά χωρισμένα και καθορισμένα ανάλογα με την ιδεολογία που πρεσβεύουν; Όχι, δεν είναι τόσο απαραίτητο. Θα έπρεπε, όμως σίγουρα να υπάρχει πολυφωνία, που είναι απαραίτητη προϋπόθεση της δημοκρατίας. Εμείς παρατηρούμε κόμματα, που προέρχονται από διαφορετικούς πολιτικούς χώρους, να έχουν την ίδια άποψη σε ένα θέμα ή, ακόμα και όταν εκφράζουν την αντίθεσή τους για ένα θέμα, η έκφραση αυτή να αποτελεί απλώς και μόνο ευκαιρία για την αντίθεσή τους και όχι για την ουσιαστική συμμετοχή στην επίλυση του δεδομένου προβλήματος.

Επίσης, είναι γνωστό σε όλους μας το χαρακτηριστικό της ιδιοτέλειας ορισμένων πολιτικών που ενδιαφέρονται και επιδιώκουν την ικανοποίηση μόνο των προσωπικών τους συμφερόντων, αδιαφορώντας για τα προβλήματα που έχουν κληθεί να επιλύσουν. Αυτό δεν είναι απόλυτο, γενικεύεται, όμως, από τους πολίτες και έτσι υιοθετείται μία λαθεμένη εικόνα για την πολιτική.

Προωθείται η εμπορευματοποίηση της πολιτικής, η λεγόμενη «ρουσφετολογία». Έτσι, υπολειπεται ο θεσμός της δημοκρατίας. Και όταν ακόμα οι πολιτικοί ενδιαφέρονται για τα προβλήματα –και αυτό συμβαίνει συχνά– ενδιαφέρονται για τα μεγάλα προβλήματα, αδιαφορώντας για τα μικρά. Κατά τη γνώμη μου, όμως, δεν μπορεί να ευημερήσει μία κοινωνία, αν δεν ευμερεί κάθε πολίτης στην ιδιωτική του ζωή. Συνεπώς, δεν μπορεί να ευημερήσει ούτε η Ελλάδα, αν δεν διορθωθούν τα προβλήματα στις γειτονιές.

Πυρήνας σήμερα όλων των πολιτικών κομμάτων δεν είναι η ιδεολογία τους ή το πρόγραμμά τους, αλλά ο αρχηγός του κόμματος. Σε αυτούς επικεντρώνεται το ενδιαφέρον των πολιτών και βάσει αυτών των απόψεων διαμορφώνουν την πολιτική τους βούληση, ως ψηφοφόροι.

Όλα αυτά μπορούν να έχουν τραγικές συνέπειες στην κοινωνία μας. Οι νέοι απωθούνται από την πολιτική και απεχθάνονται τους πολιτικούς που είναι οι κύριοι εκφραστές τους. Το φαινόμενο αυτό βέβαια δεν

είναι απόλυτο. Ζωντανό παράδειγμα είναι η σημερινή συγκέντρωσή μας, που δείχνει ότι οι νέοι ενδιαφέρονται για τα κοινά, για την καλύτερευση αυτού του τόπου, για την πολιτική, αφού οι νέοι είναι αυτοί που νοιάζονται για το μέλλον. Πολλοί, όμως, απογοητεύονται από την κατάσταση που επικρατεί και απομακρύνονται. Εδώ πρέπει να τονίσουμε τον κίνδυνο να φτάσουμε σε μία κοινωνία, όπου οι νέοι, αποστρεφόμενοι τους πολιτικούς εξαιτίας της ηθικής διάβρωσης και τα πολιτικά κόμματα εξαιτίας της μειωμένης συμμετοχής τους στην δημοκρατία και της απόλειψης των ιδεολογιών τους, αποτραβιούνται συνεχώς από την πολιτική ζωή. Όταν η νέα γενιά απουσιάζει από την πολιτική σκηνή, δεν μπορεί να υπάρξει ούτε ανάπτυξη ούτε πρόοδος.

Θα έπρεπε οι πολιτικοί να συνειδητοποιήσουν ότι ο ρόλος τους δεν σταματά στη συμμετοχή τους στην κοινοβουλευτική διαδικασία, αλλά θα έπρεπε να αποτελούν το πρότυπο του πολίτη. Δε θέλω να πιστέψω ότι οι πολιτικοί είναι ανεύθυνοι, αλλά πρέπει να το αποδείξουν αυτό και έμπρακτα, ώστε να τους εμπιστευθούμε περισσότερο.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Μαρία Σφουγγάτου.

ΜΑΡΙΑ ΣΦΟΥΓΓΑΤΟΥ (Νομός Ξάνθης): Κύριε Πρόεδρε, αξιότιμε Γενικό Γραμματέα της Βουλής των Ελλήνων, αγαπητοί συνάδελφοι, εκπροσωπώ την περιφέρεια της Ξάνθης. Ένας από τους σημαντικότερους παράγοντες που διακρίνουν τη διχόνοια των Ελλήνων και συντελούν στην εξάλειψη της εθνικής ταυτότητας είναι ο εθνικός ρατσισμός. Αποφάσισα να αναφερθώ σε αυτό το θέμα για τους λόγους που εξήγησα. Ο όρος «ρατσισμός» ηχεί βαριά στα αυτιά μας, είναι όμως η μοναδική λέξη που περιγράφει το πρόβλημα. Ίσως αναρωτιέστε τι εννοώ, χρησιμοποιώντας αυτή τη λέξη. Προσπαθώ με αυτήν την έννοια να περιγράψω τη στάση των κατοίκων των μεγάλων αστικών κέντρων προς τους κατοίκους των ακριτικών περιοχών. Είναι χιλιάδες οι φορές που ένας Ηπειρώτης έχει χαρακτηριστεί «Αλβανός», ένας Μακεδόνας «Βούλγαρος» ή «Σκοπιανός», ένας Θρακιώτης «Τούρκος». Για να λυθεί το πρόβλημα πρέπει να καταπολεμηθούν τα αίτια που το προκαλούν. Είναι, όμως, φύσει αδύνατο να αλλάξει η ιστορία. Για τη λύση του προβλήματος χρειάζονται άμεσες και ριζικές αλλαγές στον πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό τομέα. Ως άμεσες λύσεις θα μπορούσα να αναφέρω την κρατική μέριμνα, τη βοήθεια των Μ.Μ.Ε., την ανάπτυξη της Τ.Α. Θεωρώ, όμως, ότι υπάρχει και κάτι πιο σημαντικό και αυτό είναι η βοήθεια όλων των Ελλήνων. Οι ακριτικές περιοχές εκπέμπουν σήμα κινδύνου, κινδυνεύουν πολιτικά, οικονομικά, ηθικά και πολιτιστικά. Σιγά - σιγά χάνουμε την εθνική μας ταυτότητα, η παράδοσή μας αλλοτριώνεται, αφού χάνεται ο τόπος παραγωγής της. Δεν κινδυνεύουμε μόνο εμείς οι ακρίτες, αλλά όλοι οι Έλληνες από τις ιμπεριαλιστικές διαθέσεις των γειτόνων μας.

Βοηθείστε μας να σώσουμε ό,τι απέμεινε από την Ελλά-

δα. Η Ελλάδα δεν σταματά στον Πηνειό, συνεχίζεται μέχρι το Στρυμόνα, το Νέστο, τον Έβρο. Η Ελλάδα βρίσκεται παντού, όπου κτυπάει μια ελληνική καρδιά. Οι ακρίτες υπάρχουν, ζουν, είναι Έλληνες και δεν θα έπρεπε να αισθάνονται ποτέ έτσι.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Βικτωρία Κατραβά.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΚΑΤΡΑΒΑ (Α' Αθήνας): Θα προσπαθήσω να αναφερθώ σε κάποιες προτάσεις και επισημάνσεις, που δεν έχουν ακουσθεί ακόμα.

Τέσσερα είναι τα θέματα που με απασχόλησαν.

Πρώτα θα σας πω λίγα λόγια για τη θανατική ποινή. Όπως γνωρίζουμε, η επιβολή ποινής έχει τους εξής σκοπούς: το σωφρονισμό, την επιβολή τιμωρίας, την ικανοποίηση του αισθήματος δικαιοσύνης της κοινής γνώμης και τον παραδειγματισμό. Αυτούς τους σκοπούς εξυπηρετεί η σωστή ποινή. Αν παραλείπεται η εξυπηρέτηση έστω και ενός από αυτούς τους σκοπούς, η ποινή δεν είναι απόλυτα σωστή.

Από τη θανατική ποινή λείπει ο σωφρονισμός, άρα δεν ενδείκνυται. Εκτός από το οργανωμένο έγκλημα, πρέπει να ληφθούν υπόψη ελαφρυντικά, όπως ο βρασμός ψυχής, η αυτοάμυνα, το ψυχικό πάθος ή τα ψυχολογικά προβλήματα.

Από θρησκευτική άποψη, εάν το κράτος «σκοτώσει», στερεί το δικαίωμα σε κάποιον να σώσει την ψυχή του, αφού δεν του δίνεται ο χρόνος να μετανοήσει.

Σε ορισμένα κράτη η θανατική ποινή εφαρμόζεται. Η Διεθνής Αμνηστία είναι κατά της θανατικής ποινής. Πολλοί υποστηρίζουν ότι πρέπει να επιβάλλεται όταν πρόκειται για ιδιαίτερα απεχθή εγκλήματα, κυρίως αυτά που έχουν να κάνουν με τους εμπόρους ναρκωτικών ή άλλα που έχουν ως μοναδικό στόχο το κέρδος.

Εάν κάποιος το καλοσκεφτεί, τα ισόβια φαίνεται να είναι μια αρκετά αστηρή ποινή. Θα πρότεινα και την ποινή των καταναγκαστικών έργων.

Θα ήθελα, επίσης, να επισημάνω κάποια πράγματα σχετικά με την ισότητα των δύο φύλων. Είναι πολύ σημαντικό να μην παρεξηγείται ο όρος «ισότητα». Άλλο είναι η εξίσωση και άλλο είναι η εξομοίωση ή η ισοπέδωση. Έχει παρατηρηθεί από έρευνες ότι στα σχολεία αντιμετωπίζονται με ευνοϊκότερο τρόπο τα αγόρια. Πρέπει με ειδικά προγράμματα να ενισχυθεί το ηθικό των μαθητριών. Επιπλέον, πρέπει να επανεκδοθούν έργα σημαντικών γυναικείων μορφών του φεμινιστικού κινήματος, όπως π.χ. «Η χειραφετημένη», «Η νέα γυναίκα», «Το σχολείο της Ασπασίας» της Καλλιρόης Παρέν και όλα αυτά τα έργα να ενταχθούν σε φιλολογικά αναγνώσματα.

Θα ήθελα να σας πω και δύο λόγια για τη δημόσια ασφάλεια. Σχετικά με την Αστυνομία, επισημαίνω ότι δεν πρέπει να εξαντλεί τη δύναμή της αντιμετωπίζοντας τους ανίσχυρους, αλλά τους πραγματικούς εγκληματίες. Η λύση που προτείνω είναι η σωστή οργάνωση και η παιδεία.

Κάποιες προτάσεις σχετικά με την αστυφιλία: Η δημιουργία κτιρίων

πρέπει να γίνεται με βάση τα συγκριτικά πλεονεκτήματα. Επίσης, οι κάτοικοι των παραμεθόριων περιοχών πρέπει να εκπαιδεύονται όσο το δυνατόν περισσότερο, ώστε να αντιμετωπίζουν τυχόν επιθέσεις.

Στην αλιεία, θα πρέπει οι ψαράδες να βοηθηθούν οικονομικά. Όπως όλοι γνωρίζουμε, οι ψαράδες εγκαταλείπουν το επάγγελμά τους και στρέφονται προς άλλες εργασίες. Πρέπει να σκεφθούμε, επίσης, ότι οι περισσότεροι προτιμούμε να αγοράζουμε ψάρια που ψαρεύονται στη θάλασσα, παρά αυτά που εκτρέφονται στα ιχθυοτροφεία. Άρα η πολιτεία θα πρέπει να ενισχύσει οικονομικά τον κλάδο αυτόν. Επιπλέον, πρέπει να γίνεται ορθολογική κατανομή των πόρων της Ε.Ε. Οι πόροι είναι περιορισμένοι και είναι γεγονός ότι η απορρόφησή τους είναι χαμηλή. Επιπλέον, τα εκτελούμενα έργα δεν είναι πάντοτε ικανοποιητικά. Η επιλογή των έργων που έχουν ενταχθεί στα κοινοτικά προγράμματα δεν είναι πάντα σωστή. Χρειάζεται να γίνει επανεξέταση των προγραμμάτων και των έργων για καλύτερα αποτελέσματα, καθώς και η καλλιέργεια της συνείδησης όλων μας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Δημήτριος Αναστασίου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ (Α' Πειραιά): Θα ήθελα να θυμίσω κάτι σε όλους μας. Χθες κρίναμε τους πολιτικούς, όλους ανεξαιρέτως, και προτείναμε ωραία πράγματα. Μήπως, όμως, πρέπει να δούμε και τη δική μας θέση, μήπως και εμείς πρέπει να πράττουμε έργα και όχι μόνο λόγια;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Ευάγγελος Χαρισόπουλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΧΑΡΙΣΟΠΟΥΛΟΣ (Α' Θεσσαλονίκη): Θα ασχοληθώ με το ζήτημα της δημόσιας ασφάλειας. Τις τελευταίες εβδομάδες γίναμε μάρτυρες αποτρόπαιων εγκλημάτων σε βάρος αθώων πολιτών. Συνήθως, τα θύματα είναι ηλικιωμένοι, γυναίκες και άτομα που δεν μπορούν να αντισταθούν σε όποια επίθεση δεχθούν. Παρόλα αυτά, οι εγκληματίες – κυρίως αλλοδαποί – δεν διστάζουν να επιτίθενται και εναντίον αστυνομικών, με αιματηρά πολλές φορές αποτελέσματα.

Η αύξηση της εγκληματικότητας, μεταξύ άλλων, σχετίζεται και με τα γεγονότα που έλαβαν χώρα στην Αλβανία, με αποτέλεσμα να ανοίξουν οι φυλακές και πολλά κακοποιά στοιχεία να καταφύγουν στην Ελλάδα, όπου βρήκαν πρόσφορο έδαφος για την ανάπτυξη παράνομων δραστηριοτήτων. Θα ήταν λάθος να πούμε ότι για όλα τα εγκλήματα φταίνε οι αλλοδαποί. Σίγουρα, όμως, το μεγαλύτερο ποσοστό των επεισοδίων που γίνονται στην επαρχία οφείλονται σ' αυτούς. Οι τελευταίες εν ψυχρώ δολοφονίες οικογενειών μέσα στα ίδια τους τα σπίτια δείχνουν την ελλιπή ασυμπίεση και γενούν φόβο και ανασφάλεια, κυρίως στους κατοίκους της επαρχίας.

Για το λόγο αυτόν η πολιτική και η φυσική ηγεσία της ΕΛ.ΑΣ. θα πρέπει να λάβει μια σειρά μέτρων για να παταχθεί η εγκληματικότητα και να προστατευθούν η ζωή και οι πε-

ριουσίες των Ελλήνων πολιτών. Κρίνεται αναγκαία η αύξηση των περιπολιών των αστυνομικών, πεζών και εποχούμενων. Παράλληλα, είναι αναγκαία η αύξηση των αστυνομικών και η αποδέσμευση αυτών που δουλεύουν σε γραφεία. Επίσης, ο εφοδιασμός με αλεξίσφαιρα γιλέκα θα βοηθήσει στην αποτελεσματικότερη δράση τους, αφού θα αυξήσει το βαθμό προστασίας τους, καθώς και την τόνωση του ηθικού τους. Επίσης, η αγορά αυτοκινήτων και κυρίως ελικοπτερόν, τα οποία θα χρησιμοποιούνται και από την υπηρεσία συνοριακής φύλαξης –η ίδρυση της οποίας κατά τη γνώμη μου ήταν λαθεμέ- νη– θα αναστείλει την είσοδο λαθρομεταναστών και θα συμβάλει στη μείωση της εγκληματικότητας. Επιπλέον, η αύξηση του μισθού των υπαλλήλων της Υπηρεσίας Δίωξης Ναρκωτικών και άλλων συναφών υπηρεσιών θα ελαχιστοποιήσει τον κίνδυνο διαφθοράς των στελεχών της ΕΛ.ΑΣ. Θα πρέπει να δοθεί έμφαση στην εκπαίδευση, τόσο στον τομέα καταστολής των παραδοσιακών εγκλημάτων, όσο και των νέων ηλεκτρονικών εγκλημάτων.

Η βελτίωση του έργου της ΕΛ.ΑΣ. συνεπάγεται και την κινητοποίηση των πολιτών, κάτι το οποίο θα επιτευχθεί με την αλλαγή της νοοτροπίας που καλλιεργούν τα ΜΜΕ, η οποία θέλει τα στελέχη της ΕΛ.ΑΣ. ανέντιμα και αδιάφορα. Θα ήταν μεγάλο λάθος να πιστεύουμε, ότι η εγκληματικότητα οφείλεται μόνο στους αλλοδαπούς και στην ανικανότητα των αρμόδιων υπηρεσιών και ότι δεν επηρεάζεται από τη δική μας στάση απέναντι στους θεσμούς της κοινωνίας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Μαρία Σφουγγάτου.

ΜΑΡΙΑ ΣΦΟΥΓΓΑΤΟΥ (Νομός Ξάνθης): Όσοι έχουν αναφερθεί στη δημόσια τάξη προτείνουν κυρίως την ενίσχυση της υλικής υποδομής και της εκπαίδευσης των αστυνομικών. Ξεχνούν, όμως, ότι εκτός από εκπαίδευση χρειάζεται και η κατάλληλη ψυχολογία, ώστε, στη χειρότερη περίπτωση, να αντιμετωπίσουν το θάνατο. Το μόνο που μαθαίνουν είναι να χρησιμοποιούν όπλα και στη χειρότερη περίπτωση να βάζουν υπογραφές.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Ανδρέας Μάνος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΝΟΣ (Β' Αθηνών): Ίσως δεν φταίει η ψυχολογία των αστυνομικών, αλλά το ότι υπάρχουν ορισμένες σημαντικές λεπτομέρειες, όπως οι κανόνες εμπλοκής της Αστυνομίας. Επειδή όμως δεν είναι καθορισμένοι από το νόμο, δεν επιτρέπουν στους αστυνομικούς την καλή χρήση των οργάνων που διαθέτουν και των εξουσιών που τους έχουν παραχωρηθεί.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Αικατερίνη Χατζηδάκη.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ (Β' Θεσσαλονίκης): Κύριε Πρόεδρε, μέχρι πριν από λίγα χρόνια, όποιος ήθελε να καταλάβει την πολιτική εξουσία σε μια χώρα δεν είχε παρά να αποκτήσει τον έλεγχο του στρατού και της αστυνομίας. Σήμερα, μόνο στις υπανάπτυκτες χώρες οι

φασίστες στρατηγοί, για να κάνουν πραξικόπημα, χρησιμοποιούν ακόμα τα τάνκς. Σήμερα, τα ΜΜΕ και ιδιαίτερα η τηλεόραση έχουν εισβάλει στη ζωή μας, διαμορφώνουν συνειδήσεις και αλλάζουν νοοτροπίες και πεποιθήσεις αιώνων. Εκπαιδεύουν, μορφώνουν, διαμορφώνουν και παραμορφώνουν το μέσο άνθρωπο. Αποτελούν τεκμήρια μιας πέμπτης εξουσίας, αντικατοπτρίζοντας κάθε έκφραση της σύγχρονης ζωής. Η εξουσία τους δεν απορρέει από το λαό ούτε λειτουργεί υπέρ του λαού και των εθνών. Η κατευθυνόμενη πληροφόρηση αποτελεί έκφραση των διαπλεκόμενων συμφερόντων πολιτικής και οικονομικής φύσης, καθιστώντας τον απλό πολίτη άβουλο υποχείριό τους, στην υπηρεσία του αμοραλισμού και της κερδοσκοπίας.

Στο επίκεντρο της καθημερινής ειδησεογραφίας, απόλυτα και επίσημα βρίσκεται το χρήμα. Αρωγό του αποτελεί η διαφήμιση. Η διαφήμιση, σαν η σύγχρονη Κίρκη του καταναλωτισμού, με πρότυπα ζωής απατηλά και επίπλαστα, προσπαθεί να αποπροσανατολίσει, παραγκωνίζοντας ιδανικά ζωής, όπως η δημοκρατία, η κοινωνική δικαιοσύνη, η ειρήνη. Η δημοσιότητα των προτύπων επιφέρει τη «φетиχοποίηση» της ίδιας της δημοσιότητας, παραπέμποντας στο σημαίνον της παρουσίας, αναδεικνύοντας τον τηλεοπτικό αστέρα σε μοναδικό είδωλο. Η τηλεόραση μας έχει κάνει να εξοικειωθούμε με την ωμή βία και το ανελέητο έγκλημα. Η άκριτη προβολή βίας συμπληρώνεται από την έκλυση των ηθών, η οποία συνοδεύει την απροκάλυπτη διαφθορά που προβάλλεται από την τηλεόραση.

Μπορούμε να αντισταθούμε στην επιλεκτική προβολή ορισμένων πτυχών ενός γεγονότος και στην παραποίηση της αλήθειας. Πρέπει να ενταθεί και να εκταθεί η δράση μας ως μάζας. Ας επικρίνουμε κάθε φαινόμενο παραπληροφόρησης που λειτουργεί διαλυτικά για την κοινωνία. Απαιτείται συστηματική ενασχόλησή μας με την επικαιρότητα, όχι ως παθητικών δεκτών, αλλά διαθέτοντας πνευματική και κριτική εγρήγορση. Μια δυναμική αντίδραση στη διαδικασία ύπωσης που μας προσφέρουν μπορεί να εκφραστεί είτε με ένα ατομικό τηλεφώνημα διαμαρτυρίας είτε με τη μορφή μιας οργανωμένης διαμαρτυρίας, δημιουργώντας έναν ανοικτό διάλογο για τον εκδημοκρατισμό των τηλεοπτικών μέσων, που συχνά μετατρέπονται σε επικίνδυνους δυνάστες, υποδουλώνοντας τη σκέψη μας. Είναι καιρός να αρχίσουμε να ταλαιπωρούμε τους αρμόδιους, προτού αρχίσει να μας ταλαιπωρεί η «μαγική συσκευή».

Δεν είμαστε υπήκοοι των ΜΜΕ και δεν ανεχόμαστε τη στενή και μονομερή πληροφόρηση. Οι ακροαματικότητες που προσδιορίζουν το μέλλον ενός καναλιού, μας δίνουν το δικαίωμα να τις εκμεταλλευτούμε σβήνοντας την οθόνη. Το κράτος δεν αποτελεί πανάκεια στη λύση των προβλημάτων. Όλοι ευθυνόμαστε για την παραπληροφόρηση και την κατευθυνόμενη ενημέρωσή. Υπάρχουν ευθύνες στους γονείς που επιτρέπουν στον ανήλικο την τηλεοπτική υπερκατανάλωση,

που τον μετατρέπει σε μονήρες παθητικό πλάσμα. Ευθύνεται ο πνευματικός άνθρωπος, όταν ανέχεται τη χειραγώγηση και τη διαστροφή της καλαισθησίας των συνανθρώπων του. Η υποχρέωση της πολιτείας έγκειται στον περιορισμό των ατελειών της τηλεόρασης. Δικαίωμα και υποχρέωσή μας είναι να προβάλλουμε συνεχώς το αίτημα για ποιοτική τηλεθέαση, ώστε να μην έχουμε στα σπίτια μας έναν ανεπιθύμητο επισκέπτη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Ανδρέας Μάνος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΝΟΣ (Β' Αθηνών): Έχω καταπιαστεί με ένα θέμα, που ίσως δεν απασχολεί τους περισσότερους, αλλά έχει ιδιαίτερη σημασία. Υπάρχουν κάποια κενά στη νομοθεσία και στους θεσμούς της χώρας. Θα αναφερθώ σε μερικά από αυτά. Κατά τη γνώμη μου το σημαντικότερο πρόβλημα είναι η αναγνώριση των πεσόντων στην Κύπρο. Αυτή η αναγνώριση ήρθε μόλις πέρυσι. Μέχρι πρότινος οι πεσόντες στην Κύπρο δεν αναγνωρίζονταν από το ελληνικό κράτος. Έτσι στις συντάξεις που έπαιρναν οι οικογένειές τους αναφέρονταν ως πεσόντες, χωρίς να αναγράφεται πουθενά πού έπεσαν και για ποια πατρίδα πολέμησαν ή αναφέρονταν ως πεσόντες το 1940.

Όλοι οι άνθρωποι που θυσιάστηκαν πρέπει να μείνουν στην ιστορία και να μην ξεχαστούν. Πρέπει να αναζητηθούν οι αγνοούμενοι της Κύπρου, διότι το θέμα έχει κατά κάποιο τρόπο ξεπεραστεί από τους περισσότερους και δεν βλέπουμε κάποια κινητοποίηση πάνω σ' αυτό το θέμα. Πολλοί θεωρούν ότι τα 25 χρόνια που περάσανε είναι πολλά και πιθανόν αυτό το ζήτημα θα πρέπει να ξεχαστεί. Κάτι τέτοιο δεν είναι σωστό.

Επίσης, υπάρχει ένα κενό στη νομοθεσία σε ό,τι αφορά την παραχώρηση δικαιωμάτων στους ομογενείς. Τους παραχωρούμε μια κάρτα, η οποία αναγράφει ότι ναι μεν είναι ομογενείς, αλλά δεν απολαμβάνουν όλων των δικαιωμάτων των Ελλήνων. Για να μπορέσουμε να στηρίξουμε αυτά τα άτομα, ώστε να κάνουν αισθητή την παρουσία του ελληνισμού στο εξωτερικό, θα πρέπει να τους προσφέρουμε κάποια πράγματα.

Θα πρέπει να κάνουμε και μια αναφορά σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις αξίες, οι οποίες παραβιάστηκαν πριν λίγο καιρό. Αναφέρομαι στο θέμα της κλωνοποίησης. Πιστεύω ότι σε αυτόν τον τομέα θα ακολουθήσουν τρομερά πράγματα που δεν μπορούμε να φανταστούμε αυτήν τη στιγμή.

Δεν θα πρέπει να ξεχαστεί το δημογραφικό πρόβλημα του τόπου μας. Γι' αυτό το ζήτημα δεν φροντίζουμε καθόλου. Θα πρότεινα να θεσπιστούν νόμοι που θα προσφέρουν στις πολύτεκνες οικογένειες πραγματικές δυνατότητες, ώστε να μπορούν να μεγαλώσουν τα παιδιά τους. Οι νόμοι θα πρέπει να δίνουν οικονομική ενίσχυση στις νέες οικογένειες, ώστε έτσι να μπορούν να αποκτήσουν περισσότερα παιδιά.

Θα πρέπει να αναφέρουμε και το θέμα της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών.

Από τη στιγμή που αυτή η ισότητα θα υπάρξει και για τις δύο πλευρές, θεωρώ ότι οι γυναίκες θα πρέπει να στρατεύονται. Αυτό σιγά-σιγά καθιερώνεται παγκοσμίως και οι γυναίκες συμμετέχουν ενεργά –στα περισσότερα σύγχρονα κράτη– στην άμυνα της χώρας. Στη χώρα μας είναι τρομακτικές οι ελλείψεις σε ανθρώπινο δυναμικό στις Ένοπλες Δυνάμεις.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Μαρία Σφουγγάτου.

ΜΑΡΙΑ ΣΦΟΥΓΓΑΤΟΥ (Νομός Ξάνθης): Ο συνάδελφος είπε ότι πρέπει να στρατεύονται οι γυναίκες. Τότε ποιος θα μαγειρεύει στο σπίτι; Όταν μιλάμε για ισότητα, δεν εννοούμε τα στενά όρια του όρου, δηλαδή, ό,τι κάνει ο άνδρας πρέπει να κάνει και η γυναίκα. Απλώς, η γυναίκα να λειτουργεί στον τομέα της, αλλά να μην είναι κατώτερη.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Ιωάννης Μπάρκας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΡΚΑΣ (Νομός Πρεβέζης): Δεν μένουμε μόνο στα λόγια. Πριν από λίγο δώσαμε τις προτάσεις μας.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Ευριπίδης Τσακίριδης.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΤΣΑΚΙΡΙΔΗΣ (Β' Θεσσαλονίκης): Οι συνάδελφοί μου έχουν προτείνει κάποια πράγματα, είτε αφορούν υλικοτεχνική υποδομή για την αστυνομία είτε διάφορα κοινωνικά μέτρα. Όλα αυτά είναι ωραία, αλλά πού θα βρούμε τα χρήματα; Έχουμε ένα τρομακτικό έλλειμμα αυτήν τη στιγμή στον προϋπολογισμό. Ήδη από την υπάρχουσα κοινωνική πολιτική θα δώσουμε κονδύλια για τους πολύτεκνους κ.λπ.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Βασιλική Κωστοπούλου.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Μεσσηνίας): Πιστεύω ότι έχουμε να επιτελέσουμε ένα σημαντικό λειτουργήμα και θίγουμε πολλά θέματα. Τις περισσότερες φορές αναφέρουμε μόνο τα αρνητικά σημεία. Για να είμαστε αντικειμενικοί θα πρέπει να αναφέρουμε και τις θετικές πλευρές.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Βικτωρία Κατραβά.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΚΑΤΡΑΒΑ (Α' Αθήνας): Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα προσφέρει σημαντικά κονδύλια, όμως δε γίνεται η σωστή απορρόφησή τους. Δίδονται πολλά χρήματα από τα Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης. Το ποσοστό που απορροφάται είναι πολύ μικρό και γι' αυτό θα πρέπει να γίνει μια ορθολογική κατανομή των διαφόρων έργων που πρόκειται να γίνουν.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Άννα Πνα.

ΑΝΝΑ ΠΝΑ (Νομός Χαλκιδικής): Ο συνάδελφος είπε ότι με τη στράτευση των γυναικών έχουμε ισότητα των φύλων. Εννοεί ότι τώρα που οι γυναίκες δεν στρατεύονται εδώ στην Ελλάδα, δεν υπάρχει αυτή η ισότητα; Υπάρχει μόνο τυπικά;

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Ζωή Ζαγγογιάννη.

ΖΩΗ ΖΑΓΓΟΓΙΑΝΝΗ (Β' Αθήνας): Εάν στρατεύονται οι γυναίκες, ποιος θα κάνει μωρά;

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Μαυρομάτα Τσιούδα.

ΜΑΥΡΟΜΑΤΑ ΤΣΙΟΥΔΑ (Νομός Σερρών): Θέλω να επισημάνω ότι οι γυναίκες θέλουν ισότητα και όχι ταύτιση των δικαιωμάτων τους με τους άνδρες. Πρέπει να τηρηθεί ο διαχωρισμός, αλλά ο καθένας στον τομέα του να έχει ισότητα. Αν υπάρχει ταύτιση, τότε θα μπερδευτούν οι ρόλοι.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Αικατερίνη Γιοβανοπούλου.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Πέλλας): Είναι αδιαμφισβήτητο το γεγονός ότι σήμερα μας ενοχλούν πολλά θέματα, ξεκινώντας από τα πολύ βασικά, όπως αυτό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, του ρατσισμού παντός τύπου, η δύναμη των Μ.Μ.Ε. Μέσα απ' όλα αυτά, όμως, περισσότερο με προβληματίσαν οι άνθρωποι που είναι γνωστοί στο ευρύ κοινό και μας επηρεάζουν. Με αυτούς ασχολούμαστε συνεχώς. Οι άνθρωποι αυτοί εκφράζονται συνήθως ως ειδήμονες σε θέματα εκτός των ειδικότητων τους και συγχρόνως κρίνουν δογματικά και απόλυτα. Ανήκουν στη βιομηχανία του θεάματος –εάν θέλαμε να γενικεύσουμε τη μεγάλη αυτή ομάδα– και δεν είναι άλλη από τα μοντέλα, τους τραγουδιστές, τους τηλεπαρουσιαστές. Διαφημίζουν με κάθε ευκαιρία κάποια συγκεκριμένα πρότυπα συμπεριφοράς, συνηθειών, ηθικής και ζωής. Εμείς με τη σειρά μας αφομοιώνουμε, απορροφούμε στην κυριολεξία σαν σφουγγάρι τις ιδέες τους. Οι επιπτώσεις αυτής της κατάστασης είναι πολύ σοβαρότερες απ' όσο μπορούμε να φανταστούμε. Οι παραπλανητικές και ανάλαφρες εικόνες, τα εύπεπτα μηνύματα, τα περιοδικά «λάιφ στάιλ» με τις ιλουστρασιόν σελίδες τους μας αποτραβούν από την πραγματικότητα και την εξέλιξή της. Το γεγονός αυτό έχει ως αποτέλεσμα να αναλωνόμαστε σε ανούσια ζητήματα και λεπτομέρειες, παραμελώντας τα πνευματικά κυρίως αγαθά που θα μας οδηγούσαν στην πραγματική ευτυχία. Έτσι όταν η πορεία των ανθρώπων της τέχνης, για την οποία γίνεται λόγος, φτάσει στο τελευταίο σκαλί της επιτυχίας, εμείς οι θεατές θα βρισκόμαστε στο τελευταίο σκαλί της πλήρους αποσύνθεσης, τελειώς κενοί και απρόσωποι.

Άλλωστε, ας μην ξεχνάμε ότι ζούμε σε μία εικονική πραγματικότητα, όπου τα πάντα είναι παραπλανητικά και όλα εξυπηρετούν κάποιους σκοπούς, συχνά ανέντιμους και ανήθικους. Άραγε, πού είναι οι άνθρωποι, που έχουν γνώσεις, περιεχόμενο, μόρφωση, αξιοπρέπεια και προβληματισμό; Μάλλον δεν ταιριάζουν σε αυτήν την εικονική πραγματικότητα και ίσως να είναι επιλογή δική τους. Αυτό συμβαίνει, γιατί αρνούνται να συμβιβαστούν, να καταπατήσουν αρχές και αξίες στο όνομα της δημοσιότητας, να εξευτελίσουν την προσωπικότητά τους αν χρειαστεί, να οδηγηθούν στην αποπροσωποποίηση, στην ένωση με το σύνολο. Τότε η αξία τους ως προσωπικοτήτων παραμελείται αναπόφευκτα

και τοποθετείται στο περιθώριο, με αποτέλεσμα εμείς να αγνοούμε την ύπαρξη των ατόμων αυτών, το έργο τους, την ουσιαστική προσφορά τους. Υπάρχουν, όμως, πνευματικοί άνθρωποι, προσωπικότητες με ήθος και αρχές, που έχουν πραγματικά κάτι αξιόλογο να προσφέρουν.

Είναι, λοιπόν, στο χέρι μας να κάνουμε μία νέα αρχή τώρα. Να πάψουμε να είμαστε παθητικοί δέκτες, κάδοι των απορριμμάτων, όπου ο καθένας πετά και να δώσουμε σε αυτούς τους ανθρώπους τη θέση που τους αρμόζει. Να τους δείξουμε το ενδιαφέρον και το θαυμασμό μας έτσι, ώστε να μην έχουμε πλέον τη διασημότητα της ασημαντότητας, αλλά της ουσίας και του περιεχομένου.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Σοφία Νιώτη έχει το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΝΙΩΤΗ (Υπόλοιπο Αττικής): Κύριε Πρόεδρε, κύριε Γενικό Γραμματέα της Βουλής, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, τα τελευταία χρόνια παρατηρούμε ανεξέλεγκτη είσοδο εξαθλιωμένων ανθρώπων στη χώρα μας. Οι λόγοι που τους οδηγούν στη χώρα μας και τους αναγκάζουν να φεύγουν από τη δικιά τους πατρίδα είναι λίγο-πολύ γνωστοί σε όλους μας. Οι λόγοι είναι συνήθως είτε κάποιο γεγονός, όπως είναι το παράδειγμα στο Κόσοβο, όπου οι ΗΠΑ βομβάρδιζαν καθημερινώς τη χώρα τους και τους ανάγκαζαν να φεύγουν, είτε οι πολιτικοί διωγμοί και η εξαθλίωση ή η καλύτερη ποιότητα ζωής που θα ήθελαν να βρουν στη χώρα μας.

Από την άλλη πλευρά, οι επιπτώσεις είναι γνωστές σε όλους μας. Πρώτον, υπάρχει ανεργία. Ένας Έλληνας εργοδότης θα προτιμήσει έναν Αλβανό από το να πληρώσει καλά έναν Έλληνα, ο οποίος θα έχει μεγαλύτερες οικονομικές απαιτήσεις. Ήδη γνωρίζουμε, ότι οι λαθρομετανάστες, ακόμα και αυτοί που έχουν την πράσινη κάρτα, ξεπερνούν το 1 εκατομμύριο.

Η εγκληματικότητα και οι εκδηλώσεις ρατσισμού από πλευράς μας είναι και αυτά ένα φαινόμενο, για το οποίο θα ήθελα να μιλήσω. Πιστεύω, ότι είμαστε ιδιαίτερα ρατσιστές κυρίως με τους Αλβανούς, τους οποίους κατηγορούμε συχνά. Αν δούμε τους τρεις τελευταίους μήνες τα προβλήματα της χώρας μας, θα παρατηρήσουμε, ότι τα περισσότερα εγκλήματα έχουν γίνει από τους Έλληνες. Πιστεύω, ότι αν κατηγορούμε τους Αλβανούς για κάτι κακό που συμβαίνει, η κύρια αιτία είναι η Αστυνομία, η οποία είναι ανίκανη, καθώς επίσης και τα Μ.Μ.Ε., τα οποία ακούμε στην τηλεόραση να λένε, ότι ο δράστης είναι πιθανόν Αλβανός ή πιθανόν Ρουμάνος. Δε λένε ποτέ, ότι είναι πιθανόν να είναι Έλληνας, διότι αυτό τους συμφέρει. Η Αστυνομία βέβαια, λόγω της ανικανότητάς της, προτιμά να πει, ότι υπάρχει ένας Αλβανός στη μέση από το να πει ένας Έλληνας. Προσωπικά, πιστεύω, ότι η Αστυνομία «τα έχει βρει» με τους Αλβανούς, διότι δεν μπορεί ένας Αλβανός να ξέρει, πώς ανοίγουν οι τράπεζες, τα καταστήματα και όλα αυτά στη χώρα μας. Πιστεύω, ότι είναι οργανωμένη η εγκληματικότητα των Αλβανών. Θέλω αυτό να το ση-

μειώσω και να κάνουμε ό,τι μπορούμε, για να υπάρχει δικαιοσύνη.

Πιστεύω ότι η επαναπροώθηση των λαθρομεταναστών στη χώρα τους θα βοηθήσει πολύ. Οι νόμιμοι, επίσης, με την πράσινη κάρτα θα πρέπει να προωθούνται στην επαρχία, να νοικιάζουν χωράφια με συμβόλαιο και να έχουν ίδιο μισθό και ίσα δικαιώματα με τους Έλληνες. Δεν είναι σωστό να τους εκμεταλλευόμαστε. Όσο γι' αυτούς που τους εκμεταλλευόμαστε, να υπάρχει αυστηρή τιμωρία σε αυτούς που τους εκμεταλλεύονται, να μην είμαστε εχθρικοί απέναντί τους και τα Μ.Μ.Ε. και η Εκκλησία να βοηθήσουν σε αυτό.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο Γεώργιος Τσιρονίκος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ (Νομός Λάρισας): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, επιλέγω να μιλήσω για το ζήτημα της δημόσιας διοίκησης στη χώρα μας και την κατάσταση, στην οποία έχει περιπέσει τα τελευταία χρόνια.

Έχουμε εμπρησμούς δασών και καταστροφή της περιφέρειας χλωρίδας και πανίδας μας, όπως και καταπατήσεις δημοσίων εδαφών, αυθαίρετα κτίσματα και παράνομες οικοδομικές δραστηριότητες. Έχουμε σε κάποιο βαθμό την αποσύνθεση της πολιτικής, αλλά και σε ορισμένες περιπτώσεις και της απλής λογικής της δημόσιας τάξης, ενώ η εγκληματικότητα από απλή οικτρή υπενθύμιση της ωμής καθημερινότητας τείνει να μετατραπεί σε μάστιγα. Οι δυνάμεις ασφαλείας οπωσδήποτε έχουν περιπέσει σε γενική, αλλά και σε εντεινόμενη κατά μεγάλο βαθμό αδράνεια. Ουδείς δύναται να επιλύσει φλέγοντα ζητήματα της δημόσιας, αλλά και της προσωπικής ασφάλειας.

Με γνώμονα την κοινή λογική, θα μπορούσε να παρατηρηθεί αδυναμία της κρατικής μας οντότητας να προωθήσει την κοινή γραμμή πολιτικής της. Αυτό μπορεί να μεταφραστεί ως έλλειψη συνοχής και απαξίωση από αυτό που θα ονομάζαμε συμπαγή άσκηση της εξουσίας. Γνωρίζω όμως, πως δεν θα έπρεπε να αρκεστούμε σε γενικότητες, αλλά να προβάλλουμε μια πιο ειδική θεώρηση των πραγμάτων. Μπορεί κανείς να διαπιστώσει απλώς τη διάλυση του εθνικού μας αερομεταφορέα, χρεωμένους και υπερχρεωμένους κρατικούς οργανισμούς, επιχειρήσεις κρατικοδίαιτες χωρίς ουσιαστική οντότητα, αδυναμία προώθησης στην προσφορά υπηρεσιών, όσο και στη συμμετοχή σε παραγωγικές διαδικασίες εργασίας από μεριάς των δημοσίων λειτουργών και υπαλλήλων.

Τόσα άλλα θα μπορούσε να αναφέρει κανείς, αλλά θα πρέπει να αναζητηθεί και ο κοινός παρονομαστής όλων αυτών. Κατά κύριο λόγο είναι παρεξηγημένη η αντίληψη της δημόσιας θέσης στα πλαίσια της ελληνικής ιδεολογίας, που διαμορφώνεται από την πλήρη εργασιακή ασφάλεια, τα χαλαρά ωράρια, τους ανύπαρκτους δημοσιοϋπαλληλικούς θεσμούς και τόσα άλλα.

Σε μεγάλο βαθμό είναι ο υδροκεφαλισμός του κράτους, που δεν αφήνει περιθώρια

Υγιούς αναδιοργάνωσης ή έστω μερικής αποκατάστασης. Μιλώντας για έλλειψη συνοχής και κοινής δράσης σαφώς και θα εννοούσαμε τον κομματισμό, που κατακερματίζει ακόμα και την εθνική συνείδηση, χωρίς να επιτρέπει συλλογική εργασία.

Είναι, επίσης, η ευθύνη των πολιτικών δυνάμεων που αδυνατούν και σε λίγες περιπτώσεις απαξιούν να επιβληθούν. Με αυτόν τον τρόπο, όμως, αφήνουμε αθέατη την άλλη όψη του φεγγαριού. Είναι η ευθύνη των πολιτών. Πιστεύω, πως πολύ εύκολα παρασυρόμαστε από την αβίαστη εντύπωση ή προκατάληψη πως για όλα φταίει η αναισχνυτία και η ανικανότητα των πολιτικών, που ψεύδονται και υπόσχονται ασυστόλως.

Έχουμε και εμείς ευθύνη όταν πάνω απ' όλα τοποθετούμε τα συμφέροντα των κομμάτων μας, όταν παρεξηγούμε τις έννοιες «δημοκρατία», «ελευθερία», «συλλογικότητα», «εμπιστοσύνη». Όταν ξεχνούμε – ίσως και εσκεμμένα– τις βασικές μας υποχρεώσεις. Αλήθεια, βλέπω πόσο εύκολα χάνει την προθυμία να ψηφίσει ένα βουλευτή κάποιος συμπολίτης μας, αλλά κανένας δεν προτίθεται να μην ψηφίσει επειδή ένας βουλευτής δεν υπερασπίστηκε σε ικανοποιητικό βαθμό το όνομα της Μακεδονίας.

Προτείνω αποφασιστικά βήματα στην αποκέντρωση, που θα υπόσχονται ένα βέβαιο μέλλον. Πρέπει να δούμε πού πάσχει ο δημόσιος τομέας και να παρέμβουμε, κυρίως στον τομέα της υλικοτεχνικής υποστήριξης και της μηχανοργάνωσης.

Αποφασιστικά πρέπει να είναι και τα βήματα στις αποκρατικοποιήσεις με ταυτόχρονη διάνοιξη προς τη διευρυμένη αγορά και την υιοθέτηση από μέρους μας τεχνοκρατικών προτύπων. Θεμελιώδους σημασίας θα ήταν και οι επενδύσεις ξένων επιχειρήσεων στην πατρίδα μας, καθώς και οι δικές μας σε άλλες χώρες.

Θα πρέπει η παιδεία να μας βοηθήσει να κατανοήσουμε την πραγματικότητα, να μην ενεργούμε βάσει προκαταλήψεων και εντυπώσεων, ώστε να απαλλαγούμε από τον κομματισμό και από εκείνες τις παράλογες λογικές που αγγίζουν τα όρια της παρεξήγησης και κρατούν τη χώρα στάσιμη.

Πέρα απ' αυτά χρειάζεται και η καθολική κατάργηση της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων, καθώς και η καθιέρωση αξιοκρατικών μέτρων.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Γεώργιος Βαρσάνης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΣΑΝΗΣ (Νομός Τρικάλων): Κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι, το θέμα μου αφορά στα Μ.Μ.Ε. και τους κινδύνους που εγκυμονούν αυτά για τη δημοκρατία.

Έχει λεχθεί ότι στα δημοκρατικά καθεστάτα δεν υπάρχουν αδιέξοδα. Κι όμως, με μεγάλη απογοήτευση διαπιστώνουμε καθημερινά ότι οι σύγχρονες δημοκρατίες σκοντάφτουν συνεχώς σε αδιέξοδα. Ίσως και αυτό να αποτελεί μια ακόμη αντίφαση των τεχνοκρατούμενων κοινωνιών που τα επιτεύγματά τους αποτελούν ταυτόχρονα υπόσχεση ελευθε-

ρίας και απαρχή μιας καινούργιας δουλείας. Έχει, όμως, αναλογισθεί κανείς πόσο επικίνδυνα λειτουργούν τα Μ.Μ.Ε. εις βάρος της δημοκρατίας; Οι κίνδυνοι αυτοί μεγιστοποιούνται λόγω των απεριόριστων δυνατοτήτων τους με τις νέες τεχνολογίες και τις τρομακτικές εξουσίες που πήραν εντελώς αυθαίρετα, ώστε να μιλάμε για μια δικτατορία και υπερεξουσία των «μίντια».

Αυτή η θλιβερή διαπίστωση οδηγεί τους πολίτες συνειρμικά σε μια παραδοξολογία, επίσης ιδιαίτερα επικίνδυνη για τη δημοκρατία, την επιβολή λογοκρισίας, για να προστατευτούν οι κοινωνίες από τις αυθαιρέσιες των μέσων ενημέρωσης και τον εκχυδαϊσμό και την εμπορευματοποίηση της πληροφόρησης. Όμως, η λογοκρισία αποτελεί ίδιον δικτατορικών και φασιστικών πολιτευμάτων. Δίνει τη δυνατότητα στις εκάστοτε κυβερνήσεις να φιμώνουν τις ελευθερίες των πολιτών μέσα από προπαγάνδες και συνεχείς ελέγχους.

Σήμερα οι τεχνικές επηρεασμού των μαζών έχουν υπερπολλαπλασιαστεί και υπερτελειοποιηθεί σε τέτοιο βαθμό, που ο πολίτης είναι εντελώς ανυπεράσπιστος, έρμαιο της τρομακτικής δύναμης των αγωγών μορφοποίησης της κοινής γνώμης, ιδιαίτερα της δορυφορικής Τ.Υ., των υπολογιστών και του internet. Τα περισσότερα κανάλια πληροφόρησης ελέγχονται από ισχυρά οικονομικά και πολιτικά κέντρα που δεν είναι εμφανή στον απλό πολίτη. Ας μην ανησυχούμε, όμως, γιατί οι λειτουργοί της πληροφόρησης, οι δημοσιογράφοι, διατείνονται ότι επεξεργάζονται και διασταυρώνουν αυτοί τις όποιες πληροφορίες. Υπηρετούν, όμως, πραγματικά το στόχο τους και την αποστολή τους;

Δυστυχώς η διαπίστωσή μου εδώ είναι οικτρή. Στη σύγχρονη δημοσιογραφία κυριαρχεί ο αριθμολογισμός και ο αμοραλισμός. Οι υπηρέτες της κοινής γνώμης μετατράπηκαν σε φερέφωνα των αφεντικών τους, των οποίων τα έσοδα προσπαθούν να αυξήσουν. Γι' αυτό προβάλλουν ό,τι πουλάει. Εντυπωσιασμός και αισθησιασμός, τρόμος και σεξισμός είναι τα πλουτοφόρα «ατού».

Σκανδαλοθήρες και καριερίστες επιβάλλουν στο σύγχρονο πολίτη –που στηρίζει σ' αυτούς την ενημέρωσή– τις ιδέες και τα πρότυπα που αυτοί θέλουν. Νεκρώνουν το νου και τη φαντασία και θρυμματίζουν την προσωπικότητά του ανελέητα. Η έλλειψη σεβασμού στην αξιοπρέπεια του ατόμου υπονομεύουν τη δημοκρατία, γιατί δημοκρατία σημαίνει διάλογος, σημαίνει προσωπική άποψη, σεβασμός στη διαφορετικότητα, σημαίνει πολυφωνία και πλουραλισμός. Δεισδύουν στα άδυστα του οικογενειακού ασύλου και της ιδιωτικής ζωής περισσότερο ύπουλα από οποιονδήποτε δικτάτορα. Ταΐζουν την κοινωνία του «καναπέ» τρόπο, γιατί ξέρουν καλά ότι τρομοκρατημένος πολίτης σημαίνει ανελεύθερος και υποταγμένος πολίτης. Τον φορτώνουν ανασφάλειες και φοβίες από τη μια με τα θρίλερ και τα κατασκευασμένα, τρισάθλια reality shows και μετά του επιβάλλουν τον τεχνητό παράδεισο του υλισμού και της ηδυσπάθειας ως αντίδοτο. Έτσι τον κρατούν

ακαλλιέργητο και ταυτόχρονα δούλο τους, για να τον έχουν πάντα «του χεριού τους». Κινδυνεύει, λοιπόν, σήμερα η δημοκρατία μας περισσότερο από κάθε άλλη φορά και μάλιστα από τα Μ.Μ.Ε., τα οποία είχε γίνει πιστευτό ότι θα έφερναν άνεμο ελευθερίας και ισότητας, ως δίαυλοι επικοινωνίας μεταξύ ανθρώπων και λαών.

Αν θέλουμε πραγματικά να σώσουμε τη δημοκρατία και τους πολίτες της, ας συμβάλουμε όλοι, ως πολίτες, πολιτικοί, πνευματικοί άνθρωποι και λειτουργοί της πληροφόρησης, στην αναμόρφωση των Μ.Μ.Ε. έτσι, ώστε αυτά να μετατραπούν σε οάσεις πολιτιστικές, κοινωνικές και ανθρωπιστικές.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Αναστασία - Τάνια Βηλαρά

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ - ΤΑΝΙΑ ΒΗΛΑΡΑ (Λουξμβούργο): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπημένοι συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, νιώθω πραγματικά περήφανη και ιδιαίτερα συγκινημένη, αλλά ταυτόχρονα αισθάνομαι και μια βαθιά υποχρέωση απέναντι στο ρόλο, τον οποίο ανέλαβα με την εκλογή μου για συμμετοχή στη διεξαγωγή της τέταρτης συνόδου της Βουλής των Εφήβων. Ελπίζω μόνο και εύχομαι η διεξαγωγή αυτή να μην αποτελέσει μια συνέχιση στην παράδοση του θεσμού ή μια καταναγκαστική υποχρέωση, αλλά αντιθέτως να συμβάλει με το δικό της μοναδικό τρόπο στην αναβάθμιση της παρούσας κοινωνίας, κάνοντας έτσι άλλο ένα βήμα προς την κοινωνική και συλλογική εξέλιξη, αρνούμενη η «εξουσιοδοτημένη φαντασία» την τοποθέτηση του ατομικού συμφέροντος στην πρώτη γραμμή προτεραιότητας. Γνωρίζοντας ότι ο χρόνος είναι περιορισμένος, αλλά και κατανεμημένος έτσι, ώστε να ολοκληρωθούν όλες οι απαραίτητες διαδικασίες, θα προσπαθήσω να καλύψω όσο καλύτερα μπορώ το θέμα της θέσης της γυναίκας στη σημερινή κοινωνία και την προβολή της από τα βασικά μέσα μαζικής ενημέρωσης. Η τεράστια πρόοδος της υψηλής τεχνολογίας, της οποίας έχουμε γίνει μάρτυρες στη μεταπολεμική περίοδο που διανύουμε, έχει βέβαια επηρεάσει ευεργετικά και έχει συντελέσει στη βελτίωση των συνθηκών ζωής του ανθρώπου. Στα πλαίσια αυτής, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης σημειώνουν σημαντικό και καταλυτικό ρόλο και θέση, ενώ η δύναμη που κατέχουν ύστερα από παραχώρησή της από εμάς είναι τεράστια.

Δεν μπορεί βέβαια και δεν θα ήταν σωστό να γίνει κάτι τέτοιο, να μην επισημανθούν τα ιδιαίτερα θετικά αποτελέσματα των γνωστών κοινώς ως Μ.Μ.Ε. Βασικός σκοπός των μέσων αυτών, που μετέτρεψαν το μακρόκοσμο σε μικρόκοσμο, γιατί μπόρεσε να χωρέσει αυτός σε μια μικρή οθόνη τηλεόρασης, είναι η μαζική παροχή πληροφοριών και ειδήσεων στο κοινό πάνω σε θέματα πολιτικά, κοινωνικά, εκπαιδευτικά, επιστημονικά, πολιτιστικά κ.ά.

Επίσης, προσφέρονται για άμεση συμμετοχή με διάλογο στην κριτική αντιμετώπιση θεμάτων γενικού ενδιαφέροντος, ενώ η συμβολή τους στη μόρφωση, στην επικοινωνία μεταξύ λαών διαφορετικών πολιτισμών και στην αγωγή της ψυχής

του κοινού είναι αναγνωρισμένη. Ωστόσο η μαζική επικοινωνία έχει παρεκτραπεί από τον ουσιαστικό της ρόλο και η πληροφόρηση έχει περάσει σ' ένα ρόλο επιθετικό. Η έλλειψη ευθύνης και αισθητικής και η κυριαρχία του κέρδους οδηγούν στην εξασθένηση της αντικειμενικότητας και αυτή με τη σειρά της δεν οδηγεί παρά μονάχα στην παραπληροφόρηση, λόγω του ότι οι πληροφορίες ελέγχονται από ισχυρούς της εξουσίας και του χρήματος.

Θα συμφωνήσω με το συνάδελφο Έφηβο Βουλευτή που υποστήριξε ότι για την παραπληροφόρηση φταίμε και εμείς, φταίει και ο γονέας που επιτρέπει την εισβολή ενός ξένου σώματος στο χώρο του σπιτιού. Γι' αυτό πρέπει να βρίσκουμε τη δύναμη και το θάρρος – καθώς είναι και χρέος μας– να αλλάζουμε κανάλι και να πατάμε το κουμπί στο τηλεχειριστήριο ή κοινώς τηλεκοντρόλ, όταν το οποιοδήποτε κανάλι δεν ανταποκρίνεται στο ρόλο του.

Όπως πολύ καλά ανέφερε στη χθεσινή συνεδρίαση της Επιτροπής μας ένας συνάδελφος Έφηβος Βουλευτής, πρέπει ο δέκτης απόψεων να γίνεται ταυτόχρονα και πομπός. Αυτό δεν μπορεί να γίνει όταν τα Μ.Μ.Ε. παραβιάζουν το δικαίωμα του ανθρώπου στην προσωπική έκφραση, όταν, κάνοντας υποχείριό τους την ανθρώπινη σκέψη και κρίση, υπνωτίζουν και αδρανοποιούν τον θεατή, ο οποίος φτάνει στο σημείο να αδυνατεί να επιλέξει, αδυνατεί να αντιπαραταθεί στις ιδέες που έντεχνα αυτοί επιβάλλουν.

Τελικό αποτέλεσμα: Ο τραυματισμός της ανθρώπινης προσωπικότητας και έκφραση ασέβειας προς αυτήν, ενώ καθημερινά αφαιρούνται από τον παθητικό θεατή κομμάτια που συγκροτούν στο σύνολό τους την προσωπική του ταυτότητα μέσω κακόγουστων εκπομπών και βιομηχανοποιημένων διαφημίσεων, οι οποίες οδηγούν στην υπερκατανάλωση και στην προβολή ανύπαρκτων και μυθικών προτύπων χωρίς αξίες, χωρίς ιδανικά. Ευάλωτο στόχο της άκορστης βιομηχανίας των διαφημίσεων αποτελούν οι γυναίκες, εξαιτίας της φιλαρέσκειας που τις χαρακτηρίζει. Οι διαφημιστές προκειμένου να προβάλουν αποτελεσματικά τα διάφορα καταναλωτικά αγαθά, χρησιμοποιούν τη γυναίκα, ώστε να τα εξιδανικεύσουν περισσότερο διαμέσου του ωραίου φύλου και συνάμα να καλλιεργήσουν σ' όλες τις γυναίκες την ψευδαίσθηση ότι με τις συγκεκριμένες αγορές θα γίνουν πιο ελκυστικές ή με τη συγκεκριμένη παρακολούθηση κάποιου προγράμματος αδυνατίσματος πιο ευτυχισμένες.

Παράλληλα γίνεται και χρήση των γυναικών σε διαφημίσεις που αφορούν ανδρικά προϊόντα, με σκοπό τον εθισμό τους προς το ωραίο φύλο και άρα προς το συγκεκριμένο προϊόν.

Υποβάθμιση του γυναικείου φύλου μέσω της διαφήμισης και εξευτελισμός της εικόνας της γυναίκας είναι οι λέξεις που πλαισιώνουν την καθημερινή και όλο και εντατικότερη αρνητική προβολή της, χωρίς να λείπουν βέβαια και εξαίρετες γυναίκες

δημοσιογραφικές παρουσίες, οι οποίες, όμως, συγκρινόμενες με τις «εμπορευματοποιημένες», ας το πούμε, γυναίκες είναι μηδαμινές στον αριθμό.

Οι προτάσεις μου:

– Αποκατάσταση της γυναίκας από τα Μ.Μ.Ε.

– Αρνηση των γυναικών να συμμετέχουν και να εμφανίζονται συνειδητά αρκετές φορές ως αντικείμενα εκμετάλλευσης, πράγμα που θα επιτευχθεί με την εξέλιξη της κοινωνικής μόρφωσης και την εκτίμηση της γυναίκας από την ίδια, αλλά και από το απέναντι φύλο.

– Εξάλειψη προκαταλήψεων, στερεοτύπων κατά της γυναίκας, που τη θέλουν μητέρα - νοικοκυρά και μόνο.

– Λήψη αποφάσεων για αντιμετώπιση τέτοιου είδους εκμετάλλευσής της ως σεξουαλικού αντικειμένου, που προβάλλεται και χρησιμοποιείται από τα διάφορα Μ.Μ.Ε., πράγμα απαράδεκτο.

Πρέπει να γνωρίζουμε καλά ότι τίποτα δε θα αποκτήσουμε, αν πρώτα δε γίνουμε αντάξιΟί του. Μέσα από τη συλλογική προσπάθεια και το συλλογικό διάλογο μπορούμε να πετύχουμε στόχους υψηλούς, αρκεί να αγωνιστούμε για να τους φτάσουμε.

Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα, για να παρακολουθήσει τη συνεδρίαση της Επιτροπής, ο κ. Αντώνης Σαμαράκης.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Καλωσορίζουμε τον κ. Αντώνη Σαμαράκη, Πρόεδρο του Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων».

Το λόγο έχει η Ανθή Αλετράρη.

ΑΝΘΗ ΑΛΕΤΡΑΡΗ (Κύπρος - Λευκωσία): Κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, θα αναφερθώ στο θέμα που αφορά την ισότητα των φύλων και συγκεκριμένα τη θέση της γυναίκας στη χώρα μου Κύπρο, αλλά και γενικότερα σε όλο τον κόσμο.

Όπως σ' όλο τον κόσμο, έτσι και στην Κύπρο η θέση της γυναίκας δεν είναι ακόμη ισότιμη με αυτήν του άνδρα. Το πρόβλημα αυτό πρέπει να επιλυθεί.

Πήρα την απόφαση να γράψω για ένα τέτοιο θέμα, γιατί είναι κάτι που με προβληματίζει ιδιαίτερα –ως γυναίκα που είμαι και εγώ– και γιατί, έστω και αν έχει ειπωθεί πολλές φορές ο ρόλος της γυναίκας και η αναγκαιότητα της ισότητας μεταξύ των δύο φύλων, πρέπει, πιστεύω, να ξαναειπωθεί, μέχρι να αποφέρουν οι προσπάθειές μας καρπούς.

Είναι γνωστό πως οι γυναίκες ξεπερνούν τους άνδρες σε αριθμό πληθυσμού σε όλο τον κόσμο. Είναι όμως, επίσης, γνωστό ότι η γυναίκα, παρόλο ότι έχει αποδείξει τις ικανότητές της, πολλές φορές υποβαθμίζεται και καταπιέζεται σε μεγάλο, δυστυχώς, βαθμό. Η πολυπόθητη ισότητα που ζητούν οι γυναίκες τόσα χρόνια μπορεί να έχει κατοχυρωθεί στην Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών από το 1985, η εφαρμογή της, όμως, δεν έχει καταστεί δυνατή.

Ο ρόλος της γυναίκας στην κυπριακή κοινωνία, αλλά και

γενικά σε όλες τις κοινωνίες του κόσμου, δεν είναι αυτός που θα έπρεπε. Γι' αυτό, δε φταίνει μόνο τα κράτη και οι πολιτείες, αλλά και οι ίδιες οι γυναίκες. Είναι πολύ εύκολο να παρατηρήσουμε ότι οι άνδρες υπερισχύουν σε όλους τους τομείς.

Στον τομέα της πολιτικής στην Κύπρο η συμμετοχή της γυναίκας είναι ελάχιστη, σχεδόν ανύπαρκτη. Από τους 56 αντιπροσώπους στη Βουλή, μόνοι οι 3 είναι γυναίκες, αριθμός πολύ φτωχός και καθόλου αντιπροσωπευτικός σε σύγκριση με τους άνδρες Βουλευτές. Έτσι η συμμετοχή των γυναικών στη δημόσια και πολιτική ζωή του τόπου και γενικότερα στα κέντρα λήψης αποφάσεων εξακολουθεί να είναι πολύ χαμηλή, με μέσο όρο ποσοστό περίπου 5,4%, αντίθετα με αυτό άλλων ευρωπαϊκών χωρών, όπου ανέρχεται στο 20%, ποσοστό το οποίο, κατά τη γνώμη μου, είναι και αυτό αρκετά χαμηλό, αν σκεφτούμε τι μπορούν να προσφέρουν οι γυναίκες σήμερα.

Στον τομέα της εργασίας, πάλι τα ποσοστά των γυναικών είναι χαμηλότερα από αυτά των ανδρών, με 39,4% απασχολούμενων γυναικών έναντι 60,6% των απασχολούμενων ανδρών. Όμως, το ποσοστό των ανέργων γυναικών είναι περίπου 52%, ενώ το ποσοστό των ανέργων ανδρών μόνο 48%. Ακόμη παρατηρείται μεγάλη διαφορά του αριθμού των γυναικών στις διευθυντικές θέσεις, ιδιωτικές ή κρατικές, από τον αριθμό των ανδρών. Εκτός απ' αυτό, οι γυναίκες αμείβονται με χαμηλότερους μισθούς κατά μέσο όρο από τους άνδρες στις κύριες επαγγελματικές κατηγορίες, με μεγάλη διαφορά στις ομάδες των χειριστριών μηχανών, καθώς και των υπαλλήλων υπηρεσιών και των πωλητών.

Στον τομέα της παιδείας και ειδικότερα στην επαγγελματική εκπαίδευση παρατηρούνται πάλι μειωμένα ποσοστά για τις γυναίκες σε σχέση με τους άνδρες, με το 55,5% περίπου για τους άνδρες απασχολούμενους απόφοιτους τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και το 44,5% για τις γυναίκες.

Δυστυχώς, όμως, όχι μόνο στην πολιτική, αλλά και στην εργασία και στην παιδεία, παρέχονται λιγότερες ευκαιρίες στις γυναίκες παρά στους άνδρες και γίνονται διακρίσεις σε βάρος τους, αλλά παρατηρείται και κάτι πιο απάνθρωπο, που είναι εντελώς αδικαιολόγητο. Αυτό είναι η βία εναντίον των γυναικών. Η βία σε βάρος των γυναικών που παραβιάζει και παρακαλύπει την απόλαυση από τις γυναίκες των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους και των βασικών ελευθεριών τους. Σε όλες σχεδόν τις κοινωνίες, είτε σε μεγάλο είτε σε μικρό βαθμό, οι γυναίκες, αλλά και τα νεαρά κορίτσια, υφίστανται σωματική, σεξουαλική και ψυχολογική βία.

Τέτοιου είδους βία μπορεί να ασκηθεί μέσα στην οικογένεια, όπως η σεξουαλική επίθεση και κακοποίηση μικρών κοριτσιών ή ο ξυλοδαρμός και βιασμός από το σύζυγο. Χιλιάδες γυναίκες υφίστανται βιασμό καθημερινά, οπουδήποτε και αν βρίσκονται. Άλλες τόσες υφίστανται σεξουαλική παρενόχληση και εκφοβισμό στο χώρο εργασίας τους ή και σε εκπαιδευτικά ιδρύματα. Συνηθισμένο φαινόμενο έχει γίνει η εμπορία γυναικών και η υποχρεωτική πορνεία.

Ακόμα, πράξεις βίας σε βάρος των γυναικών μπορούν να θεωρηθούν η υποχρεωτική στειρώση και η υποχρεωτική άμβλωση, η υποχρεωτική χρήση αντισυλληπτικών, όπως επίσης και η προγενετική επιλογή φύλου.

Όλα αυτά συμβάλλουν στη συνεχή υποτίμηση και εκμετάλλευση της γυναίκας.

Σε έναν κόσμο που υποτίθεται ότι αναζητάει την ειρήνη, στοχεύει στην πρόοδο και την ανάπτυξη, αγωνίζεται για μια ευτυχισμένη και αξιοπρεπή ζωή και τέλος, αποδέχεται με νόμους και άρθρα την ισότητα των δύο φύλων και καταδικάζει κάθε μορφή διάκρισης σε βάρος των γυναικών, είναι απαράδεκτο, είναι παράλογο, είναι εντελώς εξωφρενικό να εξακολουθούν να υπάρχουν τέτοια φαινόμενα που όχι μόνο υποβαθμίζουν τη γυναίκα, αλλά και την υπόσταση ολόκληρης της ανθρωπότητας.

Είναι φανερές οι συνέπειες της κατάστασης αυτής που επικρατεί και που εμποδίζει τη γυναίκα να αναδειχθεί κοινωνικά, επαγγελματικά, οικονομικά και πολιτικά. Αυτό συμβαίνει, είτε γιατί τα κράτη επιδεικνύουν κάποια αδράνεια ως προς την προώθηση των γυναικών στους τομείς αυτούς είτε γιατί η γυναίκα είναι απαραίτητη στη φροντίδα των παιδιών και στις οικιακές εργασίες είτε γιατί η νοοτροπία, δυστυχώς, των περισσότερων κοινωνιών είναι τέτοια, που να μην αποδέχεται την εξέλιξη της γυναίκας είτε τέλος, γιατί η ίδια η γυναίκα αδυνατεί να αλλάξει τη ζωή της και παραμένει άπρακτη στα κτυπήματα που δέχεται.

Ευτυχώς, όμως, τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει κάποια βήματα και προσπάθειες, τα οποία συνεχίζονται και θα βοηθήσουν τη γυναίκα να αποκτήσει τη θέση που της αρμόζει στην κοινωνία κάθε χώρας. Έχουν δημιουργηθεί πολλές γυναικείες οργανώσεις, με τις οποίες οι γυναίκες έχουν στόχο να διεκδικήσουν τη διασφάλιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους, όπως επίσης και περισσότερη συμμετοχή τους σε όλους τους τομείς, που αφορούν μια κοινωνία. Και πράγματι, σε σύγκριση με τα περασμένα χρόνια, η γυναίκα του σήμερα έχει καταφέρει να διεισδύσει μέσα στην πρόοδο και την εξέλιξη και απέκτησε κάποιους άλλους ρόλους, μια άλλη υπόσταση, πιο δυναμική, αλλά και πιο απαιτητική.

Όμως, παρ' όλα αυτά, η γυναίκα έχει ακόμα μακρύ δρόμο μπροστά της, για να κερδίσει αυτά που της αξίζουν, διότι οι ανισότητες μεταξύ γυναικών και ανδρών εξακολουθούν να υπάρχουν. Χρειάζεται, λοιπόν, ακόμα μεγάλος αγώνας, τόσο από τις ίδιες τις γυναίκες, όσο και από τις κυβερνήσεις και τους διάφορους οργανισμούς.

Πρέπει, λοιπόν, να σταματήσουν οι θεωρητικές λύσεις του προβλήματος και να προχωρήσουμε σε πρακτικές και αποτελεσματικές ενέργειες. Να σταματήσει αυτή η τακτική των κυβερνήσεων, που υπόσχεται συνεχώς προώθηση νόμων για την εξασφάλιση των δικαιωμάτων της γυναίκας, αναθεώρηση νόμων, ανασκόπηση νόμων, αλλά λιγοστές είναι οι φορές που τα μέτρα είναι δραστικά έτσι, ώστε να έχουμε εφαρ-

μογή των νόμων. Για παράδειγμα, στην 4η Παγκόσμια Διάσκεψη για τις γυναίκες, που έγινε στο Πεκίνο το 1995, υιοθετήθηκαν εισηγήσεις και μέτρα για τη διασφάλιση της ισότητας, της ανάπτυξης και της ειρήνης, για όλες τις γυναίκες. Όμως, με λύπη διαπιστώνουμε ότι, παρόλο που οι δεσμεύσεις αυτές αναλήφθηκαν από το 1995, μέχρι σήμερα εξακολουθούν να αποτελούν στόχους και όχι υλοποιημένη πολιτική. Γι' αυτό και είναι επιτακτική ανάγκη όλα αυτά τα μέτρα που προτείνονται να εφαρμοσθούν.

Στον τομέα της πολιτικής και ειδικότερα στα κέντρα λήψης αποφάσεων:

– Οι κυβερνήσεις να δεσμευθούν στην επίτευξη του στόχου, για ίση αντιπροσώπευση γυναικών και ανδρών σε κυβερνητικά σώματα και επιτροπές, στις δημόσιες διοικητικές θέσεις και στη δικαστική εξουσία.

– Να υπάρχει ενθάρρυνση στα πολιτικά κόμματα να συμπεριλαμβάνουν γυναίκες στην ίδια αναλογία και στα ίδια επίπεδα με τους άνδρες.

Στον τομέα της εργασίας:

– Είναι απαραίτητο να παρέχονται στις γυναίκες ίσες ευκαιρίες πρόσληψης και επιμόρφωσης.

– Πρέπει να υπάρχει ο απαραίτητος σεβασμός προς τη γυναίκα έτσι, ώστε να μη δέχεται οποιουδήποτε είδους παρενόχληση στο χώρο εργασίας της.

– Πρέπει να υπάρχει επαγγελματική κατάρτιση και ειδικευση των γυναικών σε τομείς εργασίας, που προηγουμένως ήταν ανδροκρατούμενοι.

– Να αυξηθούν οι βρεφοκομικοί και παιδονηπιοκομικοί σταθμοί για διευκόλυνση των εργαζόμενων μητέρων, όπως, επίσης, εφαρμογή ωραρίου λειτουργίας που να συμπίπτει με το ωράριο εργασίας.

– Η ισότητα πρέπει να ισχύσει και στις συντάξεις. Δεν είναι πλέον δυνατό να ζητάμε από μια γυναίκα να συνταξιοδοτείται νωρίτερα από έναν άνδρα.

Στον τομέα της παιδείας και της εκπαίδευσης:

– Πρέπει πρώτα απ' όλα να υπάρχει σωστή και πλήρης πληροφόρηση των γυναικών για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες τους, γιατί πολλές φορές η άγνοια τις παρεμποδίζει από το να τα υπερασπιστούν και να τα διεκδικούν.

– Να αλλάξει η νοοτροπία στα σχολεία. Δεν υπάρχουν πια θέση απασχόλησης, την οποία να μην μπορεί να καταλάβει γυναίκα. Να ενθαρρυνθούν τα κορίτσια στην ευρύτερη επιλογή επαγγελματιών.

– Να προωθηθεί ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα, κατά το οποίο θα παρέχεται μόρφωση σε έφηβες έγκυες και νεαρές μητέρες, όπως επίσης, η ενθάρρυνσή τους για την επιστροφή στο σχολείο και συμπλήρωση της σχολικής τους εκπαίδευσης.

Μέτρα για την εξάλειψη της βίας σε βάρος των γυναικών:

– Να ενισχύσουν νόμους που τιμωρούν αστυνομικούς, άνδρες των δυνάμεων ασφαλείας ή άλλους λειτουργούς του κράτους, που επιδίδονται σε πράξεις βίας κατά των γυναικών κατά την εκτέλεση

των καθηκόντων τους. Αμερόληπτη απονομή δικαιοσύνης, είτε οι πράξεις βίας διαπράττονται από το κράτος είτε από ιδιώτες.

– Στις γυναίκες που γίνονται αντικείμενο βίας να παρέχεται η απαραίτητη προστασία, όπως, επίσης, αποτελεσματική θεραπεία, αλλά και αποζημίωση.

– Οι γυναίκες και τα κορίτσια να μπορούν να προβαίνουν σε καταγγελίες για πράξεις βίας σε βάρος τους σε ένα ασφαλές περιβάλλον, το οποίο να εμπνέει εμπιστοσύνη.

Πέρα από τα πιο πάνω μέτρα, πρέπει, επίσης, να δίνεται ιδιαίτερη προσοχή για την προστασία στις έγκυες, στις μητέρες νεογέννητων, όπως και στις θηλάζουσες μητέρες, τις οποίες πρέπει να διακατέχει ηρεμία και γαλήνη. Είμαι σίγουρη ότι όλοι γνωρίζουν την τεράστια σημασία της μητρότητας, όχι μόνο για την ίδια την γυναίκα, αλλά και για ολόκληρη την ανθρωπότητα. Η μητρότητα δίνει στη γυναίκα το μεγαλύτερο προνόμιο που θα μπορούσε να έχει.

Η προστασία της από κάθε κίνδυνο είναι υποχρεωτική. Ακόμα, σ' αυτόν τον αγώνα για τη διασφάλιση των δικαιωμάτων της γυναίκας πρέπει να συμβάλλουν και οι άντρες. Πρέπει να υπάρχει συνεχής πληροφόρηση με τη βοήθεια των Μ.Μ.Ε., των κρατικών ή ιδιωτικών οργανισμών, έτσι ώστε να ευαισθητοποιηθούν οι άνδρες και να συνειδητοποιήσουν ότι κάθε φορά που προβαίνουν σε πράξεις κάνοντας έτσι διακρίσεις σε βάρος των γυναικών, αδικούν και υποβαθμίζουν τη σύζυγό τους, την κόρη τους, τη φίλη ή αδερφή τους, τη μάνα τους, την κάθε γυναίκα που υπάρχει στον κόσμο. Πρέπει, επίσης, να καλλιεργηθεί ένα πνεύμα συνεργασίας ανάμεσα στους άνδρες και τις γυναίκες σε όλους τους τομείς. Ένα πνεύμα αλληλοβοήθειας και προπαντός ισότητας, έτσι ώστε να μπορέσουν να συνυπάρξουν αρμονικά και να συμβάλουν στην προσπάθεια για μια καλύτερη και ειρηνική ζωή, για ένα ελπιδοφόρο μέλλον.

Όμως, ο αγώνας αυτός ανήκει κυρίως στις γυναίκες. Οι ίδιες οι γυναίκες πρέπει να γνωρίζουν τα δικαιώματα και τις ελευθερίες τους, να ξέρουν πότε αυτά καταπατούνται και τι πρέπει να κάνουν, πού να απευθυνθούν, για να καταπολεμήσουν, τις διακρίσεις και τις αδικίες που γίνονται εις βάρος τους. Πρέπει να συνειδητοποιήσει κάθε γυναίκα ότι τη μάχη αυτή δεν την οφείλει μόνο στον εαυτό της, αλλά και σε όλο τον κόσμο. Η γυναίκα μπορεί να δώσει πολλά και είναι ικανή να κατορθώσει ακόμα πιο πολλά, για έναν κόσμο με ειρήνη, ανθρωπιά, ευτυχία, ανάπτυξη, για έναν κόσμο με ισότητα των δύο φύλων.

Ας μην ξεχνάμε, ότι όσο υπάρχουν μάνες που γεννούν παιδιά θα υπάρχουν και πατρίδες. Η γυναίκα θα παραμείνει στην πολύτιμη αυτή θέση, να δίνει ζωή, να δημιουργεί οικογένεια. Η διασφάλιση των δικαιωμάτων της πρέπει να είναι οικογενικό αίτημα, αλλά και προσωπικός αγώνας της καθεμιάς από εμάς.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Αντρία Μαύρου.

ΑΝΤΡΙΑ ΜΑΥΡΟΥ (Κύπρος-Λευκωσία): Κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι, είμαι σίγουρη ότι όλοι γνωρίζετε λίγο-πολύ τις τραγικές συνέπειες που είχε για την Κύπρο και το λαό της η τουρκική εισβολή: Τη διχοτόμηση του νησιού σε δύο κομμάτια, την παράνομη και βίαιη καταπάτηση του βόρειου τμήματος από τους Τούρκους, την αδιαλλαξία που δείχνει εδώ και 25 χρόνια το λαομίσητο ψευδοκράτος του Ραούφ Ντενκτάς.

Αυτό που μάλλον δεν ξέρετε είναι τις συνθήκες, κάτω από τις οποίες ζει ο ελληνισμός της Κύπρου και ιδιαίτερα ένα μέρος από αυτό, οι «εγκλωβισμένοι», όπως χαρακτηριστικά τους αποκαλούν. Πρόκειται για τους Κύπριους κατοίκους του βορείου τμήματος του νησιού, οι οποίοι μετά την εισβολή άφησαν σπιτικά στα κατεχόμενα εδάφη, στη γη που τους γέννησε, για να μετακινηθούν στις ελεύθερες περιοχές, αποφασισμένοι να παραμείνουν στη γη που τους έθρεψε. Με μόνη χαραμάδα ελπίδας μια θολή συμφωνία, τη Συμφωνία της Βιέννης, που υποτίθεται πως κατοχύρωνε την επιβίωσή τους στην τουρκική σκλαβιά και την οποία υπέγραψε το 1975 ο αρχιτρομοκράτης Ντενκτάς. Η Συμφωνία αυτή, όπως ήταν φυσικό και αναμενόμενο από ένα καθεστώς τόσο τυρανικό και αιμοσταγές όπως το τουρκικό, κατέληξε ανεφάρμοστη στο χρονοντούλαπο της ιστορίας και οι εγκλωβισμένοι ζουν από τότε εντελώς ανυπεράσιστοι στην κόλαση που επιβάλλουν εις βάρος τους οι Τούρκοι.

Η Αγκυρα, αντί αυτής, εφάρμοσε ευλαβικά σχέδια εθνικής εκκαθάρισης όσων Ελλήνων απέμειναν στα κατεχόμενα, με απώτερο στόχο τη μαζική μετακίνηση των πληθυσμών μακριά από τις εστίες τους. Ασκεί τρομοκρατία, δημιουργώντας έτσι αφόρητες συνθήκες διαβίωσης. Σε απόρρητη έκθεση της UNFICYP, που μετά από χρόνια είδε το φως της δημοσιότητας, καταγράφονται μία προς μία οι τουρκικές θηριωδίες, επισημαίνοντας ότι ο τελικός στόχος του κατοχικού καθεστώτος είναι να εξαφανίσει τα τελευταία ελληνικά απομεινάρια της Καρπασίας.

Είναι γνωστό ότι όσο περνάει ο καιρός ο πληθυσμός των εγκλωβισμένων μειώνεται δραματικά. Συγκεκριμένα, από 22.000 που ήταν μετά την εισβολή του ΑΤΤΙΛΑ, έχει φτάσει σήμερα σε λιγότερους από 430, από τους οποίους οι πιο πολλοί είναι πάνω από 65 χρονών. Είναι, όσοι απέμειναν, σύμβολο της πικρής ρωμισσύνης, θύματα της τουρκικής απανθρωπιάς και μισαλλοδοξίας.

Ζουν απομονωμένοι σ' ένα καθορισμένο από τους Τούρκους κομμάτι της κατεχόμενης γης και απαγορεύεται η μετακίνησή τους έξω από αυτό χωρίς ειδική άδεια από τις κατοχικές δυνάμεις. Δεν έχουν ούτε το δικαίωμα να καλλιεργούν τα χωράφια τους και να φροντίζουν τις περιουσίες τους. Το πιο τραγικό, όμως, απ' όλα είναι η διχοτόμηση των οικογενειών τους. Οι Τούρκοι απαγορεύουν τη λειτουργία γυμνασίου στα κατεχόμενα. Η μετ' εμποδίων εκπαίδευση περιορίζεται στα δημοτικά. Απαγορεύεται αυστηρά η διδασκαλία βασικών

μορφωτικών θεμάτων, όπως ιστορία, γεωγραφία, θρησκευτικά. Τα ένστολα όργανα του ψευδοκράτους αφρίζουν λυσσασμένα αν δουν στον πίνακα ζωγραφισμένη την ελληνική σημαία και ξεσπάνε αλύπητα το μένος τους ενάντια στις ελάχιστες δασκάλες που απόμειναν να διδάσκουν στα σύγχρονα «κρυφά σχολεία» του ελληνισμού.

Εκεί, στη αυλή του ελληνικού σχολείου με τα ελάχιστα Ελληνόπουλα, νεαροί Τούρκοι έποικοι ενοχλούν συστηματικά την ομαλή διεξαγωγή του μαθήματος. Με σπασμένα τζάμια από τις πέτρες που ρίχνουν οι έποικοι και με τον Τούρκο να ελέγχει ασφυκτικά τη σχολική ζωή, τα Ελληνόπουλα μαθαίνουν για την πατρίδα, την τουρκική κατοχή, τη λευτεριά που δεν έρχεται.

Στα δώδεκα τους χρόνια παίρνουν τον πικρό δρόμο της οριστικής εγατάστασής τους στις ελεύθερες περιοχές και μέχρι τα δεκαέξι οι Τούρκοι τους επιτρέπουν να επισκέπτονται ως τουρίστες τις οικογένειές τους στα κατεχόμενα μόνο τα Χριστούγεννα και το Πάσχα. Ακόμα και όταν πεθάνουν οι δικοί τους απαγορεύεται να περάσουν το οδόφραγμα για να αγκαλιάσουν το άψυχο σώμα της μνάας ή του πατέρα και να το κηδέψουν όπως του αξίζει.

Φέτος στην αντιπροσωπεία της Κύπρου μετείχε και η Ευριδίκη, η οποία ανήκει σε οικογένεια εγκλωβισμένων στα κατεχόμενα. Εδώ και 5 χρόνια ζει μόνη της κάτω από την φροντίδα του γραφείου ευημερίας στη Λάρνακα. Από αυτά που μου είπε για το τουρκικό καθεστώς και δεν θα το ξεχάσω ποτέ είναι το εξής: «Οποιαδήποτε πέτρα τους θύμιζε ελληνισμό, την γκρέμιζαν. Και εμείς, οι Έλληνες της Καρπασίας, ζούσαμε μεσ' στη σιωπή χωρίς να ασπάζομαστε τη θρησκεία μας, χωρίς να απολαμβάνουμε τις μικροχαρές της ζωής, όπως οι συνομήλικοί μας».

Οι εναπομείναντες Έλληνες είναι άτομα χωρίς ανθρώπινα δικαιώματα. Κάποιοι από αυτούς στερήθηκαν ακόμα και το αναφαίρετο δικαίωμα της ζωής. Το μαρτυρεί ο συγκλονιστικός κατάλογος των ειδικών εγκλημάτων από το 1974 και μετά, που έχει δει το φως της δημοσιότητας. Η τουρκική τρομοκρατία έχει επιβάλει νεκρική σιγή. Ο φόβος για τα αντίποινα που θα υποστούν οι εγκλωβισμένοι αν τολμήσουν να δημοσιοποιήσουν την κόλαση που ζούν караδοκεί παντού. Τον βλέπουν έξω από τις πόρτες του σπιτιού τους, τον βλέπουν στα αγριεμένα μάτια των κατοίκων, που είναι έτοιμοι να τους ρίξουν στη αρένα του μαρτυρίου αν τους συλλάβουν να συνομιλούν με τους κυανόκρανους ειρηνευτές.

Αυτά συμβαίνουν στην Κύπρο του 21ου αιώνα και τα δέχονται αδιαμαρτύρητα Αθήνα και Λευκωσία. Σκλαβωμένοι Έλληνες, τραγικά απομεινάρια ενός από αιώνων αυτόχθονα Ελληνισμού, είναι ξεγραμμένοι εδώ και χρόνια από τις προτεραιότητες των κυβερνήσεων. Ουδείς μιλάει γι' αυτούς. Με ένα «δεν ξεχνώ» νομίζουν ότι πολεμούν για την ελευθερία της Κύπρου, 25 όμως χρόνια κατοχής το αδιέξοδο έχει γίνει πολύ πιο μεγάλο και το «δεν ξεχνώ» έχει καταντήσει «δεν ζυ-

πνώ». Πού είναι ο συντονισμός των πολιτικών ηγεσιών; Πού είναι οι αντιδράσεις τους για την ανεπίτρεπτη συμπεριφορά των Τούρκων στους ομοεθνείς εγκλωβισμένους; Πού είναι η αυτοαποκαλούμενη πολιτισμένη Δύση και πού ο Ο.Η.Ε.; Οι εγκλωβισμένοι, αβοήθητοι και ξεχασμένοι, έχουν μείνει σε μια ημικατεχόμενη πατρίδα, σαν άλλοι ελεύθεροι πολιορκημένοι, που μάταια περιμένουν να ελευθερωθούν.

Εμείς οι νέοι ευτυχώς έχουμε άλλα οράματα, οράματα ζωντανά, ελεύθερα, ασυμβίβαστα. Δεν παρασυρόμαστε από σκοπιμότητες και ιδιοτέλειες. Με εκδηλώσεις και συλλαλητήρια στο Λήδρα Πάλλας, εκεί όπου το συρματοπλέγμα χωρίζει την Κύπρο στα δύο, ας καλέσουμε τους όπου γης Έλληνες να συμπαρασταθούν στο γολγοθά της Κύπρου.

Έλληνες Έφηβοι Βουλευτές, αν η Ελλάδα είναι το σώμα, η Κύπρος είναι η καρδιά. Χρέος όλων μας η διαφύλαξη και προστασία της έτσι, ώστε να συγχρονιστούν οι χτύποι της με τους χτύπους της καρδιάς του κάθε Έλληνα. Ας ενώσουμε τις εφηβικές φωνές μας και ας φωνάξουμε πως η βόρεια Κύπρος είναι και θα είναι ελληνική.

Μέσα στα πλαίσια μιας τέτοιας προσπάθειας οικογενειακής συστράτευσης στον εθνικό μας αγώνα, καλό θα ήταν η οργάνωση συνδέσμων από Έλληνες και Κυπρίους εφήβους, με έδρα τους την Αθήνα και τη Λευκωσία, που θα ενδιαφέρονται και θα μεριμνούν για το θέμα των εγκλωβισμένων, έχοντας ως στόχο την εγγραφή μελών από ολόκληρο τον κόσμο.

Με ενημερωτικά φυλλάδια για το Κυπριακό πρόβλημα, με δημοσιοποίηση των εγκλημάτων που διέπραξαν οι Τούρκοι στους ομοεθνείς εγκλωβισμένους και έχοντας στο πλευρό μας τα παιδιά των εγκλωβισμένων, ζωντανές μαρτυρίες της τούρκικης απανθρωπιάς και αδιαλλαξίας, θα παλέψουμε για να τεθούν σε ισχύ τα ψηφίσματα του ΟΗΕ και η Συμφωνία της Βιέννης. Έτσι, θα δείξουμε έμπρακτα την αγανάκτηση που μας καίει τα σωθικά για τις στείρες συνομιλίες, τις δήθεν δικαιωμένες προσφυγές στον ΟΗΕ, την ηττοπάθεια και την ενδοτικότητα που κυριαρχεί στα μυαλά των σημερινών κυβερνήσεων. Επειγόντως, θα έπρεπε ο ΟΗΕ να βγάλει από τα αραχνιασμένα ντολλάπια της αδιαφορίας την Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κάθε φορά που ασχολείται με το Κυπριακό. Θα διαπιστώσουν τότε όλοι την ένοχη ανοχή του σε κραυγαλέες παραβιάσεις στοιχειωδών ελευθεριών.

Εμείς οι νέοι μπουχτίσαμε πια να ζούμε μέσα στη μούχλα της αδιαφορίας όλων αυτών που εκφωνούν ευχές, αλλά ανεφάρμοστες θεωρίες, που το παίζουν με το ένα χέρι φύλακες –άγγελοι– προστάτες δήθεν των ανυπεράσπιστων θυμάτων και με το άλλο παραχαϊδεύουν την προκλητική στάση της Άγκυρας, που πρεσβεύουν δήθεν την Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, αλλά στην ουσία ενδιαφέρονται και αγωνίζονται για τη Χάρτα των συμφερόντων τους.

Για την Κύπρο «ο κόμπος έφθασε στο χένι».

Οι σκλαβωμένοι Έλληνες της Καρπασίας απειλούνται με εξαφάνιση. Είναι σήμερα «γένος με ημερομηνία λήξης». Δεν μπορούμε, δεν έχουμε περιθώριο να ζούμε άλλο με τη μνήμη. Δεν αντέχουμε περισσότερο τη μπόχα που αναδύουν τα συμφέροντα των «σωτήρων μας». Δεν αντέχουμε να ζούμε άλλο μέσα στη σιωπή.

Όσο το συρματοπλέγμα του οδοφράγματος μένει ανέγγιχτο, όσο ο εχθρός συνεχίζει να καταπατεί τα αγιασμένα ελληνικά χώματα του τόπου μας, όσο οι εγκλωβισμένοι παραμένουν εγκλωβισμένοι, τόσο εμείς οφείλουμε να πολεμούμε για τα μεγάλα παναθρώπινα ιδανικά για την ελευθερία της πατρίδας. Γιατί, όπως είχε κάποτε πει και ο Ρήγας: «Οι Έλληνες δεν κάμουν ποτέ ειρήνη με τον οχτρό, όπου καταπατεί τον τόπο τους».

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Ευανθία Τσιμπούκη.

ΕΥΑΝΘΙΑ ΤΣΙΜΠΟΥΚΗ (Νομός Σερρών): Κύριε Πρόεδρε, κύριε Γενικό Γραμματέα της Βουλής, αγαπητοί φίλοι, κατάγομαι από τις Σέρρες. Ζω στις Σέρρες, όπως κάποιος άλλος από εδώ μέσα ζει στην Ξάνθη, στην Αχαΐα, στην Κύπρο και στην Αμερική. Οι αγαπητοί Έβηφοι Βουλευτές έχουν ήδη αναφερθεί στα περισσότερα προβλήματα που ανήκουν στα πεδία έρευνας αυτής της Επιτροπής, επισημαίνοντας τα μικρά και τα μεγάλα εμπόδια που δυσκολεύουν τη ζωή τους, που κρύβουν τον ήλιο τους. Η αστυφιλία, η εγκληματικότητα, η αδικία, η καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι λίγο - πολύ θέματα κοινού προβληματισμού, που αφορούν όλους μας, από όποιον τόπο και αν ερχόμαστε. Δε θα αναφερθώ σε λεπτομέρειες, εμβαθύνοντας στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κάθε φαινομένου. Σημασία για μένα έχει η αντιμετώπισή τους. Και αυτή απαιτεί μια συνολικότερη αντίληψη, μια αλλαγή στον τρόπο σκέψης και στη νοοτροπία μας. Η αρχή για την προσπάθεια θα μπορούσε να είναι μια απλή συνειδητοποίηση: πως είμαστε όλοι πάνω από όλα άνθρωποι, Έλληνες. Έχουμε το προνόμιο να κουβαλάμε μέσα μας αυτό το ελληνικό γονίδιο του φωτός, του πνεύματος και της ελευθερίας. Ίσως, το πρώτο βήμα που θα έπρεπε να γίνει ή το καλύτερο δεν είναι ένα ακόμα νομοσχέδιο ή μια δραστηριότητα μεταρρύθμιση. Βαρύτητα πρέπει να δοθεί αρχικά στο κάθε ξεχωριστό και μοναδικό άτομο. Πριν γίνουμε καλύτεροι πολιτικοί, δικαστές, νομοθέτες, δημοσιογράφοι, πρέπει να γίνουμε καλύτεροι άνθρωποι. Άνθρωποι που ζουν, στέκονται και βλέπουν πραγματικά και αυτό πρέπει να γίνει με μια προσωπική, αλλά και συλλογική προσπάθεια. Μέσω μιας πιο συσπειρωμένης οικογένειας, που δίνει έμφαση στην ποιότητα μέσω μιας εκπαίδευσης που δεν αλλοτριώνει και μιας ουσιαστικής παιδείας. Χρειαζόμαστε αλλαγή συμπεριφοράς, νέα ηθική και πολιτική νοοτροπία που να είναι μια συνείδηση συγχρόνως ελληνική και παναθρώπινη. Ας μην ξεχνούμε τους αρχαίους προγόνους μας, που είχαν την αρετή σαν μόνιμη πυξίδα και σκοπό στη ζωή τους. Μας λείπει σήμερα η αρετή, η αγάπη και η μόρφωση, η ανθρωπιά και το πνεύμα. Ό-

ταν το κάθε άτομο πετύχει μια εσωτερική ισορροπία και ειρήνη, τότε μόνο μπορεί να συμβάλει στην απόκτηση των κοινωνικών και πολιτικών αγαθών, να γίνει ενεργός πολίτης σε μια κοινωνία ικανή να εξελίσσεται και να δημιουργεί, τότε μόνο μπορούμε να προχωρήσουμε στη δικαιοσύνη, στην ασφάλεια, στην ισότητα και στο σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και σε μια καλύτερη ποιότητα ζωής. Ας ψάξουμε μέσα μας και ας προσπαθήσουμε να αλλάξουμε τον εαυτό μας πριν αλλάξουμε τον κόσμο μας.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΑΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Ειρήνη Λάμπρου.

ΕΙΡΗΝΗ ΛΑΜΠΡΟΥ (Επικρατείας): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, φίλοι και φίλες Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα να σας πω, ότι χαίρομαι που βρίσκομαι στη Βουλή των Εφήβων, για να εκφράσω ελεύθερα τις απόψεις μου.

Πρώτα απ' όλα, θα ήθελα να κάνω μια ερώτηση που αφορά όχι μόνο εσάς, αλλά και τους υπόλοιπους που βρίσκονται έξω από τη Βουλή: Γιατί εμείς οι Έλληνες, αν και είμαστε φιλόξενος λαός, φοβόμαστε πλέον να μιλήσουμε, να χαιρετήσουμε και να ανοίξουμε την πόρτα μας σε κάποιον άγνωστο;

Όπως φαίνεται, η απάντηση είναι γιατί υπάρχει έλλειψη δημόσιας ασφάλειας. Η ασφάλεια για τους πολίτες είναι φανερά ανεπαρκής και έχει ως συνέπεια τη γρήγορη αύξηση της εγκληματικότητας.

Η τρομοκρατία δεσπόζει σε όλη τη χώρα μας και απειλεί την ασφάλεια των πολιτών, κυρίως αυτών που ζουν στις επαρχίες. Και αυτό συμβαίνει γιατί η Αστυνομία στις επαρχίες δεν είναι επαρκής.

Άλλο φαινόμενο που αποτελεί κίνδυνο για τη ζωή των εφήβων κυρίως είναι οι έμποροι ναρκωτικών, οι οποίοι κινούνται ελεύθεροι ανάμεσά μας.

Για να νιώσουμε στη χώρα μας όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ασφάλεια, πρέπει να επέμβει το αστυνομικό σώμα στην κοινωνική μας ζωή. Θα ήταν αποτελεσματικό να αυξηθούν οι περιπολίες κυρίως στις επαρχίες και στις γειτονιές. Επίσης, να γίνει πρόσληψη περισσότερων αστυνομικών, οι οποίοι θα ακολουθήσουν καλύτερη εκπαίδευση. Παράλληλα, να γίνει αύξηση μισθών στους αστυνομικούς και οι προαγωγές μέσα στο αστυνομικό σώμα να γίνονται αξιωματικά.

Το μόνο που ελπίζω είναι να υπάρξει μια καλύτερη Ελλάδα, όπου θα αισθανόμαστε ασφάλεια.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Εμμανουέλλα Γουλιδάκη.

ΕΜΜΑΝΟΥΕΛΛΑ ΓΟΥΛΙΔΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, στον περιορισμένο χρόνο που μας παραχωρεί ο κανονισμός μας για να μιλήσουμε, φυσικά δεν μπορώ να επεκταθώ σε διάφορα θέματα, όσον αφορά στους τομείς εσωτερικών, δημόσιας διοίκησης, δημόσιας τάξης και δικαιοσύνης. Έτσι, διάλεξα σήμερα να μιλήσω για ένα θέμα, φλέγον στις μέρες μας, αυτό της δημόσιας ασφάλειας.

Ακούμε κάθε μέρα στα Μ.Μ.Ε., τι γίνεται στην επικράτεια. Για τα λεγόμενα «βαριά εγκλήματα». Για την εγκληματικότητα, τους λαθρομετανάστες, το ρατσισμό και άλλα συναφή.

Πιστεύω, ότι οι Έλληνες δεν είναι ρατσιστές. Οι αστυνομικοί παίρνουν εντολές από τους ανωτέρους τους. Δεν έχουν πλήρη εξουσία, γι' αυτό είναι άδικο να μιλάμε για αδιάφορη αστυνομία. Ας πάψουμε να της αποδίδουμε συνεχώς ευθύνες ρατσιστικού επιπέδου. Οι Έλληνες γνωρίζουν από «πρώτο χέρι» –όπως προανέφερε η κυρία Νιώτη– την πείνα και τη δυστυχία. Σε γενικές γραμμές είναι νομοταγείς. Επιθυμούν την ησυχία και την ασφάλειά τους, την προστασία της ζωής τους, της οικογένειάς τους και της περιουσίας τους.

Στα σύνορα υπάρχει ο στρατός. Εντός των συνόρων υπάρχει ο Έλληνας αστυνομικός. Αυτός που νύχτα και μέρα πάσχει και διακινδυνεύει για εμάς. Αυτός που βρίσκεται μέρα και νύχτα σε διαρκή πόλεμο. Αυτός, που πληρώνει από το υστέρημά του για να αγοράσει όπλο. Αυτός που αγοράζει σφαίρες για να εξασκηθεί. Αυτός που αντιμετωπίζει τα καλάζνικοφ και τα ούζι με περίστροφα του 1923, που του χορηγεί η υπηρεσία του.

Αυτοί οι αστυνομικοί είναι η πλειοψηφία, αγαπητοί μου φίλοι, άσχετα αν εμείς ακούμε μόνο για κακούς αστυνομικούς.

Σημειώστε μόνο ότι αποκλειστικά αυτό το σώμα κάνει αυτοκάθαρση. Οι ίδιοι οι «καλοί» συλλαμβάνουν τους κακούς και τους παραπέμπουν στη Δικαιοσύνη.

Ο αστυνομικός δεν ζητάει πολλά, αν και θα το εδικαιούτο. Ζητά μισθό, για να μπορεί να ζήσει. Ένα ρεπό, για να μπορέσει να χαρεί την οικογένειά του. Τα μέσα, για να μπορεί να πολεμήσει ενάντια στο οργανωμένο έγκλημα.

Η πολιτεία οφείλει να βοηθήσει περισσότερο. Δεν πρέπει να περιμένει να της χορηγήσουν οχήματα ή σκάφη 3-4 εφοπλιστές, μια φορά στα 5 χρόνια. Ο εχθρός υπάρχει και εντός των συνόρων.

Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Επιτροπής του Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων» κ. Αντώνης Σαμαράκης, εισήλθε στην Αίθουσα και απηύθυνε χαιρετισμό προς τους Έφηβους Βουλευτές.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Νεφέλη Σελλούντου.

ΝΕΦΕΛΗ ΣΕΛΛΟΥΝΤΟΥ (ΗΠΑ): Κύριε Πρόεδρε, έχουμε φθάσει στον 21ο αιώνα και δεν έχουμε καταλάβει ακόμα ότι το μόνο πράγμα που θα μας κρατήσει είναι η ειρήνη. Δυστυχώς, ο Πρώτος και ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος δεν μας έμαθαν πολλά. Από μικρά παιδιά ξέρουμε ότι όταν κάνουμε κάτι λάθος, δεν πρέπει να το ξανακάνουμε, διότι γνωρίζουμε τις συνέπειες. Αναρωτιέμαι, γιατί δεν έχουμε μάθει ότι η βία δεν λύνει τα προβλήματά μας. Πρέπει να ξαναβγεί ένας άλλος Χίτλερ ή να γίνει ένας νέος παγκόσμιος πόλεμος για να το καταλάβουμε; Ένας άνθρωπος μόνος του δεν μπορεί να αλλάξει τον κόσμο. Όμως, εάν ενωθούμε όλοι μαζί και φωνάξουμε, σίγουρα θα κάνουμε τη διαφορά. Ξέρουμε ότι η δύ-

ναμη είναι στην ένωση. Εμείς, στη Βουλή των Εφήβων, μπορούμε να κάνουμε τη διαφορά. Λένε για μας ότι είμαστε η ελπίδα του αύριο, το μέλλον του κόσμου. Πώς μπορεί να υπάρχει ελπίδα και μέλλον, όταν δεν υπάρχει ειρήνη;

Η ελπίδα μας βρίσκεται σε αυτές τις λύσεις: Πρώτον, να καταλάβουν όλοι ότι μια οικονομική δύναμη δεν μπορεί να σκλαβώσει οικονομικά μια άλλη χώρα. Δεύτερον, ο ρατσισμός δεν πρέπει να ξαναγεννιέται σε κάθε νέα γενιά. Οι καινούργιες γενιές θα μάθουν και θα καταλάβουν ότι ο ρατσισμός είναι μια παλιά και καταστροφική ιδέα. Τρίτον, χρειάζεται μεγαλύτερη συμμετοχή των νέων στην υπόθεση της ειρήνης. Η τελευταία λύση είναι να στείλουμε τους πολιτικούς στα δημοτικά, τα γυμνάσια και τα πανεπιστήμια, για να συζητήσουν με τους νέους τους λόγους για τους οποίους δεν υπάρχει ειρήνη και πώς μπορούμε να αποκτήσουμε ειρήνη, σαν μια ένωση. Πιστεύω ότι, κάνοντας αυτά, η ειρήνη θα γίνει πραγματικότητα.

Όλοι μας έχουμε όνειρα και προβλήματα. Όλες οι καρδιές μας αποτελούν μια μεγάλη καρδιά που χτυπά στο ρυθμό της αγάπης και της ειρήνης.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Αθηνά Διαμάντη.

ΑΘΗΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΗ (Καναδάς): Θέλω να εκφράσω τις απόψεις μου σχετικά με τα Μ.Μ.Ε. και ιδιαίτερα με την τηλεόραση. Αρχικά, η τηλεόραση ξεκίνησε σαν πηγή ενημέρωσης και ψυχαγωγίας, σαν παράθυρο προς τον υπόλοιπο κόσμο. Σήμερα, αυτά έχουν περάσει σε δεύτερη μοίρα, γιατί πρώτη έρχεται η θεαματικότητα και όχι η ποιότητα.

Έχουμε τα λεγόμενα *reality shows*, τα οποία ούτε ψυχαγωγούν ούτε παιδαγωγούν ούτε ενημερώνουν τον κόσμο. Προβάλλουν σε όλη της τη μεγαλοπρέπεια την εξαθλίωση του ανθρώπου. Δεν περιφρονώ αυτήν την πραγματικότητα, αλλά με προσβάλλει ως πολίτη, ότι το κράτος δεν έλαβε μέριμνα να προστατεύσει τους πολίτες του. Αρνούμαι να μου παρουσιάζουν αυτή την αθλιότητα σαν ψυχαγωγία. Αυτό σημαίνει ότι κάποιοι επιχειρηματίες και δημοσιογράφοι πλουτίζουν προβάλλοντας την αθλιότητα και την απαίδευσία του κόσμου. Αυτό δείχνει και το επίπεδο, στο οποίο έχει ξεπέσει μια κατηγορία τηλεθεατών.

Πού είναι η κρατική επέμβαση για τις σκληρές βίας που βλέπουμε και ακούμε σ' αυτές τις εκπομπές; Πώς προστατεύονται τα παιδιά; Πώς θα αναβαθμιστεί ο ρόλος της γυναίκας στην κοινωνία; Ίσως είναι καιρός να ιδρυθεί ένας οργανισμός προστασίας του τηλεθεατή, για να προστατεύει την ιδιωτική ζωή και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Ένα άλλο σημείο, στο οποίο υστερεί η τηλεόραση και ο τύπος γενικότερα, είναι η έλλειψη αντικειμενικότητας. Διαστρεβλώνουν ή αποσιωπούν γεγονότα για να εξυπηρετήσουν σκοπιμότητες και πολιτικοοικονομικά συμφέροντα αυτών που κρύβονται πίσω από τις κάμερες. Εγώ θέλω να βλέπω ένα απλό και αντικειμενικό ρεπορτάζ, χωρίς υπότιτλους που να μεγαλοποιούν το γεγονός και τραβηγμένες συνεντεύξεις.

Πρέπει να εκλείψουν οι θεατρinιστικές εκφράσεις των δημοσιογράφων. Και η δημοσιογραφία έχει δεοντολογία.

Ένα άλλο σημείο που με έχει πειράξει ως μαθήτρια ελληνικού σχολείου του εξωτερικού είναι η κακή χρήση της ελληνικής γλώσσας. Μένω έκπληκτη με την ξενομανία που έχει κυριεύσει τους δημοσιογράφους και τους τηλεπαρουσιαστές που απευθύνονται κυρίως στους νέους. Είναι δυνατόν να αρνούμαστε το πλούσιο ελληνικό λεξιλόγιο και να χρησιμοποιούμε ξένες λέξεις; Ενώ στα ελληνικά σχολεία του εξωτερικού οι δάσκαλοι επιμένουν να αποφεύγουμε ξένες εκφράσεις, εδώ στην Ελλάδα γίνεται ακριβώς το αντίθετο.

Ένα απλό παράδειγμα: Στις οδηγίες για τη Βουλή των Εφήβων, στη σημείωση της υπεύθυνης δήλωσης, υπάρχει η φράση «συμπλήρωσε το κείμενο και τσεκάρισε το καρεδάκι». Για το «τσεκάρισε» και το «καρεδάκι» δεν υπάρχουν αντίστοιχες ελληνικές λέξεις; Τόσο πολύ κινδυνεύει η ελληνική γλώσσα, ακόμα και στη Βουλή;

Συνάδελφοι, ζητήστε ποιότητα και αντικειμενικότητα από τα Μ.Μ.Ε. και κυρίως προσέξτε την ελληνική μας γλώσσα.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Βασιλική Κωστοπούλου.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Μασσησίας): Μέχρι τώρα ακούσαμε για τη θέση της γυναίκας, ότι πρέπει να αναγνωριστούν τα δικαιώματά της. Αυτό που δεν είπε κανείς είναι ότι δεν μπορούμε να απαιτήσουμε, αν πρώτα δεν έχουμε διεκδικήσει.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Κωνσταντίνος Τσίμος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΜΟΣ (Γερμανία): Θα αναφερθώ στα προβλήματα που με απασχολούν ως μαθητή στη Γερμανία. Υπάρχουν προβλήματα στο σχολείο, τόσο ως κτίριο, όσο και στη λειτουργία του. Στη Γερμανία δεν υπάρχουν κατάλληλες αίθουσες για μάθημα. Μερικοί κάνουν μάθημα στο υπόγειο. Δεν έχουμε αίθουσες για πρωινό μάθημα και έτσι αναγκάζομαστε να κάνουμε μάθημα το απόγευμα. Το ωράριο είναι από τις 11.30' έως τις 18.30'. Το καλοκαίρι νυχτώνει 9.00'-9.30' και το χειμώνα 4.00'-5.00'. Καταλαβαίνετε πόσος ελεύθερος χρόνος μένει στο μαθητή ή τον καθηγητή για τα χόμπυ του και για να αναπτύξει τα ενδιαφέροντά του.

Για να λυθούν αυτά τα προβλήματα χρειάζεται η υποστήριξη της πατρίδας. Το κράτος πρέπει να φροντίσει για τις αίθουσες, για την τήρηση του ωραρίου και του προγράμματος. Κάτω από αυτές τις συνθήκες, οι γονείς στέλνουν τα παιδιά τους σε ξένα σχολεία και έτσι χάνεται ο ελληνισμός και το μέλλον των Ελλήνων της διασποράς.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΚΙΟΥΣΕΝΔΕΡΑΗΣ (Νομός Χαλίων): Είναι μοναδική η εμπειρία που ζούμε όλοι μας. Θα προσπαθήσω να σας μεταφέρω τα συναισθήματά μου για το θεσμό της Βουλής των Εφήβων. Σε αυτήν την τέταρτη Σύνοδο της Βουλής των Εφήβων, σύνθημά μας είναι «η φαντασία στην εξουσία». Α-

πό εμάς εξαρτάται το πόσο δυνατά θα αντηχήσει αυτό το σύνθημα.

Γιατί η εφηβική φαντασία απομακρύνεται από την εξουσία και δεν της δίνεται η δυνατότητα να επικυρώνει ορισμένες προτάσεις και απόψεις; Εάν είναι δυνατόν να υπάρχει η δυνατότητα συνεργασίας ως προς τη λύση των προβλημάτων που αφορούν κυρίως τους νέους, είμαστε όλοι σε θέση να αξιολογήσουμε τα δικά μας τουλάχιστον προβλήματα. Θεωρώ υποχρέωση της πολιτείας να επιτρέπει τη σύγκληση και της Βουλής των Εφήβων σε περιόδους σημαντικών αποφάσεων που θα λαμβάνει η Βουλή των Ελλήνων και θα αφορούν το παρόν και το μέλλον των εφήβων. Πιστεύω ότι ως θεσμός θα πρέπει να αποφύγει την αδιαφάνεια από τη μεριά των πολιτικών και τη μετατροπή του θεσμού σε ένα είδος διακοπών για τους επιτυχόντες που έχουν λάβει μέρος.

Προτείνω τα εξής:

Πρώτον, να αφήνεται η φαντασία των Εφήβων Βουλευτών να ανιχνεύει το μέλλον και να μην εγκλωβίζεται ο Έφηβος Βουλευτής στην ψυχρή μύηση των πολιτικών πράξεων.

Δεύτερον, να μας επιτρέπεται να ονειρευόμαστε και να καταθέτουμε τα όνειρά μας, φτάνει να εισακουγόμαστε και κάποιοι να προσπαθούν για την επιτυχία μας.

Τρίτον, εμείς οι νέοι πρέπει να δώσουμε λύσεις, γιατί βλέπουμε από μία άλλη οπτική γωνία τα πράγματα με τα αθάνα μάτια μας.

Τέταρτον, να υπάρχουν περισσότερες δυνατότητες συμμετοχής των εφήβων στα κοινά. Αυτό επιτυγχάνεται με περισσότερες από μια συνεδριάσεις της Βουλής των Εφήβων κάθε χρόνο. Να μη μείνουμε στη φαντασία μας, αλλά στα αποτελέσματα και τις λύσεις που θα επιφέρει η φαντασία μας.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Ανδρέας Ραζής.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΑΖΗΣ (Β' Αθήνας): Θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα γεγονός που απασχόλησε πρόσφατα την κοινή γνώμη και επανέφερε μνήμες δυσάρεστες στην πλειοψηφία των πολιτών, μνήμες που σχετίζονται με τη φρικτή περίοδο της χούντας. Παρακολούθησα, όπως και όλοι μας, την κηδεία του δικτάτορα και εμπνευστή του πραξικοπήματος της 21ης Απριλίου 1967, Γεωργίου Παπαδόπουλου. Παρ' όλο το σεβασμό και τη συγκίνηση που απαιτεί η συνοδεία ενός ανθρώπου στην τελευταία του κατοικία, ίσως είναι λίγοι αυτοί που μπορούν να πνίξουν την οργή τους για ένα φαιδρό πολιτικό πρόσωπο, που στιγμάτισε την ελληνική ιστορία. Ίσως είναι λιγότεροι οι ευσυνείδητοι πολίτες που δεν ένιωσαν αηδία όσον αφορά τις λατρευτικές εκδηλώσεις που έτυχε από τους οπαδούς του ο νεκρός άντρας.

Βλέποντας το φέρετρό του τυλιγμένο με την ελληνική σημαία, τις ακραίες αντιδράσεις υπέρ αυτού, τα δεκάδες «πλακάτ» που ανέγραφαν τους χαρακτηρισμούς «ήρωας» και «πατριώτης» και ακούγοντας τις προκλητικές δηλώσεις πολιτικών ανδρών που υπάγονται στο ελληνικό δημοκρατικό

Κοινοβούλιο και παρευρέθησαν στην κηδεία του, ένιωσα υποχρέωση σήμερα να αποκαταστήσω την τιμή των πραγματικών ηρώων. Μιλώ γι' αυτούς τους ήρωες όπως είναι ο Αλέξανδρος Παναγούλης, του οποίου ο τάφος βεβηλώθηκε από κάποιους θερμοκέφαλους την ημέρα της κηδείας. Όχι κύριοι, δεν είναι ήρωες τα πειθήνια όργανα των ξένων συμφερόντων. Δεν είναι πατριώτες ούτε αγωνιστές όσοι καταλύουν το πολίτευμα μιας χώρας καπιλευοντάς τη. Δεν είναι ήρωες όσοι γίνονται οι κύριοι υπαίτιοι στυγνών εγκλημάτων: γεγονότων Πολυτεχνείου, εθνικών τραγωδιών και εισβολής στην Κύπρο.

Τους ήρωες πρέπει να τους αναζητήσουμε στις Θερμοπύλες, στο Μανιάκι, στους ατέλειωτους καταλόγους των νεκρών της Εθνικής μας Αντίστασης. Οι ήρωες πεθαίνουν κάτω από πεσμένες πύλες Πολυτεχνείων κοντά σε ερπύστριες ταγκ. Συναντούν το θάνατο στην εξορία και γράφονται με χρυσά γράμματα στην αιωνιότητα, ενώ σκαρφαλώνουν για να κατεβάσουν τη σημαία της υποδοούλωσης στην κατεχόμενη Κύπρο.

Η δημοκρατία μας δεν είναι μόνο σύστημα διακυβέρνησης, αλλά και τρόπος ζωής σε μία κοινωνία που διέπεται από κρίση, όπου πολλοί λυμαινούνται το πολίτευμα και τις ελευθερίες μας. Ας είναι η διαφύλαξη της δημοκρατίας και η αντίσταση σε όποια την επιβουλεύεται με τις πράξεις ή τα λόγια του οι δικές μας Θερμοπύλες, των οποίων την υπεράσπιση ας αναλάβουμε με ουσιαστικές προτάσεις και έργα. Ας γίνει το τρίπτυχο «ψωμί, παιδεία, ελευθερία» πηγή συσπείρωσης και των σημερινών νέων ενάντια σε ό,τι σκοτώνει τα όνειρά μας.

Προτείνω πολιτικοποίηση των νέων με τις νεολαίες και ενεργό πολιτική δράση όλων των πολιτών. Πλήρη ενημέρωση των μαθητών μέσω του σχολείου για τη φύση και τη δράση των ολοκληρωτικών καθεστώτων που μαστίζαν την Ελλάδα στο παρελθόν. Ανθρωπιστική παιδεία που να καλλιεργεί τα δημοκρατικά ιδεώδη. Άμεση αποπομπή από τη Βουλή και όχι μόνο διαγραφή από το κόμμα όσων από τους Βουλευτές ασεβούν με δηλώσεις και ενέργειές τους σε βάρος του πολιτεύματος της δημοκρατίας. Οριοθέτηση νέου κατώτατου ορίου για ψήφο στα 16 ή στα 17 χρόνια.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Μιλτιάδης Πολυδώρου.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ (Λευκωσία-Κύπρος): Έχουμε αναφέρει τη φράση «πολιτικοποίηση των νέων». Άλλο πολιτικοποίηση και άλλο κομματικοποίηση. Εμείς οι νέοι δεν πρέπει να κομματικοποιούμαστε, αλλά να πολιτικοποιούμαστε.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Ευριπίδης Τσακίριδης.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΤΣΑΚΙΡΙΔΗΣ (Β' Θεσσαλονίκης): Σε μία δημοκρατία ο καθένας έχει το δικαίωμα να πάει όπου θέλει και να φωνάξει όποιο σύνθημα θέλει. Αυτή είναι η βάση της δημοκρατίας. Δεν μπορείς να απαγορεύεις σε κανέναν να πάει σε μία κηδεία και να φωνάξει κάποια συγκεκριμένα πράγματα, ακόμα και αν αυτά είναι ενάντια στη δημοκρατία.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Δημήτριος Αναστασίου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ (Α' Παρατάξ): Κάποτε οι άνθρωποι έχοντας κραυγή για δημοκρατία, για κοινωνική δικαιοσύνη, πάλεψαν και θανατώθηκαν. Σήμερα, η κραυγή μας για υλοποίηση των προτάσεών μας πρέπει να γίνει με έργα. Για να βοηθήσουμε τους Κύπριους και τους ακρίτες μας, πρέπει, όπως αγωνιζόμαστε για να κερδίσουμε το ψωμί μας, έτσι και ακόμα περισσότερο, με έργα, να αγωνιστούμε για το κοινό καλό.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Δημήτριος Ανυφαντάκης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΥΦΑΝΤΑΚΗΣ (Α' Θεσσαλονίκης): Είναι μεγάλη τιμή για τον προηγούμενο συνάδελφο που μίλησε και ανέφερε το όνομα του μεγάλου αυτού αγωνιστή Αλέκου Παναγούλη. Ο Παναγούλης ήταν ίσως ο μεγαλύτερος αγωνιστής της δημοκρατίας, χωρίς να θέλω να μειώσω τους υπόλοιπους. Διαμαρτύρομαι έντονα για τη δήλωση του συναδέλφου Ευριπίδη, ο οποίος είπε ότι ο καθένας είναι ελεύθερος να πηγαίνει όπου θέλει. Όχι, σε τέτοια θέματα, κανένας δεν πρέπει να είναι ελεύθερος, γιατί από τη στιγμή που είσαι Βουλευτής του Ελληνικού Κοινοβουλίου και εκπροσωπείς τη δημοκρατία, δεν έχεις το δικαίωμα να παρίστασαι σε κηδείες φασιστών, οι οποίοι κατέλυσαν τη δημοκρατία και εκβίασαν και εξεπάτησαν τους πολίτες. Είναι αηδιαστικοί αυτοί οι άνθρωποι και έπρεπε να διώχονται κατευθείαν και από τη Βουλή και από το κόμμα τους.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Ειρήνη - Μαρία Γεωργαντά.

ΕΙΡΗΝΗ - ΜΑΡΙΑ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ (Νομός Πιερίας): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, με συντομία θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα των πειθαρχικών ποινών στο σχολείο. Από πολλούς είναι αποδεκτή η άποψη, ότι η επιβολή ποινών στους μαθητές απηχεί μόνο αυταρχισμό και παρωχημένες παιδαγωγικές αντιλήψεις. Άλλοι πάλι πιστεύουν, πως οι ποινές είναι αναγκαίες για την ομαλή λειτουργία του σχολείου και τη σωστή καλλιέργεια των νέων.

Δυστυχώς, όμως, όπως έχει αποδειχθεί, οι ποινές στο σχολείο επιφέρουν συνέπειες, που δε συμβάλλουν καθόλου στην επίτευξη των στόχων της σχολικής αγωγής και αυτό γιατί τέτοιου είδους ποινές, όπως είναι η επίπληξη, η αποβολή ή και –σπανιότερα– η χειροδικία τραυματίζουν τις νεανικές ευαισθησίες και προκαλούν αντιδράσεις από την πλευρά των παιδιών. Επιπλέον, καταστρέφουν το κλίμα συνεργασίας μεταξύ εκπαιδευτικών και μαθητών, εφόσον ο μαθητής βλέπει το δάσκαλο ως τιμωρό. Έτσι διαμορφώνονται άτομα δειλά, τρομοκρατημένα και ανελεύθερα.

Προσωπικά, πιστεύω ότι η ύπαρξη ποινών στο σχολείο αποτελεί σκοπιμότητα και απόρροια της ίδιας της κοινωνικής οργάνωσης όταν και μόνο όταν μπορεί να ενεργήσει θετικά στο μαθητή στηριζόμενη σε κάποιες βασικές αρχές.

Πρέπει, λοιπόν, η ποινή να παίρνει υπόψη της το χαρακτήρα, την ηλικία και τις ιδιαίτερες συνθήκες ζωής του μαθητή. Η κρίση πρέπει να είναι αντικειμενική χωρίς συμπάθειες ή προκαταλήψεις και το μέγεθος της ποινής να είναι ανάλογο με το μέγεθος του παραπτώματος. Ακόμη, χρειάζεται η επαφή με την οικογένεια, ώστε να γίνει μέτοχος των προβλημάτων του νέου στο σχολείο, αφού το μεγαλύτερο μέρος της ευθύνης για τη διαπαιδαγώγησή του το έχει η ίδια. Επιπλέον, είναι απαραίτητο το άτομο να αντιμετωπίζεται όχι ως απρόσωπο μέλος της σχολικής κοινότητας, αλλά ως αυθύπαρκτη προσωπικότητα. Στο σημείο που η ποινή καταλήγει σε άρνηση της σχολικής κοινότητας να αποδεχθεί το μαθητή, αυτόματα αίρεται ένα μέλος της παιδευτικής διαδικασίας. Το σχολείο πρέπει πάνω απ' όλα να σκύψει στον άνθρωπο. Να μη κλείνει τους δρόμους επικοινωνίας μεταξύ των μελών, αλλά να δίνει στο άτομο περιθώρια για διόρθωση.

Τέλος, το σχολείο θα πρέπει να αναπτύσσει την κοινωνική ευθύνη και την εσωτερική πειθαρχία, στοχεύοντας στην ηθική και πνευματική ολοκλήρωση του νέου, περιορίζοντας την αναγκαιότητα και τη χρήση των ποινών. Γιατί τα νιάτα θέλουν οδηγούς και όχι τιμωρούς στην προσπάθειά τους να διαμορφώσουν την προσωπικότητά τους, να αποκομίσουν όσο το δυνατόν περισσότερα υλικά και πνευματικά αγαθά και να διαγράψουν τη δική τους πορεία στη ζωή.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Θεοδώρα Κουμαρτζή.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΚΟΥΜΑΡΤΖΗ (Νομός Κιλκίς): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, «νέος θα πει να διορθώσεις τον κόσμο» είχε πει κάποτε ο Καζαντζάκης. Πόσο, όμως, στ' αλήθεια είναι αποδεκτές και αναγνωρισμένες στις μέρες μας οι απόψεις του συγγραφέα; Πόσοι μεγάλοι πιστεύουν στις δυνατότητες, στη θέληση και στην αγωνιστικότητα που κρύβουν οι νέοι μέσα τους; Μάλλον καθόλου! Κατηγορούν τους νέους για απάθεια, αδιαφορία και εφησυχασμό. Πιστεύουν, ότι δεν ενδιαφέρονται για τα προβλήματα του τόπου και της χώρας τους. Αυτά, όμως, δεν είναι αλήθεια. Παρά την απελπιστική κατάσταση που αντικρύζουν οι νέοι στο χώρο της πολιτικής και την έντονη απογοήτευση που μας προκαλεί αυτή, θέλω να ελπίζω και να πιστεύω, ότι μπορούμε ακόμα να κρατάμε την ουσία και να ονειρευόμαστε, να οραματιζόμαστε έναν καλύτερο κόσμο, ένα καλύτερο αύριο.

Σημασία, όμως, έχει να μας αναγνωρισθούν οι δυνατότητες που γεννά ο αυθόρμητος και ο ανόθευτος και ασυμβίβαστος οραματισμός μας για έναν καλύτερο κόσμο και να μας δοθεί μερίδιο στην εξουσία.

Οι λιγστοί θεσμοί που υπάρχουν, όπως η Βουλή των Εφήβων και διάφορα νομαρχιακά μαθητικά συνέδρια που πραγματοποιούνται κατά καιρούς είναι βέβαια αξιόλογοι. Δεν δίνουν όμως ουσιαστική εξουσία στους νέους και πραγματική δύναμη, για να υλοποιήσουν τις ελπίδες και τα οράματά τους. Είναι επιφανειακοί, καθώς οι τόσο ενδιαφέρουσες

και πρωτότυπες απόψεις των νέων σχεδόν ποτέ δεν λαμβάνονται σοβαρά υπόψη και δεν πραγματοποιούνται.

Θα πρέπει, λοιπόν, οι υπάρχοντες θεσμοί να βελτιωθούν και να δημιουργηθούν άλλοι πιο ουσιαστικοί. Πρωταρχική ανάγκη θα ήταν να κατορθώσουν οι νέοι να αποκτήσουν συλλογική οργάνωση. Γι' αυτόν το σκοπό θα μπορούσαν να δημιουργηθούν συλλογικά όργανα σε κάθε νομό και εκπρόσωποι αυτών να απαρτίζουν ένα ευρύτερο συλλογικό όργανο. Μ' αυτόν το τρόπο θα δίνεται η δυνατότητα σε όλους τους νέους, σε όποιο μέρος της Ελλάδος και να βρίσκονται, να εκφράζουν τις ιδέες τους. Οι αποφάσεις που θα παίρνονται να αντιπροσωπεύουν το σύνολο των μαθητών και όχι κάποιους μόνο από αυτούς. Τα συνολικά, λοιπόν, αυτά όργανα θα συνέρχονται όποτε το κρίνουν απαραίτητο και θα συζητούν για θέματα, που αφορούν όχι μόνο το χώρο της παιδείας, αλλά οτιδήποτε αφορά τη χώρα μας. Οι συνεδριάσεις θα διεξάγονται χωρίς την παρουσία πολιτικών, με ελεύθερη συζήτηση και ουσιαστικό διάλογο. Οι αποφάσεις που θα παίρνονται θα εκφράζονται έπειτα μέσω του ευρύτερου συλλογικού οργάνου σε μια συνάντηση μεταξύ των νέων και της Βουλής των Ελλήνων και θα συζητούνται. Οι νέοι θα πρέπει, επίσης, να εκφράζουν ενδεχομένως την αντίρησή τους στον τρόπο χειρισμού κάποιου ζητήματος και να προτείνουν διαφορετικό τρόπο αντιμετώπισής τους.

Όσο αφορά συγκεκριμένα τα θέματα που αφορούν τον τομέα της παιδείας, θα ήταν απαραίτητο να προσκαλείται κάθε χρόνο το συλλογικό όργανο των μαθητών στο Κοινοβούλιο και να συζητά με τους αρμόδιους Υπουργούς τα προβλήματα που διαπιστώθηκαν κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς, αλλά και τις προτάσεις για την επίλυση αυτών.

Με αυτόν τον τρόπο θα δοθεί στους νέους έναυσμα να ασχοληθούν με τα προβλήματα της χώρας μας. Θα μπορούν όλοι να εκφέρουν τις απόψεις τους και να συμμετέχουν ουσιαστικά πλέον στην εξουσία. Ίσως να είχαν αποφευχθεί οι πρόσφατες αναταραχές στο χώρο της παιδείας, αν υπήρχε ένα τέτοιο συλλογικό όργανο, που να αντιπροσωπεύει το σύνολο της μαθητιάδας νεολαίας, καθώς μέσα από διάφορες συζητήσεις πάνω στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση οι μαθητές θα εξέφραζαν με σοβαρότητα την αντίθεσή τους. Έτσι μαθητές και Υπουργείο μαζί θα διαμόρφωναν την μεταρρύθμιση αυτή με το δημοκρατικότερο τρόπο.

Οι σημερινοί, λοιπόν, νέοι θέλουν να αλλάξουν τον κόσμο και πιστεύω, ότι μπορούν να καταφέρουν πολλά. Αυτόν τον καιρό, λοιπόν, που τέως επαναστάτες πολιτικοί προσπαθούν να μας επιβάλουν τη δική τους συνταγή σωτηρίας, που οι πράσινοι, οι βένετοι, το άσπρο, το μαύρο, οι καλοί, οι κακοί, βάζουν διαχωριστικές γραμμές, εμείς ανένταχτοι, ατακτοποιήτοι, χωρίς προσχωρήσεις σε κόμματα και παρατάξεις, μένουμε με αυτούς που θέλουν να ανοίξουν μία πόρτα στον κόσμο και τολμούμε να οραματιζόμαστε ένα καλύτερο μέλλον.

Δώστε μας τη δύναμη να αγωνιστούμε γι' αυτό.

Δώστε μας τη δύναμη να σηκώσουμε τις ψαλιδισμένες φτερούγες μας και να πετάξουμε προς το όνειρο. Σταματήστε επιτέλους να αποφασίζετε για μας χωρίς εμάς. Δώστε μας τη δυνατότητα να βάλουμε το δικό μας λιθαράκι. Ίσως έτσι κάποια στιγμή δούμε επιτέλους τη ζωή μας και τον κόσμο γύρω μας να σηκώνεται λίγο ψηλότερα.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Ελένη Φράππα.

ΕΛΕΝΗ ΦΡΑΠΠΑ (Υπόλογο Αττικής): Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι και φίλες Έφηβοι Βουλευτές, πριν από λίγα χρόνια κάναμε λόγο για πρόβλημα πληροφόρησης. Σήμερα, πρέπει να επισημάνουμε το αδιέξοδο που δημιουργεί η επιλεκτική υπερπληροφόριση. Αυτό, γιατί πλέον δεν έχει τόση σημασία η παροχή πληροφορίας μέσα από χιλιάδες τηλεοπτικά προγράμματα και άρθρα, αλλά η πρόσβαση την κατάλληλη στιγμή.

Η ενημέρωση χαρακτηρίζεται από βιασύνη, προχειρότητα, υπεραπλούστευση, θεματοποίηση, κακοποίηση της γλώσσας, ανυπαρξία πολιτισμού, επικίνδυνα κοινωνικά πρότυπα και απόκρυψη της αλήθειας, όταν αυτό δεν εξυπηρετεί συγκεκριμένους σκοπούς.

Πρέπει να αντισταθούμε και να καταγγείλουμε ότι τα μέσα δεν επιτελούν το κοινωνικό τους έργο, ότι στο βωμό της ακροαματικότητας ισοπεδώνουν και αλλοτριώνουν συνειδήσεις, ότι υποτάσσουν τον πολιτισμό, την πληροφορία και την πολιτική στις λογικές της οικονομίας και της διαφήμισης.

Γιατί, όμως, αυξήθηκε η τηλεθέαση, αφού τίποτα το συνταρακτικό δεν συνέβη από την πλευρά του ιστορικού γίγνεσθαι; Γιατί η παρατεταμένη οικονομική ύφεση καθηλώνει όλο και περισσότερο τον κόσμο στα σπίτια του; Γιατί οι άνθρωποι ασυνείδητα προσπαθούν να βρουν κάποια ζεστασιά και να τη μοιραστούν με τους άλλους ανώνυμους τηλεθεατές του μοναχικού πλήθους των τηλεοπτικών δεκτών, συνθέτοντας έτσι μία απρόσωπη τηλεοπτική γνώμη; Γιατί προβάλλεται η κατάρρευση των συλλογικών θεσμών και η απογοήτευση για τους πολιτικούς;

Σήμερα, είναι γεγονός, ότι λείπει η ζεστασιά της διπλανής πόρτας, η κοινωνικότητα της αυλής, η αυθόρμητη προσέγγιση των ανθρώπων πίσω από τη χαρά ή τη λύπη. Κλεινόμαστε στον εαυτό μας καταπιεσμένοι από το άγχος της καθημερινότητας, βιώνοντας μία προσωπική μοναξιά. Όταν κάποια στιγμή ως οικογένεια βρεθούμε όλοι μαζί μπροστά στην τηλεόραση, απλώς συμπορευόμαστε με τη μοναξιά του συνόλου. Είμαστε μαζί, δίχως στην πραγματικότητα να είμαστε δέσμοι των σκέψεων και της αγωνίας του σήμερα και του αύριο. Ακόμα και αν αυτές τις σκέψεις μας τις διακόψει η φωνή του γείτονα, θα αποσπάσουμε ίσως για λίγο την προσοχή μας παρακινήμενοι από έναν εσωτερικό λανθάνοντα ανθρωπισμό. Θα αφουγκραστούμε. Δυστυχώς, όμως, θα συνεχίσουμε καθηλωμένοι τον τηλεοπτικό μαραθώνιο, υποταγμένοι στη δικτατορία που αυτός επιβάλλει. Και αυτό γιατί η μικρή ο-

θόνη είναι πολύ «μικρή» για να χωρέσει την ανθρώπινη ανάγκη για κοινωνική συνύπαρξη. Η μοναχικότητα κατέληξε μέσω των τηλεοπτικών εκπομπών να «πουλά», ως συσκευασμένη εντύπωση, την ανθρώπινη απομόνωση των μεγαλουπόλεων!

Πέραν αυτών, όμως, η τεχνική του τηλεοπτικού μάρκετινγκ που επιδιώκει να συναισθηματοποιήσει το κοινό, μετατρέποντας την ανθρώπινη ανάγκη για αναγνώριση σε προϊόν, υποκινώντας την ευαισθησία του παθητικού αυτού κοινού, κατορθώνει τελικά να του την πουλήσει «καλά». Το μάρκετινγκ έχει μετατρέψει τον άνθρωπο σ' ένα είδος οπαδού - καταναλωτή που δεν χρειάζεται ποιότητα προϊόντων για την καταναλωτική του βουλιμία. Του αρκούν οι ψευδαισθήσεις.

Έτσι η τέχνη της πολιτικής περνάει όλο και περισσότερο στους επιδέξιους τεχνίτες του μάρκετινγκ. Παράλληλα, οι εκπομπές του είδους «reality shows» εγκαθιδρύουν ένα νέο παντοδύναμο «ιερατείο της ελπίδας», με αντισταθμιστικό όφελος τα έσοδα από τις διαφημίσεις. Όσοι ωθούνται σε τέτοιες εκπομπές το κάνουν για λόγους απόγνωσης, για λόγους προβολής ή για λόγους εκδίκησης. Όσοι τις παρακαλουθούν τις χρησιμοποιούν ως άλλοθι για τη χαμένη ανθρωπιά τους, αφού έτσι τη μοιράζουν απλόχερα βολεμένοι στον καναπέ τους. Επίσης, γιατί αισθάνονται καλύτερα μέσα στη μίζερια τους, βλέποντας άλλους περισσότερο δυστυχημένους απ' τους ίδιους!

Τα Μ.Μ.Ε., όμως, καταστρατηγούν και το άρθρο 9 του Συντάγματος, το οποίο κατοχυρώνει κατά τρόπο απόλυτο το δικαίωμα του ανθρώπου στον ιδιωτικό βίο. Η ιδιωτική και οικογενειακή ζωή του ατόμου είναι απαραβίαστη, αναφέρει ρητά το Σύνταγμα.

Βέβαια, κάθε άλλο παρά αυτό συμβαίνει, αφού φιλόδοξοι δημοσιογράφοι, με τη δύναμη του μικροφώνου και της κά-μερας, κάνουν θέαμα τη ζωή των ανθρώπων, πολλές φορές με τη συγκατάθεσή τους. Όπως δικτατορίες κατεβάζουν τα τανκς για να καταλύσουν το δημοκρατικό πολίτευμα, έτσι και οι τηλεοπτικοί σταθμοί κατεβάζουν τις κάμερες για να καταπατήσουν όχι μόνο το δικαίωμα της ζωής, αλλά και του θανάτου. Υφιστάμεθα λοιπόν τη «δικτατορία του εικονοσκοπίου» που μας ακολουθεί σαν τα όρνια όταν μυριστούν ψοφίμι, που μας μετατρέπει σε ψοφίμια, ακόμη και αν σφίζουμε από ζωή, στο όνομα της υψηλής τηλεθέασης. Άλλωστε είναι συχνό το φαινόμενο να καταδικάζουν και να διασύρουν δημόσια ανυπεράσπιστους πολίτες πριν καν να τους απαγγελθεί κατηγορία από τις αρμόδιες αρχές, προκαλώντας ακόμα και αυτοκτονίες. Με αυτόν τον τρόπο, το ιδιωτικό επισκιάζει το δημόσιο, καθώς οι πολίτες ασχολούμενοι με την ιδιωτική ζωή των άλλων πρραμελούν τα κοινά και αποπροσανατολίζονται. Επείγει, λοιπόν, να θεσπιστούν κάποιοι κανόνες, οι οποίοι να διασφαλίζουν το δικαίωμα να έχουμε την προσωπική μας ζωή να τη διαχειριζόμαστε αυτόβουλα, χωρίς «κάποιου» να την καθιστούν άτυπο δείγμα δημοσκοπήσεων και ευτελές τηλεοπτικό θέαμα.

Πρέπει να πούμε, και μάλιστα με έμφαση, το πόσο ξένες αισθανόμαστε εμείς οι γυναίκες με την εικόνα που προβάλλουν για εμάς και το πόσο αγανακτούμε όταν βλέπουμε να παραμορφώνεται μια γυναικεία προσωπικότητα. Συνειδητά αποσιωπούν, παρακάμπτουν ή διαστρεβλώνουν τα οξυμμένα γυναικεία προβλήματα, ενώ είναι απύσχα η γυναίκα που δρα, παράγει, σκέφτεται, αμφισβητεί, αγωνίζεται, δημιουργεί ιστορία. Η ειδησεογραφία και οι πολιτικές αναλύσεις κατά κανόνα αγνοούν το γυναικείο πληθυσμό. Η ανεργία που πλήττει ιδιαίτερα τις γυναίκες, η συρρίκνωση της κοινωνικής πολιτικής που θα δυσκολέψει περισσότερο τη ζωή των γυναικών, οι ανάγκες της αγρότισσας και η διεκδίκηση των ίσων ευκαιριών, καθώς και διάφορες κοινωνικές ρυθμίσεις που αφαιρούν από τη γυναίκα κεκτημένα δικαιώματα, είναι ζητήματα που δυστυχώς δεν τίθενται προς συζήτηση ούτε αποτελούν θέματα προβληματισμού.

Αντίθετα, αυτό που κατά κόρον προβάλλεται από τα Μ.Μ.Ε. είναι:

- Η παραδοσιακή γυναίκα - σύζυγος, αφοσιωμένη μητέρα και εξαιρετική νοικοκυρά που επιβεβαιώνεται καθημερινά στον οικιακό και οικογενειακό χώρο.

- Η δήθεν απελευθερωμένη που συνήθως προβάλλεται μέσα από σεξουαλικό υπονοούμενα.

- Η σύγχρονη σταχτοπούτα που στοχεύει και εξασφαλίζει τον κοινωνικά και οικονομικά επιτυχημένο σύζυγο.

- Η γυναίκα - αντικείμενο μέσα στην πολλαπλά βιασμένη γυναικεία σεξουαλικότητα.

- Η υστερική, χαζή και με γεμάτη ενοχές γυναίκα.

- Η γυναίκα που συνεχής πόθος της είναι η υποταγή της στο αρσενικό.

Είναι η εικόνα που εξυπηρετεί το σύστημα, αφού τα Μ.Μ.Ε. λειτουργούν σαν εργαλείο ταξικού και φυλετικού ελέγχου, προκειμένου να περάσει η πολιτική ιδιοτελών συμφερόντων και σκοπιμοτήτων.

Δόθηκε ιδιαίτερη έμφαση στη τηλεόραση ως το πλέον σύγχρονο και ισχυρό μέσο επικοινωνίας, δίχως αυτό να σημαίνει ότι το ραδιόφωνο και ο έντυπος και περιοδικός Τύπος έχουν μικρότερη συμμετοχή στη ζοφερή αυτή πραγματικότητα. Όμως, οι χιλιάδες έρευνες και μελέτες που έχουν γίνει για τα τηλεοπτικά μέσα και τη λειτουργία τους καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι δεν είναι τα μέσα που πάσχουν, αλλά ο τρόπος που επιβάλλεται σ' αυτά να λειτουργούν. Και αυτός ο τρόπος είναι οι δυνάμεις της αγοράς. Η σκληροί νόμοι της αγοράς είναι που έχουν ισοπεδώσει αξίες, θεσμούς, ηθική. Κάπου εκεί μέσα έχει χαθεί η ηθική και η δεοντολογία της πληροφόρησης. Η ηθική, όπως λέει και ο Μαρκές, δεν αποτελεί περιστασιακό σύντροφο. Πρέπει να συνοδεύει πάντα το δημοσιογράφο, όπως το βουητό την αλογόμυγα.

Ποιοί είναι αυτοί που προσπαθούν να αποπροσανατολίσουν και να καταρακώσουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και να ευτελίσουν την έννοια «άνθρωπος»; Είναι τα καλυμμένα,

πίσω από τη μάσκα μιας δήθεν αντικειμενικής ενημέρωσης, συμφέροντα. Είναι καθημερινή πρακτική, από τα Μ.Μ.Ε. η προκλητική καταπάτηση της δεοντολογίας, ακριβώς γιατί δεν επισύρει πειθαρχική δίωξη. Απλώς οι τέτοιου είδους παραβάσεις αποτελούν κακή εφαρμογή της υπηρεσιακής συμπεριφοράς.

Απαιτείται, λοιπόν, αναβάθμιση της δεοντολογίας, ώστε να επιτευχθεί η διαφάνεια και η αξιοκρατία, αφού είναι φανερό πως η καθηκοντολογία συντηρεί και υποθάλπει τις κάθε είδους παραβάσεις της δημοσιογραφικής δεοντολογίας.

Απαιτείται ακόμη θέσπιση συγκεκριμένων νομοθετικών μέτρων για έλεγχο της λειτουργίας των Μ.Μ.Ε. τόσο στον τομέα ενημέρωσης, όσο και στον ψυχαγωγικό. Η άσκηση ποινικών διώξεων και η επιβολή υψηλών χρηματικών προστίμων θα περιορίσει τις αυθαιρέσιες.

Απαιτείται έλεγχος στον τομέα «διαφήμιση», έτσι ώστε να μην ξεφεύγει από τα όρια της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Στο σημείο αυτό πρέπει να αναφερθούμε στην παιδική διαφήμιση, επισημαίνοντας πως μόνο η οριστική απαγόρευσή της θα πάψει να φορτίζει τον εύπλαστο παιδικό ψυχισμό με πιεστικές επιθυμίες.

Απαιτείται, αντίθετα, η προβολή του βιβλίου, η ελεύθερη και επίμονη διαφήμισή του έτσι, ώστε να το αγαπήσει το κοινό, αφού μόνο η επαφή του μ' αυτό θα του αναπτύξει κριτική σκέψη, ώστε να λειτουργεί κριτικά και ως δέκτης πληροφοριών από τα Μ.Μ.Ε.

Απαιτείται η ιεράρχηση, η ταξινόμηση και η αξιολόγηση των εισερχόμενων από τα Μ.Μ.Ε. πληροφοριών, έτσι ώστε να πάψει να εμφανίζεται το ασήμαντο ως βασικό και το πρω-τεύον ως υποδεέστερο. Θα αποφευχθεί κατ' αυτόν τον τρόπο ο απροσανατολισμός της κοινής γνώμης και εν τέλει η χειραγωγήσή της.

Απαιτείται επιπλέον ο περιορισμός της μετάδοσης γεγονότων βίας και εγκληματικότητας, όπως φυσικές καταστροφές, βιασμοί, πόλεμοι, αφού έως τώρα η καθημερινή βομβαρδιστική μετάδοσή τους καλλιεργεί στο δέκτη μια τέτοια κοινωνική και ηθικοψυχική αναισθησία που τον οδηγεί στον ωχαδελφισμό, την αδιαφορία και την παραίτηση από οποιαδήποτε δραστηριοποίηση.

Απαιτείται η ποινικοποίηση της αποσπασματικής μεθόδου αναπαράστασης της πραγματικότητας απ' τα Μ.Μ.Ε., την οποία εμφανίζουν λόγω της συνεχούς τηλεοπτικής ροής ως αληθινή, παραπλανώντας το δέκτη και υποτιμώντας τη νοημοσύνη, του συμβάλλοντας έτσι στην παραπληροφόρηση.

Απαιτείται ακόμη ο εμπλουτισμός των Μ.Μ.Ε. στον τομέα «ψυχαγωγία» με πολιτιστικά προγράμματα τέχνης, παραδοσιακής μουσικής ποιοτικού θεάτρου, καλού κινηματογράφου και πρέπει να ποινικοποιηθεί η προβολή, χάριν των υψηλών ποσοστών τηλεθέασης, εκπομπών με χυδαία εικόνα και φρασεολογία, εκπομπών ψυχοκτόνων ή άλλων που απλώς προσφέρονται για να «σκοτώσει την ώρα του» ο δέκτης. Ο χρόνος είναι

πολύτιμος στην έκρυθμη εποχή μας, ώστε να μένει αναξιοποίητος.

– Απαιτείται η ποινικοποίηση της προσβολής της ιδιωτικής ζωής και η ανεξέλεγκτη προβολή πολιτικών, οικονομικών ή θρησκευτικών σκανδάλων. Είναι τραγική η εικόνα των ροζ πολιτικών σκανδάλων και των διεφθαρμένων ιερέων, ενώ ο πόλεμος βρίσκεται έξω από την πόρτα μας.

– Απαιτείται ακόμη σε πολιτικό επίπεδο η προβολή των συζητήσεων στη Βουλή καθώς και, στον καιρό εκλογών, η αμέτοχη στάση των Μ.Μ.Ε. απέναντι στα πολιτικά κόμματα και προγράμματα.

Η απαγόρευση της πολιτικής διαφήμισης, καθώς και της μετατροπής της διαδικασίας των εκλογών σε τηλεοπτικό show θα ξαναδώσει στις δημοκρατικές αυτές διαδικασίες τη χαμένη τους αίγλη! Μακριά απ' το πατρονάρισμά τους από τα πολιτικά κόμματα! Η πολιτική μας ζωή πρέπει επιτέλους να εξυγιανθεί. Και αυτό θα υλοποιηθεί αν πρώτο μέλημα της πολιτείας γίνουν όλες οι προαναφερόμενες υποδείξεις! Θέλουμε να φέρουμε την ετικέτα της δημοκρατικής χώρας.

Ας το αποδειξούμε, λοιπόν!

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Πέτρος Κουσουνάδης.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΣΟΥΝΑΔΗΣ (Νομός Κυκλάδων):

Προσωπικά, όταν έγραφα την Έκθεση για την εκλογή μου στη Βουλή των Εφήβων, είχα επιλέξει ως θέμα την παιδεία στη χώρα μας, αλλά τελικά βρέθηκα σ' αυτήν τη σημαντική Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης. Αφού, λοιπόν, βρέθηκα σ' αυτόν τον τομέα, θα εκφράσω τις απόψεις μου σχετικά με μερικά προβλήματα που είναι μεν γενικά, αλλά εγώ προσωπικά προβληματίστηκα σχετικά, με αφορμή την τελευταία μεταρρύθμιση της παιδείας.

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να επισημάνω ότι υπάρχει γενικά στην εκάστοτε κυβέρνηση μία τάση μεταρρυθμίσεων που εφαρμόζεται σε κάποια Υπουργεία, όπως, για παράδειγμα, συνέβη τώρα, με την παιδεία. Αυτές οι μεταρρυθμίσεις πιστεύω ότι πολλές φορές γίνονται μόνο για να γίνονται, δηλαδή η εκάστοτε κυβέρνηση προτείνει κάποιες αλλαγές πάνω στο σύστημα που υπάρχει, ανεξάρτητα με το αν το ισχύον σύστημα είναι καλό ή όχι. Αυτές οι αλλεπάλληλες μεταρρυθμίσεις, που οδηγούν τις περισσότερες φορές σε σύγχυση, μπορούν να αποφευχθούν αν ιδρυθούν για κάθε Υπουργείο μεγάλης σημασίας, όπως Υπουργείο Παιδείας, Εξωτερικών, Οικονομικών, Εθνικής Άμυνας, διακομματικές επιτροπές με αντιπροσώπους αναλογικά από κάθε κόμμα που είναι στη Βουλή, που θα προτείνουν και θα εφαρμόζουν τις τυχόν μεταρρυθμίσεις.

Δεύτερον, θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα πολύ σημαντικό πρόβλημα που παρατηρείται γενικά στους βουλευτές, το οποίο είναι η αδιαφορία. Ενώ πολλοί μιλούν για αδιαφορία των νέων όσον αφορά την πολιτικοποίηση, πιστεύω ότι οι ίδιοι οι βουλευτές αδιαφορούν συχνά και δεν μπαίνουν στον

κόπο ούτε καν να πάρουν θέση στη Βουλή, πολλές φορές δε, αν και κάθονται στα έδρανά τους, ουσιαστικά δεν συμμετέχουν στις βουλευτικές διαδικασίες.

Επίσης, οι περισσότεροι πολιτικοί της χώρας μας συγκεντρώνουν σήμερα το ενδιαφέρον τους στο να κριτικάρουν αρνητικά τις πράξεις της κυβέρνησης, αν αυτοί ανήκουν στην αντιπολίτευση και στο να αντικρούουν τις καταγιγιστικές επιθέσεις της αντιπολίτευσης, αν ανήκουν στην κυβέρνηση.

Έτσι, δεν μένει και πολύς χρόνος για να ασχοληθούν με το κοινό συμφέρον και την πρόοδο της χώρας μας.

Θα συνιστούσα γενικά στους πολιτικούς να προσπαθήσουν να αποκτήσουν την αναγκαία ωριμότητα, που αρμόζει στη θέση τους και να συνειδητοποιήσουν την ευθύνη που φέρουν ως «οδηγοί» αυτής της χώρας.

Τέλος, θέλω να κάνω μια διαπίστωση σχετικά με την άποψη που επικρατεί, ότι, δηλαδή, οι νέοι αδιαφορούν για τα κοινά και δεν πολιτικοποιούνται.

Εδώ, θα ήθελα να απαντήσω και στο συνάδελφο Δημήτρη από τον Πειραιά που είπε ότι «πρέπει να γίνουμε μικροί πολιτικοί». Πιστεύω ότι εάν είναι να μοιάζουμε με τους πολιτικούς που υπάρχουν σήμερα, καλύτερα να μην πολιτικοποιηθούμε καθόλου.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Νομίζω, κύριε Κουσούνδη, είναι σκληρή η έκφρασή σας. Βρείτε κάποια άλλη έκφραση για τους σημερινούς πολιτικούς. Και να μοιάσετε στους πολιτικούς, γιατί το μέλλον σας ανήκει και ετοιμάζεστε στη μεθεπόμενη σειρά να κυβερνήσετε αυτόν τον τόπο. Από την αρχή σας είχα αναφέρει ότι θα αναλάβετε τις τύχες του τόπου πολιτιστικά, κοινωνικά, οικονομικά, ακόμη και πολιτικά. Οι σημερινοί πολιτικοί έχουν ήθος, ανεξάρτητα αν διαβάλλονται ή αν συκοφαντούνται. Όπως σε όλη την κοινωνία υπάρχουν μειοψηφίες που δεν ανταποκρίνονται όπως πρέπει να ανταποκριθούν, σαφώς και στους πολιτικούς υπάρχουν κάποιες μειοψηφίες. Αλλά η μειοψηφία δεν πρέπει να κρίνει την πλειοψηφία.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΣΟΥΝΑΔΗΣ (Νομός Κυκλάδων): Δεν αναφέρομαι σε όλους.

Οι νέοι, εμείς δηλαδή, έχουμε την απίστευτη δύναμη να αισιοδοξούμε και να αγωνιζόμαστε ο καθένας με τον τρόπο του, παρά το παράδειγμα – πιστεύω «προς αποφυγήν»– που δίνουν οι περισσότεροι Έλληνες πολιτικοί.

Ήθελα, λοιπόν, απευθυνόμενος στους ενήλικες εκπροσώπους της πολιτικής ηγεσίας και εξουσίας, να σας πω, πως πρέπει να μας φοβόσαστε εμάς τους νέους και να μας προσέχετε. Γιατί ακόμα και αν πολλοί έχουν βαλθεί να καταστρέψουν τη νέα γενιά, με πολλούς και διάφορους τρόπους και να την εντάζουν σε ανούσιες κομματικές ομάδες φανατίζοντάς την, αυτή αντιστέκεται. Ο λήθαργος που επικρατεί στην Ελλάδα του σήμερα, εμάς δε μας επηρεάζει. Όσο και αν προσπαθούν μερικοί να μας υποτάξουν, δεν πρόκειται ποτέ να το καταφέρουν.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να αναφέρω τους στίχους του Γιάννη Αγγελάκα «ακόμα κι όταν θα νομίζεις πως μου πήρες την ψυχή, θα σε καίω, κι όταν ακόμα θα πιστεύεις πως για πάντα έχω χαθεί, θα ανατέλλω».

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Δήμητρα Τσότσου.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΤΣΟΤΣΟΥ (Β' Αθήνας): Η γνώμη μου για την παιδεία είναι ότι είναι ένα πολύ ωραίο «κουστούμι», που είναι μεν καλοραμμένο, αλλά, δυστυχώς, δεν εφαρμόζεται στο δικό μας σώμα. Κάποιοι, με κάποια «ψιλομπαλώματα» προσπαθούν να μας επιβάλουν να το φορέσουμε.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Μαρία Παπανικολάου.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Υπόλοιο Αττικής): Ο Ευριπίδης από τη Θεσσαλονίκη αναφέρθηκε στο ότι μέσα σε μια δημοκρατία ο καθένας μπορεί να εκφράζει τη γνώμη του. Πιστεύω ότι όλοι αυτό θέλουμε και το δημοκρατικό πολίτευμα σ' αυτό στοχεύει. Σίγουρα η κυριαρχία πηγάζει από το λαό. Στο άρθρο 120 παρ. 4 του Συντάγματος αναφέρεται ότι η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων, που δικαιούνται και υποχρεούνται να αντιστέκονται με κάθε μέσο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει με βία.

Στην περίπτωση της κηδείας του δικτάτορα Παπαδόπουλου, θεωρώ ότι ο καθένας μπορούσε να πάει, είναι δικαίωμά του. Πιστεύω, όμως, ότι κανένας δεν είχε το δικαίωμα –αντίθετα, όλοι είχαμε την υποχρέωση να αντισταθούμε– το εθνικό μας λάβαρο, η ελληνική σημαία να τυλίγει το νεκρό σώμα ενός δολοφόνου. Είναι μεγάλη προσβολή για κάτι ύψιστο, που είναι το ελληνικό λάβαρο.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Μαρία Σφουγγάτου.

ΜΑΡΙΑ ΣΦΟΥΓΓΑΤΟΥ (Νομός Ξάνθης): Σχετικά με το χαρακτηρισμό των πολιτικών. Νομίζω είναι εικόνα, που εσείς οι ίδιοι παρουσιάζετε, όταν σε μια αίθουσα, που χωράει 300 άτομα παρουσιάζονται το πολύ 10 άτομα και λογομαχείτε μεταξύ σας.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επειδή επαναλαμβάνετε συνέχεια το θέμα της απουσίας των Βουλευτών, θα σας λύσω την απορία. Όπως ξέρετε, οι Βουλευτές είναι 300, οι 45-50 είναι κυβερνητικά στελέχη, άρα είναι στα υπουργεία τους από το πρωί μέχρι το βράδυ. Μένουν περίπου 250, οι οποίοι συμμετέχουν στις συνεδριάσεις των 10 Επιτροπών, που λειτουργούν στη Βουλή. Αν λάβετε υπόψη σας ότι έχουμε και άλλες υποχρεώσεις από τις εκλογικές μας περιφέρειες, όπου πρέπει να τρέχουμε στις διάφορες δημόσιες υπηρεσίες και να λύσουμε τα διάφορα προβλήματα, να δώσουμε απαντήσεις με συνέπεια, αντιλαμβάνεστε ότι δε θα μπορούσε να ήταν γεμάτη η Ολομέλεια της Βουλής. Σας το θέτω ως προβληματισμό και δε φταίτε εσείς ούτε ο λαός που έχει αυτήν την εικόνα, αλλά ίσως φταίνε και τα Μ.Μ.Ε.,

που κάνουν πλήση εγκεφάλου και κατευθύνουν το λαό στην κατασυκοφάντηση του πολιτικού κόσμου. Είναι πλήρως δικαιολογημένοι οι Βουλευτές, όταν έχουν τόσες υποχρεώσεις να καλύψουν.

Το λόγο έχει η κυρία Κατραβά.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΚΑΤΡΑΒΑ (Α' Αθήνας): Ήθελα να πω κάτι γενικό. Κατηγορούμε την παιδεία, κατηγορούμε τη νοσοκομειακή περιθαλψη. Ποτέ δεν πρέπει να είμαστε απόλυτοι. Δεν πρέπει όλα τα βάλουμε στο ίδιο καζάνι.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η Βασιλική Κωστοπούλου έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Μεσσηνίας): Δεν είναι μόνο η απουσία των πολιτικών από τις συνεδριάσεις, είναι και η συμπεριφορά τους. Συγκεκριμένα, παρακολουθούσα κάποιες συνεδριάσεις τότε, με το σάλιο που είχε γίνει για την παιδεία. Όχι μόνο οι πολιτικοί από την αντιπολίτευση έπεσαν να «κατασπαράξουν» τον κ. Αρσένη, αλλά του μίλαγαν και ειρωνικά και δεν ανακάλεσαν τη φράση «φαίνεται, κύριε Αρσένη, ότι στο χωριό σας έχετε πολλά καλάμια και έχετε καβαλήσει πάρα πολλά». Μας δίνουν κάποιο παράδειγμα, που δε θέλουμε να το ακολουθήσουμε.

Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα η δημοσιογράφος κυρία Λίνα Αλεξίου, μέλος της Επιτροπής του Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων».

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Καθένας κρίνεται από τις πράξεις του.

Ο Άλκης Σδούγκος έχει το λόγο.

ΑΛΚΗΣ ΣΔΟΥΓΚΟΣ (Νομός Αχαΐας): Κύριε Πρόεδρε, ειπώθηκε ότι πρέπει να καταργηθούν τα «ριάλιτι σόου». Το πολίτευμά μας, δυστυχώς, δεν μας επιτρέπει να τα καταργήσουμε άμεσα, επομένως αυτό θα πρέπει να γίνει έμμεσα.

Τέλος, σχετικά με την παρέμβαση που κάνατε όσον αφορά την πολιτική, θα ήθελα να πω ποια τελικά είναι η μειοψηφία.

Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Βουλής, κ. Απόστολος Κακλαμάνης, εισέρχεται στην Αίθουσα.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο Δημήτριος Αναστασίου έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ (Α' Παρατά): Κύριε Πρόεδρε, δεν πρέπει να σας κακοφαίνεται για την κριτική που έκανε προηγουμένως κάποιος συνάδελφος, όσον αφορά τους πολιτικούς. Δεν πρέπει να σας κακοφαίνεται, γιατί δεν είσατε υπόδειγμα λιτότητας, από τη στιγμή που πληρώνεστε με έναν αρκετά «παχουλό μισθό», έχετε ακριβά και πολυτελή αυτοκίνητα κ.λπ. Ο Καποδίστριας ήταν υπόδειγμα λιτής ζωής και δολοφονήθηκε. Μετά την κριτική του συναδέλφου δεν αισθάνεστε, κύριε Πρόεδρε, ότι πρέπει να γίνετε πιο λιτοί;

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θα ήθελα να σας πω ότι δεν πρέπει κάποια μεμονωμένα περιστατικά να αμαυρώνουν το σύνολο. Δεν πρέπει, ακόμη, να ξεχνάμε ότι τα μέλη του Κοινοβουλίου είναι η εικόνα των 10.000.000 Ελλήνων

με τα μειονεκτήματα και τις αδυναμίες τους, όπως αυτές υπάρχουν και στην κοινωνία. Επαναλαμβάνω ότι τα μεμονωμένα περιστατικά δεν θα πρέπει να αμαυρώνουν το σύνολο, άσχετα εάν πολλά από τα Μ.Μ.Ε. προχωρούν συχνά σε κατασυκοφάντηση του πολιτικού κόσμου. Όσον αφορά το μισθό, θα πρέπει να γνωρίζετε ότι ο Βουλευτής έρχεται από μακριά, μένει σε ξενοδοχείο, τρώει έξω, διατηρεί δύο και τρία γραφεία κ.λπ.

Η Μαριάννα Σιδηροπούλου έχει το λόγο.

MARIANNA ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Ημαθίας): Κύριε Πρόεδρε, κάθε άνθρωπος έχει ανάγκη ενός μισθού. Ο αγρότης, όμως, με 26.000 δραχμές το μήνα, πώς να ζήσει;

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Θα ήθελα να σας πω ότι έχετε δίκιο γι' αυτό και προσπαθεί η εκτελεστική εξουσία για να μην υπάρχουν τόσο χαμηλές συντάξεις.

Ο Δημήτριος Ανυφαντάκης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΥΦΑΝΤΑΚΗΣ (Α' Θεσσαλονίκης): Κύριε Πρόεδρε, αναφέρθηκε πολλές φορές το θέμα των συντάξεων των αγροτών. Οι αγρότες, όμως, δεν πληρώνουν ασφάλιση, άρα η όποια σύνταξη παίρνουν είναι ένα δώρο του κράτους.

Όσον αφορά το θέμα των «παχουλών μισθών» των βουλευτών, θα πρέπει να πούμε ότι δεν είναι δυνατόν ο βουλευτής να μετακινείται με το λεωφορείο ούτε να είναι ρα-κένδυτος.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο Ιωάννης Μπάρκας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΡΚΑΣ (Νομός Πρεβέζης): Θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση σχετικά με την Βουλή των Εφήβων. Εμείς, οι 350 Έφηβοι Βουλευτές, πήγαμε σε δείπνα, σε συναυλίες, σε θεατρικές παραστάσεις, μένουμε σε ακριβά ξενοδοχεία κ.λπ. Μας προωθείτε έτσι να μπούμε σε ένα σύστημα που θα μας αρέσει, τον καπιταλισμό. Θα μπορούσαμε να μένουμε σε φθηνότερα ξενοδοχεία και να τρώγαμε σε ταβέρνες και έτσι θα είχαμε τη δυνατότητα να μείνουμε λίγες ημέρες παράπανω και να επισκεφθούμε κάποια στρατόπεδα Κούρδων προσφύγων, κάποιες μονάδες απεξάρτησης από τα ναρκωτικά κ.λπ.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Όλα αυτά που αναφέρετε δεν είναι θέμα γλιδής, αλλά γίνονται για την ασφάλειά σας, γιατί ευθύνη έχει η Βουλή για τη φιλοξενία σας.

Η κυρία Αλεξίου έχει το λόγο.

ΛΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ (Μέλος της Επιτροπής του Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Θα ήθελα να αναφερθώ κατ' αρχάς στην παρατήρηση του τελευταίου Έφηβου Βουλευτή και να πω ότι ούτε οι Κούρδοι στα στρατόπεδα ούτε οι τοξικομανείς στις θεραπευτικές κοινότητες είναι αξιοθέατα που μπορούμε να επισκεφθούμε ομαδικά. Υπάρχει η ατομική πρωτοβουλία και η μικρή ομαδική πρωτοβουλία, την οποία πρέπει μόνοι σας να παίρνετε. Θα πρέπει μόνοι σας να ασχοληθείτε

με τα προβλήματα αυτά και υπάρχει πάρα πολλή δουλειά που μπορείτε να κάνετε εάν προσφερθείτε.

Τέλος, και με αφορμή κάτι που έγινε κατά τη διάρκεια της χθεσινής παράστασης, θα ήθελα να σας πω ότι, όταν παρακολουθείτε τέτοιες εκδηλώσεις, θα πρέπει να κλείνετε τα κινητά σας τηλέφωνα.

Σαν κατακλείδα θα ήθελα να πω κάτι που λέω στα παιδιά της Βουλής των Εφήβων κάθε χρονιά. Στο βιβλιαράκι του Καμύ που κυκλοφόρησε στα χρόνια της γαλλικής αντίστασης με τίτλο «Γράμματα σε ένα φίλο Γερμανό» υπάρχει η εξής φράση: «Ο άνθρωπος είναι φθαρτός. Ίσως. Αλλά ας αφανιστούμε, προβάλλοντας αντίσταση. Και αν το μηδέν είναι η μοίρα μας, ας μην κάνουμε να είναι δίκαιο». Εύχομαι αυτά τα λόγια να τα έχετε στο μυαλό σας και να σας συνοδεύουν στη ζωή σας.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, τη σύνθεση Κειμένων που έχετε μπροστά σας και αφορά την Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, σύμφωνα με τον Κανονισμό θα την ψηφίσουμε επί της αρχής, κατά ενότητα και στο σύνολό της.

Ερωτάται η Επιτροπή, εάν γίνεται δεκτή αυτή η σύνθεση Κειμένων, επί της αρχής.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι, ναί.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η σύνθεση Κειμένων γίνεται δεκτή, ομόφωνα, επί της αρχής.

Τώρα, θα ψηφίσουμε τη σύνθεση κειμένων κατά ενότητα.

Η πρώτη ενότητα περιλαμβάνει το θέμα «Αστυφυλία-αποκέντρωση».

Ερωτάται η Επιτροπή: Γίνεται δεκτή;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι, ναί.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, γίνεται δεκτή ομόφωνα.

Η δεύτερη ενότητα περιλαμβάνει το θέμα «Δημόσια Διοίκηση».

Ερωτάται η Επιτροπή: Γίνεται δεκτή;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι, ναί.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, γίνεται δεκτή, ομόφωνα.

Η τρίτη ενότητα περιλαμβάνει το θέμα «Ισότητα των Κοινωνικών Φύλων».

Ερωτάται η Επιτροπή: Γίνεται δεκτή;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι, ναί.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, γίνεται δεκτή, ομόφωνα.

Η τέταρτη ενότητα περιλαμβάνει το θέμα «Τύπος και Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης».

Ερωτάται η Επιτροπή: Γίνεται δεκτή;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι, ναί.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, γίνεται δεκτή, ομόφωνα.

Η πέμπτη ενότητα περιλαμβάνει το θέμα «Δημόσια Ασφάλεια».

Ερωτάται η Επιτροπή: Γίνεται δεκτή;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι, ναί.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, γίνεται δεκτή, ομόφωνα.

Η έκτη ενότητα περιλαμβάνει το θέμα «Αλλοδαποί».

Ερωτάται η Επιτροπή: Γίνεται δεκτή;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι, ναί.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η έβδομη ενότητα περιλαμβάνει το θέμα «Σωφρονιστικά Ιδρύματα - Φυλακές».

Ερωτάται η Επιτροπή: Γίνεται δεκτή;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι, ναί.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η όγδοη ενότητα περιλαμβάνει το θέμα «Θανατική Ποινή».

Ερωτάται η Επιτροπή: Γίνεται δεκτή;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι, ναί.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η ένατη ενότητα περιλαμβάνει το θέμα «Δικαιοσύνη».

Ερωτάται η Επιτροπή: Γίνεται δεκτή;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι, ναί.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, γίνεται δεκτή, ομόφωνα.

Η δέκατη ενότητα περιλαμβάνει το θέμα «Κοινωνική Ανισότητα».

Ερωτάται η Επιτροπή: Γίνεται δεκτή;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι, ναί.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η ενδέκατη ενότητα περιλαμβάνει το θέμα «Αξιοκρατία - Αναξιοκρατία».

Ερωτάται η Επιτροπή: Γίνεται δεκτή;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι, ναί.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η δωδέκατη ενότητα περιλαμβάνει το θέμα «Πολιτική (Δημοκρατία - Πολιτικοί - Κόμματα)».

Ερωτάται η Επιτροπή: Γίνεται δεκτή;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι, ναί.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η δέκατη τρίτη ενότητα περιλαμβάνει το θέμα «Βουλευτές - Υπουργεία - Κυβέρνηση».

Ερωτάται η Επιτροπή: Γίνεται δεκτή;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι, όχι.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, απορρίπτεται.

Η δέκατη τέταρτη ενότητα περιλαμβάνει το θέμα «Ανθρώπινα Δικαιώματα».

Ερωτάται η Επιτροπή: Γίνεται δεκτή;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι, ναι.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, γίνεται δεκτή, ομόφωνα.

Η δέκατη πέμπτη ενότητα περιλαμβάνει το θέμα «Τοπική Αυτοδιοίκηση - ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ».

Ερωτάται η Επιτροπή: Γίνεται δεκτή;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι, ναι.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται η Επιτροπή: Γίνεται δεκτή η Ενότητα με τον τίτλο «Βουλή Εφήβων»;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η Ενότητα «Βουλή Εφήβων» έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής):

Ερωτάται η Επιτροπή: Γίνεται δεκτή η Ενότητα με τον τίτλο «Τοπικά Προβλήματα»;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η Ενότητα «Τοπικά Προβλήματα» έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ερωτάται η Επιτροπή, εάν γίνεται δεκτή η Σύνοψη Κειμένων των Εφήβων Βουλευτών από την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η Σύνοψη Κειμένων που περιλαμβάνει τις απόψεις των Εφήβων Βουλευτών από την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Στο σημείο αυτό ολοκληρώθηκε η κατάθεση προτάσεων από τους Έφηβους Βουλευτές και έχουν ως ακολούθως:

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΟΜΟΣ ΞΑΝΘΗΣ

– Ίσα δικαιώματα, ίσες υποχρεώσεις, ίδιες ποινές πάντα όμως με βάση την αρχή της εξατομίκευσης.

– Κίνητρα και επιδοτήσεις στις γυναίκες για να γεννούν τουλάχιστον τρίτο παιδί με σκοπό να μειώσουμε την υπογεννητικότητα.

– Ανθρωπιστική παιδεία για την εξάλειψη του ρατσισμού.

– Να δοθεί βάση στις αξίες, τους θεσμούς, τα ιδανικά και την παράδοσή μας.

– Συνέχεια στο θεσμό «Βουλή των Εφήβων» όσο γίνεται περισσότερο βασισμένος πάντα στη δημοκρατία, την ισότητα. Συνεχώς θεμελιωμένη στη

νεολαία, τα όνειρα και την ελπίδα.

ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ ΠΟΥΛΩΡΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑ - ΚΥΠΡΟΣ

– Προσπάθειες για επαναπροσέγγιση Ελληνοκυπρίων

– Τουρκοκυπρίων

α) Κοινές εκδρομές

β) Κοινοί διαγωνισμοί

γ) Κοινά νηπιαγωγεία ούτως ώστε να υπάρξει προσέγγιση λαών από την παιδική ηλικία στην οποία δεν εμπíπτουν οι επηρεασμοί από «άλλους».

δ) Προσπάθειες για διδασχή της κουλτούρας των άλλων λαών

ε) Ο αθλητισμός ως εξευμενιστικό μέσο

– Παραδοχή και συμμόρφωση όλων προς τα ψηφίσματα του Ο.Η.Ε. για μια διζωνική δικαιοτυκική ομοσπονδία.

– Διεξαγωγή δημοψηφίσματος του Κυπριακού λαού όσον αφορά τη γνώμη του για τη μορφή του πολιτικού συστήματος αλλά και της λύσης στο πρόβλημα της Κύπρου.

ΚΥΡΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗ

– Διεξαγωγή μεγάλης διεθνούς πορείας διαμαρτυρίας προς το Λήδρα Πάλας και από τις δύο πλευρές, Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους, με σύνθημα ότι εμείς οι νέοι «μπορούμε». Μπορούμε να ζήσουμε ειρηνικά και ότι ο κόσμος τώρα μας ανήκει. Η πορεία αυτή να διεξαχθεί στις 31 Δεκεμβρίου 1999 το βράδυ, δείχνοντας ότι με την αλλαγή της 2ης χιλιετίας εμείς οι έφηβοι θα αρχίσουμε να αλλάζουμε τον κόσμο και να τον διαμορφώνουμε ούτως ώστε να τον παραδώσουμε καλύτερο απ' ότι τον λάβαμε, στα παιδιά μας. Πρέπει να ακουστεί η δική μας φωνή. Η όλη πορεία να τεθεί υπό την αιγίδα της Βουλής των Ελλήνων και μέσο αυτής υπό την αιγίδα του Ο.Η.Ε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΙΑΝΑΚΗΣ ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ – ΚΡΗΤΗΣ

– Καλύτερη παιδεία ώστε να επιτυγχάνεται καλλιέργεια της κριτικής σκέψης

– Πάταξη της πολιτικής διαφθοράς

– Περικοπή των υψηλών μισθών που λαμβάνουν οι πολιτικοί και οι Βουλευτές

– Η επιλογή των υποψηφίων Βουλευτών από το λαό και όχι από τα κόμματα έτσι ώστε να επιλέγονται με βάση τις ικανότητές τους στην πολιτική και όχι την επιλογή τους με βάση σε ποίο κόμμα ανήκουν.

ΜΑΡΙΑ ΣΦΟΥΓΓΑΤΟΥ ΝΟΜΟΣ ΞΑΝΘΗΣ

Αστυφιλία - Αποκέντρωση

Να γίνει συνείδηση όλων πως σε λίγο καιρό η ζωή θα γίνει αβίωτη στις πόλεις, αν συνεχίσουμε με τον τωρινό ρυθμό να ζούμε. Πράγμα που θ' αποβεί σε βάρος όλων μας. Ο άνθρωπος χάνεται στη Βαβέλ της σημερινής μεγαλούπολης, σαν ατομική ύπαρξη εξαφανίζεται, αποπροσωποιείται. Η μοναχι-

κόττητα είναι συνειδητή επιλογή ενώ η μοναξιά είναι βιασμός του είναι, είναι κατάρα.

Η κρατική ενίσχυση αν ασκείται επιλεκτικά και με στόχο να κατευθύνει ένα κύκλωμα πολιτιστικών δραστηριοτήτων στην επαρχία, μπορεί να είναι πολύ αποτελεσματική. Κέντρα λαογραφίας, λαϊκής μουσικής και χορού, ετήσια λογοτεχνικά συμπόσια, ωδεία υψηλού επιπέδου, μικρές θεατρικές σκηνές, λέσχες κινηματογραφίας, οργάνωση εκθέσεων ζωγραφικής και γλυπτικής μπορεί να αποτελέσουν έναυσμα σε μορφές πολιτιστικής δραστηριότητας εφ' όσον δεν θα έχουν επισκεπτικό χαρακτήρα. Η δημιουργία και συγκράτηση πολιτιστικών φυτωρίων θα στηριχθεί στα υψηλά επίπεδα των αμοιβών, ενώ παράλληλα το κοινό, και ιδιαίτερα οι νέοι, θα προσελκύνονται με το δικαίωμα της δωρεάν εισόδου. Κάτι τέτοιο δεν συνέβαινε και στην Αρχαία Ελλάδα; Τι μας εμποδίζει ν' ανανεώσουμε αυτή την παράδοση;

Πολιτισμός - Παράδοση - Προσοχή στους νέους

Η Θράκη είναι το εργαστήριο για ένα πολιτισμικό κέντρο. Γιατί ο πολιτισμός είναι προϊόν συλλογικής δράσης και δημιουργείται με τη συνύπαρξη και συνεργασία των ανθρώπων.

Ισότητα των κοινωνικών φύλων

Καζαντζάκη - Ζορμπάς: «μα είναι κι η γυναίκα άνθρωπος αφεντικό;»

Η θέση της γυναίκας είναι ο δείκτης πολιτισμού μιας κοινωνίας. Βλέποντας τη θέση της γυναίκας μπορεί κανείς να διεισδύει στο πνευματικό επίπεδο της κοινωνίας. Η ισότητα είναι θέμα παιδείας. Αυτή μετασηματίζει τις συνειδήσεις, οδηγεί στον εξευγενισμό της ψυχής και καθορίζει τα κριτήρια αξιολόγησης, με τα οποία αποτιμούμε πρόσωπα και πράγματα. Με τη μόρφωση της γυναίκας και της κοινωνίας ευρύτερα, θα επιτευχθεί η ουσιαστική ισότητά της.

Ο άνδρας αντλεί την αξιοπρέπεια του και την ασφάλειά του από την εργασία του. Η γυναίκα οφείλει και τη μια (εργασία) και την άλλη στο γάμο, στην οικογένεια.

Μόρφωση και παιδεία στους άνδρες.

Τύπος και Μ.Μ.Ε.

Ο Τύπος τροχός διακίνησης ιδεών με προϋποθέσεις:

1. Οικονομική ανεξαρτητοποίηση των Μ.Μ.Ε. Δηλαδή χρηματοδότηση από το κράτος, αλλά συνταγματικά κατοχυρωμένη ελευθερία. Άρα δεν υπάρχει κρατικός παρεμβατισμός.

2. Πολιτική ανεξαρτητοποίηση από πρόσωπα και κόμματα.

3. Να συνειδητοποιήσει ο δημοσιογράφος το ρόλο και την ευθύνη του, να είναι ακέραιος.

4. Ο λαός (το κοινό) να ασκεί κριτική, να προβληματίζεται και να μην αρκείται στην επιφάνεια των πραγμάτων.

Έτσι θα ξαναγίνουν κανάλια ιδεολογιών και όχι ιδεολογία όπως είναι σήμερα.

Να μην τα δέχεται ως μέσα ενημέρωσης, που είναι σήμερα, αλλά να επιβάλει να γίνουν μέσα επικοινωνίας γιατί επικοινωνία σημαίνει διάλογος - αντίλογος:

Η αναβάθμιση του Τύπου (τηλεόραση, ραδιόφωνο, εφημερίδες, περιοδικά κ.α.) θα επιτευχθεί μέσα από τρία επίπεδα ταυτόχρονης δράσης:

1. Μέσα από το κράτος (άρα έτσι τον θέλει τώρα η πολιτεία) που πρέπει να επιβάλει την τήρηση της δεοντολογίας και όχι να συντηρεί αυτό το νοσηρό κλίμα.

2. Μέσα από το κοινό που πρέπει να αντισταθεί στον εξευτελισμό του.

3. Μέσα από την υπευθυνότητα του δημοσιογράφου.

Η ελευθερία του λόγου: Σήμερα δεν έχει σημασία αυτή. Αλλά η ελευθερία χρήσης των Μ.Μ.Ε. Υπάρχει όμως στη δημοκρατία τέτοια ελευθερία;

Δημόσια ασφάλεια - Αλλοδαποί

Σωστή αντιμετώπιση των μεταναστών.

Δεν έγινε απ' αρχής η οργάνωση για την υποδοχή και αντιμετώπιση των αλλοδαπών (Αλβανών, εξαθλιωμένων ανθρώπων, Κούρδων, άνθρωποι άλλης κουλτούρας).

Έλεγχοι, πράσινες κάρτες, ελευθερία στην εργασία και εκμετάλλευση τους δεν επωφελούν.

Άνοιγμα του κράτους και συνεργασία σε όλα τα επίπεδα (πολιτισμικό, πολιτικό, θρησκευτικό, οικονομικό, παιδείας) με τις Βαλκανικές χώρες. Τα Βόρεια σύνορά μας, Βουλγαρία, Ρουμανία, Ουκρανία, Σκόπια, Αλβανία όπου υπάρχουν Ελληνικές Μειονότητες και η επαφή μαζί τους, θα κάνει ώστε να μείνουν στις χώρες τους και να πάρουν από εμάς τα στοιχεία που πρέπει και χρειάζονται σωστά. Όχι το γρήγορο και βρώμικο χρήμα (πορνεία, ναρκωτικά, απαγωγές, βιασμοί, εγκληματικότητα), αλλά μόρφωση, παιδεία, εκπαίδευση, γνώση. Γιατί η γνώση είναι δύναμη και αυτή χρειάζονται αυτοί οι λαοί. Ήταν τόσα χρόνια στην άγνοια. Τότε μόνο και με τη δημόσια διοίκηση και τις άλλες προτάσεις που υπάρχουν, θα υπάρξει η δημόσια ασφάλεια.

Η πολύπλοκη γεωγραφική θέση της Ελλάδας θέλει αστυνόμευση στα ανατολικά παράλια (Ελεγχος Κούρδων και λαθρομεταναστών) με συνεργασία του Υπουργείου Εξωτερικών. Λύση θέματος με την γείτονα Τουρκία.

Σωφρονιστικά Ιδρύματα - Θανατική Ποινή - Δικαιοσύνη

Πρέπει να αναζητήσουμε τους λόγους της αύξησης κυρίως της νεανικής εγκληματικότητας. Σε μια κοινωνία όπου η αξία των πραγμάτων τοποθετείται πάνω από τον άνθρωπο και συστηματικά καλλιεργείται η αντίληψη ότι η «ευτυχία» αγοράζεται, προάγεται και παράγεται πλέον μαζικά πως είναι δυνατόν να μην γεννηθεί το έγκλημα. Όταν η συνολική κοινωνία λειτουργεί σ' αυτό το επίπεδο δεν αρκούν ούτε οι οικογενειακές νουθετήσεις, ούτε ιεραποστολικά κηρύγματα, ούτε οι παρεμβάσεις ψυχολόγων και ψυχιάτρων. Το ξεστράτισμα των ανθρώπων και των νέων δεν είναι παρα μια «φυσιολογική» αναπόφευκτη συνέπεια. Δεν πιστεύω ότι ανασταλτικά ή κατασταλτικά μέτρα πρόκειται να ανακόψουν την αυξανόμενη παρανομία και το έγκλημα.

Όχι πριν να γίνουν ριζικές αξιολογικές επαναποθετή-

σεις της ζωής μας, που φυσικά δεν είναι δυνατές πριν να προηγηθεί αλλαγή των δομών της κοινωνικής μας ζωής. Να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για να γεννηθεί ένας άνθρωπος, πολυδιάστατος και ισορροπημένος τύπος άνθρωπου. Η καταρράκωση των αξιών μέσα στην κοινωνία –μοντέλο κατανάλωσης, αφθονίας, επίδειξης αντιπαραγωγής– είναι φυσικό να οδηγεί στην διαφθορά του ήθους των νέων.

Αν ο κόσμος μας δεν επενδυθεί ηθικά με ανθρωπιστικά ιδανικά, αν δεν εμπλουτίσουμε τη ζωή μας με αγάπη και λαχτάρα για τον άνθρωπο, που χωρίς αυτή ο κόσμος είναι μια απέραντη μοναξιά, η ειδησεογραφία καθημερινά θα τροφοδοτείται με φόνους, ληστείες, κλοπές. Η αγάπη για τον άνθρωπο είναι «το ραβδί της Κίρκης» που χρειάζεται για να μας ξανακάνει ανθρώπους.

Παράδειγμα: η αγάπη και η λαχτάρα για τον άνθρωπο είναι αυτή που κάνει καλά τους ναρκομανείς και είναι πάλι σωστοί και καθαροί, πάλι κοντά μας.

Η θανατική ποινή δεν αποτρέπει από το έγκλημα, μάλλον το ηρωοποιεί. Είναι αντίθετη με τη χριστιανική θρησκεία μας, την πίστη μας. Δεν είμαστε αλάνθαστοι και σε περίπτωση δικαστικής πλάνης δεν διορθώνεται το λάθος. Είναι αφαίρεση ανθρώπινης ζωής από άνθρωπο. Δικαίωμα και υπο-χρέωση η ζωή προσωπικά του καθένα.

– Θανατική ποινή ούτε στους δράστες ειδικών εγκλημάτων, ούτε στους εμπόρους ναρκωτικών, ούτε στους προδότες. Αυτούς θα τους κρίνει η ιστορία και ο ίδιος τους ο εαυτός με την τιμωρία των ισοβίων χωρίς δικαιώματα χάριτος, αδειών και άλλων, που δίνονται σε άλλους κατάδικους.

Η δικαιοσύνη να είναι αμερόληπτη, ανεξάρτητη, αντικειμενική από κάθε επιρροή.

Να μην επικρατεί το δίκαιο του ισχυρότερου.

Σωστή παιδεία και αγωγή που να δημιουργεί στους ανθρώπους αίσθημα δικαίου ώστε να σωφρονίζονται και να εκπαιδεύονται.

Κοινωνική Ανισότητα - Αξιοκρατία - Αναξιοκρατία

Σήμερα τα πολιτισμένα κράτη προόδευσαν, γιατί σε μεγάλο ποσοστό πέτυχαν να εφαρμόσουν την αξιοκρατία. Στον επαγγελματικό, επιστημονικό ή πολιτικό χώρο η αναξιοκρατία μπορεί να έχει αρνητικές συνέπειες για το άτομο και την κοινωνία.

Τα δημόσια αξιώματα, όπως στην εποχή του Περικλή, να παίρνονται με κριτήριο την αξία και τις ικανότητες, χωρίς να εμποδίζεται κανένας από την έλλειψη πλούτου ή την κοινωνική του θέση.

Ο Βίας έλεγε: «Ανάξιον άνδρα μη επαίνει δια πλούτον»: Μην επαινείς τον ανάξιο εξαιτίας του πλούτου.

Προτάσεις

– Σωστή αγωγή των νέων απ' την οικογένεια και το σχολείο.

– Κοινωνική προσπάθεια για την καλλιέργεια αρετών, όπως αυτογνωσία, ειλικρίνεια, εντιμότητα, μετριοφροσύνη.

– Δημοκρατικοί θεσμοί, για την εφαρμογή της αρχής, «ο κατάλληλος άνθρωπος, στην κατάλληλη θέση».

– Συνεργασία πολιτών για την εδραίωση της δημοκρατίας, γιατί είναι βασική αρχή της αξιοκρατίας.

Πολιτική - Δημοκρατία

Βουλευτές - Υπουργεία - Κυβέρνηση

Η δημοκρατία απαιτεί υψηλό βαθμό αυτοσυνειδησίας και πνευματική καλλιέργεια. Δεν είναι τυχαίο πως γεννήθηκε ως πολίτευμα τον 5ο αιώνα, στην κορυφαία στιγμή του ανθρώπινου πνεύματος.

Βασικό χρέος του δημοκρατικού πολιτεύματος είναι η ανάπτυξη της παιδείας και παιδεία δεν είναι μόνο ό,τι γίνεται στα σχολεία αλλά στη Βουλή, στα Δικαστήρια και σε κάθε είδος κοινωνικής συναναστροφής.

Η Δημοκρατία είναι θέμα παιδείας όπως και κάθε άλλη αρετή. Είναι πολίτευμα ευθύνης όχι μόνων των κυβερνώντων αλλά και των κυβερνωμένων που τους κρίνουν. Θεμελιώνεται στο τρίπτυχο: σεβασμός, δικαιοσύνη, ελευθερία.

Προτάσεις

Σεβασμός. Οι Βουλευτές να σέβονται το Σύνταγμα.

Δικαιοσύνη. Οι πολιτικοί να αναγνωρίζουν τα λάθη τους γιατί έτσι δείχνουν τη σοφία τους.

Το κράτος να παρέχει πραγματική ελευθερία στους πολίτες.

Να έχουν βουλευτές - υπουργοί - κυβέρνηση συνείδηση και πνευματική καλλιέργεια.

Προβολή του ελληνικού πολιτισμού.

Ανθρώπινα Δικαιώματα

Ο Καζαντζάκης είπε: «Αγάπα τον άνθρωπο γιατί είσαι συ». Χρέος κάθε ανθρώπου είναι να προστατεύει όσο μπορεί τον εαυτό του, από κάθε υποδούλωση, να αντιδρά όταν τα ανθρώπινα δικαιώματα περιφρονούνται και να είναι έτοιμος να δρα, όταν χρειασθεί. Αλλά να προσπαθεί και ο ίδιος να μην είναι καταπατητής των Δικαιωμάτων στα πρόσωπα που εξαρτώνται απ' αυτόν, όπως οικογένεια, φίλοι, γείτονες υφιστάμενοι στην εργασία του. Είναι πολύ εύκολο θεωρητικά να νομίζει κάποιος ότι προστατεύει τα Ανθρώπινα Δικαιώματα ενώ πραγματικά να είναι ο ίδιος ένας «βιαστής» που οι άλλοι σιχαινούνται και μισούν.

Προτάσεις

– Οι πιο ισχυροί που καταπατούν τα ανθρώπινα δικαιώματα πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι η ανθρωπιά είναι η μεγαλύτερη αξία στη ζωή, να σκύψουν μέσα τους και να ρυθμίσουν τις πράξεις τους με βάση την αυτογνωσία.

– Όχι λύσεις με λόγια αλλά με έργα. Οι υποσχέσεις δεν φτάνουν.

– Ανέβασμα του πνευματικού επιπέδου μέσω της παιδείας.

– Επικράτηση της ειρήνης.

– Συνειδητοποίηση της αξίας της ελευθερίας.

– Αγώνας για την επικράτηση των μεγάλων αξιών αλληλεγγύη, αγάπη, κατανόηση, συνεννόηση, ευθύνη σε όλες τις ενέργειες.

ΤΟΠΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ
ΘΡΑΚΗ

Επισημάνσεις:

– Η Θράκη έχει ανθρώπινη αρχοντιά. Είναι και αποτελεί ένα ανθρώπινο μοντέλο που δεν τόχουνε προσέξει πολλοί. Το μοντέλο αυτό, όμως, είναι εύθραυστο ανάλογα με τις προβλέψεις που θέλουν να επιβάλλουν σ' όλη την Ευρώπη και τα Βαλκάνια. Υπάρχει ισοτιμία στους πάντες. Η Θράκη είναι και μπορεί να γίνει ακόμη το εργαστήριο για πολιτισμικό κέντρο, αν σκεφθούμε πως όλος ο κόσμος είναι ένα μικρό χωριό και υπάρχει η συνύπαρξη με θρησκευτική μειονότητα. Η λέξη συνύπαρξη είναι βέβαια αδύναμη και δεν δείχνει ακριβώς το πόσο μεγάλο παράδειγμα ευρωπαϊκό είναι η Θράκη. Πολλοί φοβούνται αυτή την πολυεθνικότητα γι' αυτό βλέπουν κινδύνους (όπως οι τούρκοι που θέλουν μόνο την εθνικότητά τους). Η εκκλησία έχει ενεργό συμμετοχή και προτείνει μια συνάντηση ανθρώπων, γιατί έτσι βλέπει όλους. Λάθη, βέβαια έγιναν. Η στήριξη του κράτους; Πού; Λέγονται τα πράγματα με το όνομά τους; Αυτό είναι ένα στεγανό που βέβαια είναι προς το συμφέρον της Τουρκίας. Υπάρχει έλλειψη σωστής εθνικής πολιτικής και ο θρακιώτης λαός έχει αυτοργανωθεί.

Η Θράκη μπορεί να αποτελέσει έπαλξη ελληνοτουρκικής φιλίας.

Έχει ιδρυθεί το «ΤΑΜΕΙΟ ΘΡΑΚΗΣ» από σπουδαίους επιστήμονες, καθηγητές που θέλουν να το κάνουν ένα σχολείο πολιτισμού.

Προτάσεις:

– Η Θράκη να αποτελέσει με τα έργα υποδομής και κίνητρα οικονομικά (επενδύσεις), πολιτισμικά (μειονότητα) και πολιτικά (εθνική πολιτική), το άνοιγμα στα Βαλκάνια με τα σύνορα Βουλγαρίας και ο δρόμος προς το Βορρά, όπου υπάρχει ελληνισμός όπως Ουκρανία, Μαύρη Θάλασσα.

– Η Θράκη να αποτελέσει την έπαλξη της ελληνοτουρκικής φιλίας. Είμαστε, επιτέλους, γείτονες εδώ στα σπίτια μας, στην πόλη μας, στη χώρα μας.

– Τρόποι με τους οποίους οι ιδιαιτερότητες και διαφορές θα λειτουργήσουν γόνιμα και δημιουργικά.

Παιδεία

– Η λιγότερο δαπανηρή άμυνα των κρατών. Ανεβάζοντας το επίπεδο του λαού, εξασφαλίζει ένα κράτος την πρόοδο. Έτσι, αντιμετωπίζεται ο φανατισμός, οξύνεται η κρίση των ατόμων, ευαισθητοποιεί τα άτομα, δεν καταφεύγουν στη βία για να λύσουν τις διαφορές τους και αποκτούν φιλειρηνική στάση ζωής.

Τέχνη

– Είναι μία παγκόσμια γλώσσα, πανανθρώπινη. Μπορούν οι άνθρωποι να αλληλογνωριστούν και να αναπτυχθεί ο σεβασμός και η αμοιβαία αποδοχή ανάμεσά τους.

Διάλογος

– Το ασφαλέστερο μέσο για την επίλυση

των όποιων διαφορών ανάμεσα στα κράτη. Με τον διάλογο μπορούν να εκθέσουν τις απόψεις και τους λόγους και σκοπούς των ενεργειών τους. Με καλοπροαίρετη διάθεση, αμοιβαία υποχωρητικότητα και σε ρεαλιστική βάση.

Αθλητισμός

– Ολυμπιακοί Αγώνες (και στη Θράκη).

Επιστήμη - Τεχνολογία

– Γιατί έχουν ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα και οι επιστήμονες είναι ανιδιοτελείς. Γιατί δείχνουν στους λαούς τα κοινά προβλήματα, ανησυχίες, προσδοκίες που είναι περισσότερα από τις διαφορές τους.

Συνεργασία

**ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΚΑΤΡΑΒΑ
Α' ΑΘΗΝΑΣ**

Θανατική Ποιή

– Αναγνώριση ελαφρυτικών.

– Ανώτατη ποιή τα ισόβια.

– Ο φυλακισμένος να μην βγαίνει νωρίτερα λόγω καλής συμπεριφοράς.

– Ποιή και τα καταναγκαστικά έργα.

Ισότητα των κοινωνικών φύλων

– Ηθική ανύψωση των μαθητριών.

– Επανεκδοση και ένταξη σε φιλολογικά αναγνώσματα, έργων σημαντικών γυναικείων μορφών όπως της Καλλιρόης Παρέν.

Δημόσια Ασφάλεια

– Να υπάρχει σωστή οργάνωση της αστυνομίας για να μπορέσει να παταχθεί το οργανωμένο έγκλημα. Παιδεία στα όργανα τάξης.

Αστυφιλία

– Η δημιουργία έργων να γίνεται με βάση τα συγκριτικά πλεονεκτήματα κάθε τόπου. Οι υπεύθυνοι να μην παρασύρονται από τοπικιστικές αντιλήψεις και μικροσυμφέροντα. Να εκπαιδεύονται οι κάτοικοι στις παραμεθόριες περιοχές, έτσι ώστε να αντιμετωπίζονται τυχόν μικροεπιθέσεις. Οικονομική βοήθεια στους ψαράδες. Ο κόσμος εμπιστεύεται τα ψάρια που ψαρεύονται απ' ευθείας από τη θάλασσα, παρά αυτά των ιχθυοτροφείων.

– Κίνητρα στους εκπαιδευτικούς της επαρχίας για βελτίωση των γνώσεων τους. Σωστή απορρόφηση των χρημάτων που δίνει η Ε.Ε. Τα εκτελούμενα έργα να έχουν ποιότητα. Η σωστή κατανομή και επιλογή των έργων στα κοινοτικά προγράμματα.

– Επανεξέταση των προγραμμάτων και των έργων.

– Να μη παρασυρόμαστε από την ψεύτικη (τις πιο πολλές φορές) εικόνα της ζωής στις πόλεις. Μια εικόνα ζωής πολυποικίλης γεμάτη ευκολίες.

Αγρότες

– Η Πολιτεία να υποδείξει με ποιες καλλιέργειες θα ασχοληθούν (ποιες ζητάει το κοινό - η αγορά).

– Αύξηση της γεωργικής παραγωγής.

– Το άτομο ξεφεύγει από το φυσικό τρόπο ζωής. Οι ε-ξειδικευμένοι άνθρωποι να μην συγκεντρώνονται στην πρωτεύουσα.

Τύπος και Μ.Μ.Ε.

– Σκοπός να είναι η πληροφόρηση, η καλοπροαίρετη κριτική. Οι δημοσιογράφοι να κρίνουν και όχι να κατακρίνουν οτιδήποτε άλλο που θεωρείται στην ουσία επιβλαβές (π.χ. κακοπροαίρετη κριτική) να συνοδεύεται με ποινικές κυρώσεις.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΒΡΕΝΤΖΟΥ ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Εγκληματικότητα στην επαρχία Μυλοποτάμου

– Στήριξη των αγροτών τόσο όσον αφορά το εισόδημα, όσο και την αγροτουριστική ανάπτυξη υπό δύο όρους. Πρώτον, η μονάδα να διατηρηθεί τουριστική και μόνο και δεύτερον, η πολιτεία να παρέχει δυνατότητα συνεχούς πληρότητας των μονάδων αυτών.

– Υποχρεωτική σχολική φοίτηση με συνέπειες για τους γονείς που σταματούν τα παιδιά τους από το σχολείο.

– Προγράμματα στήριξης των οικογενειών από τα σχολεία με τη βοήθεια ψυχολόγων και κοινωνιολόγων.

– Παρέμβαση της πολιτείας με αθλητικά κέντρα και υποδομές για τους νέους.

– Καταπολέμηση της ανεργίας μέσω διάθεσης θέσεων του δημόσιου τομέα, όχι κατ' ανάγκη «επιπέδου».

– Απομάκρυνση από την περιοχή των αλλοδαπών που ενέχονται σε παράνομες πράξεις.

– Ονομαστική καταγγελία υπευθύνων, περιπολίες αστυνομικών, αύξηση της αστυνόμευσης, πιστή εφαρμογή των νόμων.

– Τόνωση της παρουσίας του κράτους, ώστε κάθε φιλήσυχος πολίτης να μπορεί να νιώθει ασφαλής, να ζει ελεύθερα, να δραστηριοποιείται.

ΑΣΠΑΣΙΑ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

Καταπάτηση των δικαιωμάτων του παιδιού

– Να γίνονται επισκέψεις σε ορισμένους χώρους άσχημων συνθηκών ζωής, όπως οι προσφυγικοί καταυλισμοί.

Δημόσια ασφάλεια

– Αύξηση του μισθού του αστυνομικού.

– Ρεπό.

– Υλικοτεχνικός εξοπλισμός.

– Συνεργασία των πολιτών με την αστυνομία.

– Πάταξη της διαφθοράς μέσω ελέγχου.

– Περισσότερη ασφάλεια της ζωής του αστυνομικού από την πολιτεία.

– Ηθική ενίσχυση.

– Καλύτερη εκπαίδευση του αστυνομικού.

ΑΛΚΗΣ ΣΛΟΥΓΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ

– Την λειτουργία των Μ.Μ.Ε. υπό τη μορφή Νομικών Προσώπων Μικτής Φύσεως. Κάτω από θεσμικό αυτό πλαίσιο τα Μ.Μ.Ε. θα λειτουργούν ως ιδιωτικές επιχειρήσεις, με τη δυνατότητα όμως αυστηρού κρατικού ελέγχου.

– Την στελέχωση του Εθνικού Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου (ΕΡΣ) από ένα σύνολο επιστημόνων που θα έχουν την αρμοδιότητα άμεσης επιβολής ποινών.

– Ανάλογο με το Ε.Ρ.Σ. όργανο για τον έντυπο Τύπο (έντυπα Μέσα).

– Συγκρότηση ομάδων ατόμων που έχουν τη φροντίδα κατάστρωσης ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων (άτομα διαφόρων ειδικοτήτων).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΣΑΝΗΣ ΝΟΜΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

– Κάποιες προτάσεις για αναμόρφωση των Μ.Μ.Ε. αποτελούν τα παρακάτω:

Λειτουργία συστηματική και ουσιαστική του ΕΡΣ (Εθνικού Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου).

Επιβολή προστίμων σε δημοσιογράφους, κανάλια και εκδοτικούς οίκους σε περίπτωση καταπάτησης κανόνων δημοσιογραφικής δεοντολογίας.

Καταγραφή κανόνων δεοντολογικής λειτουργίας των Μ.Μ.Ε. γνωστοποίηση αυτών στους αγωγούς πληροφόρησης και στο κοινό (κώδικες ή βιβλία).

Απαγόρευση προβολής βίας και υλιστικών προτύπων.

Ενημέρωση συνεχή της κοινής γνώμης για την αντιμετώπιση της παραπληροφόρησης.

Σύσταση ενός οργάνου από μέλη της κοινής γνώμης που θα ελέγχουν τα παιδικά προγράμματα, τα δελτία ειδήσεων της τηλεόρασης, τα διαφημιστικά μηνύματα κ. ά. και θα αποτελεί σύνδεσμο των Μ.Μ.Ε. με το ΕΡΣ και την κοινή γνώμη. Για την καλύτερη λειτουργία του αυτό θα πρέπει να είναι στελεχωμένο με εκπαιδευτικούς – παιδοψυχολόγους – κοινωνικούς λειτουργούς – δημοσιογράφους και επικοινωνιολόγους που θα εκλέγονται από το λαό. Εκεί θα απευθύνονται οι απλοί πολίτες καθημερινά για την επιδοκιμασία ή καταγγελία των Μ.Μ.Ε.

Ακόμη θα πρέπει να ψηφιστεί νόμος, σύμφωνα με τον οποίο, όλοι οι δημοσιογράφοι να είναι πτυχιούχοι ανώτατης σχολής δημοσιογραφίας με άριστη γνώση και σωστό χειρισμό της ελληνικής γλώσσας και της παγκόσμιας ιστορίας. Τα ίδια προσόντα πρέπει να διαθέτουν όλοι οι τηλεπαρουσιαστές και τηλεπαρουσιάστριες που δολοφονούν τη γλώσσα μας, την ιστορία μας και την πολιτιστική κληρονομιά μας ανελέητα, σερβιρόντας μας μόνο ψευτομορφιά και κακοτεχνίες.

Η προβολή προσεγγμένων εκπομπών για παιδιά, με περιεχόμενο κοινωνικό και πολιτιστικό και πάνω απ' όλα ελληνικό και ψυχαγωγικό στην κυριολεξία με ηθικοπνευματικές αξίες θα απαλλάξει την κοινωνία μας από βίαιους, επιθετικούς και αγράμματους πολίτες. «Οι Πάουερ Ρέιντζερς», «Η Ζίνα και ο «Ηρακλής», αποτελούν όχι μόνο επικίνδυνα σκουπίδια αλλά και επικίνδυνη παραχάραξη της ιστορίας μας και της μυθολογίας μας, όνειδος για όσους τα επιτρέπουν και δεν κάνουν παρεμβάσεις για να μην προβληθούν τέτοιες σειρές. Δόξα τω θεώ η ελληνική μυθολογία, η παγκόσμια ιστορία και λογοτεχνία έχει θεματολογία πλούσια που μπορεί να προβάλλονται άφοβα και παράλληλα επιμορφωτικά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΡΚΑΣ ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

– Να απαιτείται από τα όργανα ασφαλείας να κατέχουν υψηλή παιδεία έτσι ώστε να αποφεύγεται η αλόγιστη χρήση βίας, ενώ αντιθέτως επιτυγχάνεται η κατανόηση και η σωστότερη αντιμετώπιση από μεριάς των.

– Να «ελέγχονται» οι ειδήσεις, και τα όσα προβάλλονται από τα Μ.Μ.Ε., από μια επιτροπή η οποία θα αποτελείται από μορφωμένα και κατάλληλα άτομα, ανεξαρτήτου οικονομικής, κοινωνικής, πολιτικής θέσης. Επιβάλλεται να πω, έχει το δικαίωμα κάποιος φορέας να επεμβαίνει στη λήψη των αποφάσεων.

– Ιδεολογικοποίηση των νέων στα Λύκεια. «Διαχωρισμός» τους όχι σε οποδούς μεγάλων πολιτικών κομμάτων αλλά σε υποστηρικτές ιδεολογιών οι οποίες θα αναπτύσσονται κάθε χρονιά και οι οποίες θα θέτουν στόχους τους οποίους θα προσπαθήσουν οι νέοι να υλοποιήσουν.

ΑΝΘΗ ΑΛΕΤΡΑΡΗ ΛΕΥΚΩΣΙΑ - ΚΥΠΡΟΣ

Ισότητα των φύλων

– Να υπάρχει ενθάρρυνση στα κυβερνητικά σώματα και επιτροπές, στις δημόσιες διοικητικές θέσεις, στη δικαστική εξουσία και στα πολιτικά κόμματα να συμπεριλαμβάνουν γυναίκες στην ίδια αναλογία με τους άντρες.

– Να υπάρξει ισότητα και στις συντάξεις. Δεν είναι πλέον δυνατό να ζητάμε από μια γυναίκα να συνταξιοδοτείται νωρίτερα από έναν άνδρα.

– Να αλλάξει η νοοτροπία στα σχολεία. Δεν υπάρχει πια θέση απασχόλησης την οποία να μην μπορεί να καταλάβει γυναίκα.

– Να ενισχύσουν νόμους που τιμωρούν αστυνομικούς άνδρες των δυνάμεων ασφαλείας και λειτουργούς του κράτους που επιδίδονται σε πράξεις βίας κατά των γυναικών κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

– Οι γυναίκες και τα κορίτσια να μπορούν να προβαίνουν σε καταγγελίες για πράξεις βίας σε βάρος τους σε ένα ασφαλές περιβάλλον, το οποίο να εμπνέει

εμπιστοσύνη και να τους παρέχεται προστασία, όπως επίσης και αποτελεσματική θεραπεία.

– Μεγαλύτερες απαιτήσεις σε γνωστικό και δυναμικό επίπεδο από τους υποψηφίους μελλοντικών αστυνομικών.

– Γνώση νόμων (άριστη) – Δημοκρατικότητα.

– Σκληρή εκπαίδευση όλων – Σωματικές ικανότητες.

– Σύσταση μεικτών επιτροπών εμπειρογνομόνων για την αξιολόγηση.

– Ο τίμιος και εργατικός να αμείβεται και να τιμάται.

– Οι ανάξιοι να επιπλήττονται μέχρι απόλυση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

– Κατάργηση της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων. Όχι όμως και της φιλοσοφημένης μονιμότητας του Βενιζέλου.

– Κατάργηση του «ριζώματος» των υπαλλήλων.

– Σύσταση μεικτής επιτροπής εμπειρογνομόνων για τη διαρκή κρίση των υπαλλήλων.

– Τίμηση και γενναία αύξηση του εισοδήματος των εργατικών.

– Τιμωρία που ξεκινά από επίπληξη μέχρι απόλυση των ανίκανων.

– Πρόσληψη με αξιοκρατικά κριτήρια (εξετάσεις - συνεντεύξεις) των νέων υπαλλήλων.

Η πρόταση αυτή εκπροσωπεί μεγάλο μέρος των τίμιων, εργατικών πολιτών.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΙΜΙΔΟΥ Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

– Έλεγχος των δημοσίων υπαλλήλων από ομάδες ιδιωτών.

– Να μειωθεί η γραφειοκρατία και οι αποφάσεις των υπαλλήλων να είναι κάθετες.

– Να τηρούν το ωράριο οι δημόσιοι υπάλληλοι και στο ίδιο χρονικό διάστημα να δέχονται το κοινό, δηλαδή σε ολόκληρο το ωράριο τους, διότι διαφορετικά πνέζουν τον κόσμο με αποτέλεσμα να δημιουργούνται ουρές και να παρατηρείται το φαινόμενο να φεύγουν οι περισσότεροι υπάλληλοι αμέσως μετά την ώρα υποδοχής του κοινού.

– Να μην φεύγουν από τις υπηρεσίες τους για προσωπικές δουλειές (π.χ. καθημερινά ψώνια κ.λ.π.).

– Στα νοσοκομεία σε κάθε θάλαμο να υπάρχει μια νοσοκόμα που θα πληρώνεται από τα ταμεία ασφάλισης για τώρα όλη η οικογένεια μετατοπίζεται στο νοσοκομείο.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΧΑΤΖΗΣ ΝΟΜΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ

– Απαγόρευση εισόδου στη χώρα μεγάλου αριθμού μεταναστών.

– Αυστηρότητα στην παροχή πράσινης κάρτας εργασίας και αυστηρός έλεγχος.

- Τα παιδιά να έχουν ειδικά μαθήματα μέσα στο κοινό για όλους σχολείο και όχι έξω από αυτό.
- Ίδρυση περισσότερων στρατοπέδων στην επαρχία και κέντρων εκπαίδευσης στρατιωτών.
- Παροχή περισσότερων κονδυλίων στην τοπική αυτοδιοίκηση, τα σωματεία και πολιτιστικούς συλλόγους.

ΑΘΗΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΗ ΚΑΝΑΔΑΣ

- Ίδρυση οργανισμού προστασίας τηλεθεατή για να προστατεύεται η ιδιωτική ζωή των ανθρώπων και η ανθρώπινη αξιοπρέπεια.
- Απλή ποιοτική και αντικειμενική κάλυψη των γεγονότων από τα Μ.Μ.Ε.
- Σωστή χρήση της ελληνικής γλώσσας που προβάλλεται από τους δημοσιογράφους.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΚΟΥΣΙΑΝΤΑ ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ

Αστυφιλία

- Ανάπτυξη τουρισμού, κτηνοτροφίας, αλιείας.
- Ανάπτυξη ορεινών χωριών.
- Δημιουργία αγροτοπόλεων.
- Διατήρηση παράδοσης από κατοίκους των νησιών.

Δημόσια Διοίκηση

- Αυστηρότεροι νόμοι για πάταξη διαφοράς.
- Μηχανοργάνωση όλων των δημόσιων υπηρεσιών.

Ισότητα των κοινωνικών φύλων

- Αμοιβή προσφοράς της γυναίκας στο σπίτι.
- Υποχρεωτική στράτευση των γυναικών (πιστεύω είναι και αυτό ένα δικαίωμά τους).
- Η οικογένεια, η εκπαίδευση, τα Μ.Μ.Ε. να προωθούν ισότητα των φύλων.
- Εισαγωγή γυναικών σε σχολές, όπου εισάγονται μόνο άντρες.

Τύπος και Μ.Μ.Ε.

- Προστασία ανήλικων παιδιών από τα Μ.Μ.Ε.

Δημόσια Ασφάλεια

- Καλύτερη εκπαίδευση αστυνομικών με τη δημιουργία αστυνομικής ακαδημίας.
- Να αυξηθεί ο αριθμός αστυνομικών, να γίνονται περισσότερες περιπολίες σε περιοχές κυρίως που συμβαίνουν τα περισσότερα εγκλήματα.

Αλλοδαποί

- Να γίνεται αυστηρός έλεγχος των αλλοδαπών.
- Αυστηρή αστυνόμευση σε περιοχές που μένουν κυρίως οικογένειες αλλοδαπών.
- Έλεγχος στα σύνορα για ασθένειες από γιατρούς.

Σωφρονιστικά Ιδρύματα - Φυλακές

- Να βελτιωθούν οι συνθήκες διαβίωσης μέσα στις φυλακές.

- Να απομακρυνθούν οι φυλακές ανηλίκων από τις φυλακές ενηλίκων.

- Να καταργηθούν οι φυλακές ανηλίκων και να γίνει η αντικατάστασή τους από ειδικά κέντρα όπου οι φυλακισμένοι θα έχουν τη δυνατότητα να μάθουν κάποια τέχνη.

- Σκληρή τιμωρία για όσους κακομεταχειρίζονται τα μικρά παιδιά.

Θανατική Ποινή

- Επιβάλλεται η θανατική ποινή στους έμπορους ναρκωτικών.

- Μ.Μ.Ε. αντιμετώπιση της εξουσίας και της χειραγώγησής της.

- Κριτική σκέψη (δηλαδή να μαθαίνει η κοινωνία, το σχολείο στο παιδί να κρίνει, να σκέφτεται, να απορρίπτει) με διάφορα μέσα σύγχρονης μάθησης νέους μεθόδους διδασκαλίας.

- Νόμοι και έλεγχος διαφημίσεων τηλεοπτικών σειρών και εκπομπών, όσον αφορά τα θέματα που προβάλλουν.

- Απαγόρευση παραπλανητικών ειδήσεων και μηνυμάτων.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Πολλές από τις προτάσεις, όπως βλέπουμε, περιέχονται και στη Σύνοψη Κειμένων ή είναι αρμοδιότητας άλλης Επιτροπής. Εμείς θα ασχοληθούμε με τις νέες προτάσεις, αρμοδιότητας Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, που δεν περιέχονται στη Σύνοψη Κειμένων.

Εισερχόμαστε, λοιπόν, στη διαδικασία της ψήφισης των νέων προτάσεων που δεν περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων.

Η πρώτη πρόταση είναι της Εμμανουέλας Γουλιδάκη, πρέπει να συμπεριληφθεί στο κεφάλαιο «Δικαιοσύνη - Νομοθεσία» και έχει ως εξής: «Επαναπροσδιορισμός των Κανόνων Δικαίου με υποστήριξη στον Άνθρωπο».

Η Εμμανουέλα Γουλιδάκη έχει το λόγο, για να μας αναπτύξει την πρότασή της.

ΕΜΜΑΝΟΥΕΛΑ ΓΟΥΛΙΔΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου): Η δικαιοσύνη πρέπει να κρίνει δίκαια και όχι όπως συμφέρει τον καθένα.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Εννοείτε, δηλαδή, το σύστημα να είναι πιο κοντά στον άνθρωπο, πιο επιεικές.

ΛΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ (Μέλος της Επιτροπής Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»): Επιτρέψτε μου μια παρέμβαση. Οι κανόνες δικαίου υπάρχουν και είναι αντικειμενικοί. Εσείς μιλάτε για την απονομή δικαίου και την εφαρμογή των κανόνων με δίκαιο τρόπο.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Άρα να τροποποιήσουμε λίγο την πρόταση και να την εκφρά-

σουμε ως εξής: «Επαναπροσδιορισμός των κανόνων δικαίου, βάσει σημερινών δεδομένων, με υποστήριξη στον Άνθρωπο».

Ερωτάται η Επιτροπή, εάν γίνεται δεκτή η πρόταση της Εμμανουέλας Γουλιδάκη, μετά την αναδιατύπωση αυτή.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Άρα, η πρόταση γίνεται δεκτή, ομόφωνα.

Η Χριστίνα Βρέντζου, από το Νομό Ρεθύμνης, έχει διατυπώσει μια πρόταση σχετικά με την εγκληματικότητα:

α) Απομάκρυνση από την περιοχή μας των αλλοδαπών, που βάσιμα ενέχονται σε παράνομες δραστηριότητες.

β) Με τη δημιουργία αθλητικών ή πολιτιστικών κέντρων και άλλων δραστηριοτήτων να καλυφθεί εποικοδομητικά ο ελεύθερος χρόνος της νεολαίας της περιοχής.

γ) Αύξηση αστυνόμευσης στις περιοχές αυτές.

Η Χριστίνα Βρέντζου έχει το λόγο.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΒΡΕΝΤΖΟΥ (Νομός Ρεθύμνης):

Χρειάζεται περισσότερη αστυνόμευση. Οι νέοι πρέπει να αποκτήσουν άλλα ενδιαφέροντα και ασχολίες και να μην αποπροσανατολίζονται.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Εγκρίνεται η πρόταση της Χριστίνας Βρέντζου;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση της Χριστίνας Βρέντζου γίνεται δεκτή κατά πλειοψηφία.

Ακολούθως, ο Ανδρέας Μάνος μας προτείνει τα εξής:

«Νομοθετική κατοχύρωση για την αναζήτηση αγνοουμένων, αναγνώριση πεσόντων ηρώων στην Κύπρο, νομοθετική κατοχύρωση της παραχώρησης δικαιωμάτων στους ομογενείς, νομοθετική κατοχύρωση για την παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων από την ίδια την επιστήμη, προστασία των πολυτέκνων από τη νομοθεσία και στα πλαίσια της ισότητας των δύο φύλων, στράτευση των γυναικών».

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΝΟΣ (Β' Αθήνας): Θα αναφερθώ, κυρίως, στην ενίσχυση των πολυτέκνων, διότι παρόλο που υπάρχει νομοθεσία που τους προστατεύει, προτείνω να θεσμοθετηθεί μεγαλύτερη οικονομική βοήθεια. Επίσης, να δημιουργούνται προϋποθέσεις στις οικογένειες για να αποκτούν περισσότερα παιδιά. Στις χώρες του εξωτερικού η νομοθεσία προστατεύει τις νέες οικογένειες, κάτι που θα πρέπει να γίνει και στην Ελλάδα.

Όσον αφορά τη στράτευση των γυναικών, νομίζω ότι είναι δίκαιο αίτημα, εάν θεωρηθεί ότι υπάρχει η ισότητα των δύο φύλων.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ερωτάται η Επιτροπή: Γίνονται δεκτές οι προτάσεις αυτές;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτές, δεκτές.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Άρα, οι προτάσεις του Ανδρέα Μάνου γίνονται δεκτές, κατά πλειοψηφία. Προχωρούμε στην πρόταση του Λεωνίδα Κιουσένδερλη, για τη σύγκληση

της Βουλής των Εφήβων παράλληλα με την Ολομέλεια της Βουλής, όταν επεξεργάζεται θέματα που αφορούν τη νεολαία.

Το λόγο έχει ο Λεωνίδας Κιουσένδλης.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΚΙΟΥΣΕΝΔΛΗΣ (Νομός Χανίων):

Να επεξεργαζόμαστε εμείς τα θέματα που αφορούν τη νεολαία, διότι εμείς γνωρίζουμε και βιώνουμε τα δικά μας προβλήματα εντονότερα. Πιστεύω ότι θα μπορούσαμε να αντεπεξέλθουμε, αν μας δοθεί η δυνατότητα, ότι μπορούμε να συμβάλλουμε θετικά στην επίλυση τέτοιων θεμάτων, που μας αγγίζουν άμεσα.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Η πρότασή σας θα τεθεί σε ψηφοφορία.

Ο κ. Πρόεδρος θέλει να κάνει μία παρέμβαση.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΑΑΜΑΝΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Αυτό που θέλω να σας πω, είναι ότι το πρόγραμμα της Βουλής των Εφήβων δεν ήταν καθόλου εύκολη υπόθεση. Αφορμή για τη δημιουργία του, ήταν μια επίσκεψή μου στη Γαλλία. Ο τότε Πρόεδρος της Γαλλικής Εθνοσυνέλευσης Φιλίπ Σεγκέν μου είπε ότι συγκεντρώνονται μαθητές από όλη τη Γαλλία και τις υπερπόντιες περιοχές για μία ημέρα και κάθονται στις θέσεις των Βουλευτών, τόσο όσοι είναι και οι Βουλευτές, από κάθε επαρχία, όπου τους μιλούσε ο Πρόεδρος και παρακολουθούσαν και κάποιο πρόγραμμα.

Αυτό μου άρεσε σαν ιδέα, αλλά όχι και σαν περιεχόμενο. Σκεφθήκαμε εδώ με την Επιτροπή του Προγράμματος, να κάνουμε κάτι που να ταιριάζει στην ψυχολογία τη δική μας, στους νέους μας, και να είναι χρήσιμο για την κοινωνία μας. Έτσι πήραμε αυτήν την απόφαση.

Στην αρχή είχαμε πολλές αρνητικές εκδηλώσεις. Κάποιοι έλεγαν ότι αυτό είναι πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και γίνεται με λεφτά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν είναι έτσι. Είναι ένα πρόγραμμα της Βουλής των Ελλήνων σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας και από το μεθεπόμενο χρόνο συμμετείχε και το Υπουργείο Παιδείας της Κύπρου. Οι πόροι προέρχονται από τον Προϋπολογισμό της Βουλής.

Κάποιοι είπαν ότι με αυτό το πρόγραμμα, η Βουλή θέλει να ενσωματώσει τους νέους στη δική της λογική, να τους εντάξει στο πολιτικό κατεστημένο και τη συγκεκριμένη λογική κ.λπ. Τα πράγματα δεν έχουν έτσι. Εσείς, που συμμετέχετε στο πρόγραμμα, υποθέτω ότι, όταν συζητάτε με τους καθηγητές στα σχολεία, δεν είναι κανείς από τη Βουλή να υποδείξει στους καθηγητές τι θα σας πουν, ποιοι θα συμμετάσχουν, τι να κάνουν. Δεν αντιλαμβάνομαι γιατί, κάθε τι το καινούργιο, θα πρέπει να έχει κάποιους αντίθετους σε αυτό.

Σέβομαι την άποψη όσων διαφωνούν, αλλά δεν μπορώ να περιγράψω την ταυτότητά τους ως πνευματικών ανθρώπων. Πήρα αφορμή από δύο σημερινά δημοσιεύματα. Οι ίδιοι άνθρωποι αντιμετωπίζουν πολλές φορές από διαφορετική σκοπιά αυτό το πρόβλημα. Διάβασα σήμερα ότι κάποιος υποτίθεται, πολύ σοβαρός πνευματικός προοδευτικός άνθρωπος σε μια σοβαρή εφημερίδα με εγκαλεί, το καλύτερο

που έχω να κάνω, λέει, είναι να σταματήσω αυτό το πρόγραμμα.

Από τη μία αντιμετωπίζει το πρόγραμμα και τα παιδιά που συμμετέχουν, σαν να είναι η ίδια η Βουλή των Ελλήνων. Σαν ξαφνικά να σας βαφτίζουμε εκπροσώπους του ελληνικού λαού, σαν να έχετε τη συνταγματική νομιμοποίηση ενός Βουλευτή. Σαν να έχουμε απέναντί μας πολίτες 40, 50 ή 60 ετών, με τις σπουδές τους, την επαγγελματική και κοινωνική τους δράση, με τις οικογένειες και τις εμπειρίες τους. Αυτό το στοιχείο δεν το διεκδικούμε ούτε εγώ ούτε εσείς.

Από την άλλη, στα ίδια κείμενα, σας αντιμετωπίζουν σαν να είστε εντελώς ασήμαντοι, άσχετοι, κάποια παιδιά που μόλις βγαίνουν απ' το «καβούκι» τους. Τι άλλο είναι αυτό, παρά αδυναμία, ανικανότητα επικοινωνίας με τη νέα γενιά;

Αυτό που με πληγώνει, προσωπικά, είναι το πόσο επιφανειακά και πρόχειρα σκέφτονται όλοι αυτοί. Δε γνωρίζουν, πώς λειτουργεί αυτός ο θεσμός, δε γνωρίζουν ότι έχετε κοπιάσει, ότι έχετε προβληματιστεί, ότι έχετε συζητήσει με τους καθηγητές και με το περιβάλλον σας. Είμαι βέβαιος ότι όλα αυτά γίνονται, χωρίς αξιώσεις. Ο νέος άνθρωπος, αν μη τι άλλο, δεν έχει παρωπίδες και εμμονές. Δεν υπάρχει η αξίωση ότι αυτά είναι 100% σωστά.

Έχουν πρακτική σημασία αυτά που σας λέω. Άκουγα χτες σ' ένα ραδιόφωνο να μεταδίδει ο ανταποκριτής στη δημοσιογράφο της εκπομπής δύο, τρεις ατάκες σχετικά με τη Βουλή των Εφήβων, αγνοώντας άλλα σημαντικά και ουσιώδη της σκέψης των παιδιών. Το ένιωσα ως προσβολή αυτό. Ένωσα και κάπως συνυπεύθυνος και θα ήθελα να πω, ότι δεν είναι το ίδιο πράγμα, γιατί από μια ατάκα που είπε ένα παιδί 16 ετών δεν μπορεί να αφαιρεθεί η αξία της σκέψης. Θέλω να σας βλέπω ως υπεύθυνα άτομα απέναντί μου. Εάν τα δύο, τρία παιδιά που άκουσαν μόνο την ατάκα τους από τον ρεπόρτερ, το ήξεραν, δεν θα είχαν πει τίποτα. Αν ήξεραν ότι όλος τους ο προβληματισμός, οι σκέψεις τους, η αγωνία τους μετατράπηκε σε μία ατάκα, δεν θα αποτολμούσαν αυτή την ατάκα.

Αύριο θα συνεδριάσει η Ολομέλεια και μεθαύριο θα πάτε στις περιφέρειές σας. Δώστε σε όλους να καταλάβουν ότι έχετε προβληματισμό, ότι δε συνθηματολογείτε, ότι δεν εντυπωσιάζετε, ότι δεν κραυγάζετε, αλλά ότι σκέφτεστε βαθιά, έχετε αισθήματα και προβληματισμούς. Λυπάμαι που το λέω, αλλά δώσαμε το cd-rom με τα πρακτικά των συζητήσεων των τριών προηγούμενων Συνόδων. Διαπίστωσα με λύπη, ότι ελάχιστοι έκαναν τον κόπο να δουν το cd-rom. Στείλαμε τους τόμους των τριών Συνόδων των συζητήσεων. Διαβάζοντας όλα όσα γράφονται, διαπιστώνω με πόση προχειρότητα αντιμετωπίζουν, όσοι θέλουν να έχουν άποψη γι' αυτό το πρόγραμμα, αυτή την υπόθεση.

Έχετε πάνω απ' όλα έναν προβληματισμό σχετικά με τη βελτίωση αυτού του προγράμματος. Δεν μπορεί να είναι τέλειο. Αλλοίμονο. Ό,τι ιδέες έχετε, πρέπει με

ησυχία και ηρεμία να μας τις διατυπώσετε, ώστε να δούμε τι θα κάνουμε. Σε κάθε τι που προτείνει κανείς, υπάρχει ο αντίλογος ενδεχομένως.

Άκουσα κάποιες σκέψεις σχετικά με το πώς πληρώνονται οι Βουλευτές, τι κάνουν και τι δεν κάνουν. Αυτό είναι μια μεγάλη ιστορία. Θα σας πω πολύ σύντομα τα εξής: Η δύναμη της δημοκρατίας είναι η ίδια η δύναμη και η ικανότητα του πολίτη –για να είναι ικανός πρέπει να είναι σωστά ενημερωμένος και αυτή είναι η σοβαρή αποστολή των Μ.Μ.Ε.– να επιλέγει, να εκλέγει και να στέλνει και στο σπίτι τους μ' αυτή τη διαδικασία όσους κρίνει ότι δεν είναι αντάξιοι της εμπιστοσύνης του. Συνεπώς, δεν υπάρχει από τη μια πλευρά ο πολιτικός κόσμος και από την άλλη εκείνοι που είναι οι αθώοι, οι αναμάρτητοι και που είναι θύματα αυτού του κακού πολιτικού κόσμου. Άλλωστε, πολιτικός κόσμος δεν είναι μόνο οι 300, αλλά είναι κάθε πολίτης, που δεν κάθεται με σταυρωμένα τα χέρια και συμμετέχει στα κοινά, συμβάλλοντας στη δημιουργία ενός καλύτερου μέλλοντος. Αυτό το πρόγραμμα αυτό το στόχο έχει, δηλαδή, να συμμετέχετε στα κοινά. Δεν σας λέει το πρόγραμμα πώς να συμμετέχετε στα κοινά και τι περιεχόμενο θα δώσετε, γιατί αυτό είναι θέμα δικό σας.

Είναι λάθος να καθηλωνόμαστε ως λαός, ως πολίτες με σταυρωμένα τα χέρια και να λέμε ότι οι 300, που θεωρούνται ο πολιτικός κόσμος, πρέπει να κάνουν πάντα το σωστό. Οι Βουλευτές δεν ασκούν επάγγελμα, αλλά λειτουργήματα. Ο κάθε Βουλευτής έχει και πρέπει να έχει τη δουλειά του. Στο χρόνο που ασκεί τα καθήκοντά του πρέπει η πολιτεία να του εξασφαλίζει τους όρους της άνετης διαβίωσής του, αλλά και της οικογένειάς του. Έτσι δεν προστρέχει στην οικονομική στήριξη τρίτων. Δεν υπάρχει νομίζω πιο αρνητική στάση, από την κριτική που γίνεται τόσο αφαιρετικά και με τέτοια γενίκευση. Ασφαλώς και θα υπάρξουν και ορισμένοι ανάξιοι του λαού. Ακόμα και εσείς αισθάνεστε ότι είστε οι καλύτεροι της τάξης σας για να εκφράσετε αυτό που σκέπτονται οι υπόλοιποι συμμαθητές σας;

Το πρόβλημά μας είναι πώς λειτουργεί η δημοκρατία και αν ο πολίτης είναι ενεργός, ώστε να εκπροσωπείται κάθε φορά και καλύτερα. Πολλοί λένε ότι η Βουλή με τους έφηβους είναι γεμάτη. Είναι μία ωραία εικόνα. Πολλοί μεραποίνου είναι οι Βουλευτές και συνήθως είναι εκείνοι που γνωρίζουν ότι οι Βουλευτές πρέπει να είναι και στις περιφέρειές τους. Οι Βουλευτές πρέπει να είναι κοντά στους κοινωνικούς αγώνες και τα κοινωνικά προβλήματα. Πρέπει να είναι κοντά στο κόμμα τους, γιατί το κόμμα είναι ένας θεσμός της δημοκρατίας. Μέσα από το κόμμα οργανώνεται η πολιτική ζωή και ο δημόσιος βίος της χώρας. Πρέπει, επίσης, να συμμετέχουν στις Επιτροπές. Δεν μπορεί ο κάθε Βουλευτής να είναι και στην Ολομέλεια και στις Επιτροπές και παντού. Συνεχώς έχουμε αποστολές σε διεθνείς οργανισμούς και σε άλλα κοινοβούλια. Ο Βουλευτής δεν έρχεται για να καθήσει, π.χ. έξι ώρες, που διαρκεί μια συνεδρίαση, στα έδρανα. Παρευρί-

σκεται στις συζητήσεις που τον αφορούν και συμμετέχει στις υπόλοιπες.

Απ' αυτά καταλαβαίνετε πόσο πρόχειρη και εύκολη είναι η κριτική που γίνεται πολλές φορές. Δεν το λέω αυτό για να υπερασπιστώ τους Βουλευτές, αλλά το θεσμό.

Γιατί ο θεσμός του Κοινοβουλίου είναι η βάση, ο πυρήνας της Δημοκρατίας. Συνήθως, όσοι έχουν αρνητική σχέση με τα πραγματικά συμφέροντα του λαού, δεν θέλουν ένα αναβαθμισμένο Κοινοβούλιο. Θέλουν ένα Κοινοβούλιο απαξιωμένο στη συνείδηση του λαού, για να μπορούν με την εκάστοτε εξουσία, με την οποιαδήποτε μορφή εξουσίας είτε εκβιάζοντας, είτε συναλλασσόμενοι, είτε συγκροτούμενοι να ρυθμίζουν τα ζητήματά τους, ερήμην του λαού. Αυτό σημαίνει απαξιωμένο Κοινοβούλιο, δηλαδή, ότι δεν μπορεί να παίξει το ρόλο του, να εκφράζει αυθεντικά και κυρίαρχα τον λαό.

Επομένως, να κάνετε την λογική και υπεύθυνη κριτική σας. Όμως, να μη συμβάλλετε από την πλευρά σας σε αυτή τη συνεχή απαξίωση, για την οποία, όπως σας είπα, δεν έχουν ευθύνη αυτοί που εκάστοτε, στελεχώνοντας αυτόν τον κοινοβουλευτικό θεσμό ως εκπρόσωποι του λαού, οφείλουν πάνω από όλους, να φροντίζουν για το κύρος του, ώστε οι πράξεις τους και οι παραλείψεις τους να μην αξιοποιούνται από όσους θέλουν να υπονομεύουν το θεσμό αυτό.

Σας ευχαριστώ και πάλι, γιατί διαπιστώνω και εδώ με πόση υπευθυνότητα συμμετέχετε. Ελπίζω, ότι αύριο στην Ολομέλεια, όσοι θα μιλήσετε, θα δώσετε το ίδιο ακριβώς δείγμα λόγου και γραφής.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε θερμά τον κ. Πρόεδρο.

Κύριε Πρόεδρε, σας μεταφέρουμε την εικόνα της επιτροπής μας, όπως συνεδρίασε χθες και σήμερα. Διεξήχθη άψογα η συζήτηση. Το επίπεδο των Εφήβων Βουλευτών της Επιτροπής μας είναι πάρα πολύ υψηλό. Αυτό το έζησα επί δύο μέρες. Οι προβληματισμοί ήταν πάρα πολύ υψηλοί και κατεγράφησαν. Έγινε ένας εποικοδομητικός διάλογος. Πιστεύω, ότι τα παιδιά έμειναν πάρα πολύ ικανοποιημένα. Τα «πήγαμε» πάρα πολύ καλά. Αυτό φαίνεται και από τις διατυπώσεις των τοποθετήσεών τους.

Η Λίνα Αλεξίου έχει το λόγο.

ΛΙΝΑ ΑΛΕΞΙΟΥ (Δημοσιογράφος - Μέλος της Επιτροπής Προγράμματος της Βουλής των Εφήβων): Έφηβοι Βουλευτές, δεν θα έκρινα αναγκαίο να παρέμβω ξανά, μετά από όσα είπε ο κ. Πρόεδρος της Βουλής. Θα ήθελα μόνο να προσθέσω τούτο. Η Επιτροπή του Προγράμματος της Βουλής των Εφήβων θεωρεί πάρα πολύ μεγάλο γεγονός το ότι μπόρεσε η Βουλή των Εφήβων, η δική σας Βουλή, να προχωρήσει για 4 χρόνια και να καθιερωθεί σαν θεσμός στη συνείδηση των πολιτών και στη συνείδηση των μαθητών. Είναι δικός σας θεσμός. Εμείς βάζουμε ένα πλαίσιο. Όπως σε κάθε θεσμό, έτσι και σε αυτό το θεσμό εσείς του δίνετε το περιεχόμενο. Το πως θα εξελιχθεί αυτός ο θεσμός, αν θα μπορέσει να συνεχιστεί, εάν θα τον υπερασπιστείτε για να συνεχιστεί, είναι δική σας υπόθεση.

Αυτό πρέπει να το καταλάβετε. Η Επιτροπή του Προγράμματος, αλλά και η Βουλή η ίδια δεν έχουν να κερδίσουν από την υπόθεση αυτή, παρά μόνο από τη σοφία της δικιάς σας νεότητας. Ίσως, τίποτα άλλο πιο σημαντικό δεν θα μπορούσε να υπάρξει. Μην αφήσετε να σας τη δηλητηριάσει κανείς αυτή την παρουσία, αυτή τη σοφία και αυτή τη ζωντάνια.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε τη Λίνα Αλεξίου.

Διατυπώνω ξανά την πρόταση του Λεωνίδα Κιουσένδλη.

«Σύγκληση της Βουλής των Εφήβων παράλληλα με την Ολομέλεια της Βουλής, όταν τα θέματα που επεξεργάζεται η Ολομέλεια είναι θέματα, που αφορούν τη νεολαία».

Ερωτάται η Επιτροπή: Γίνεται δεκτή αυτή η πρόταση;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση του κ. Κιουσένδερλη έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ο Ανδρέας Ραζής (Β' Αθήνας) έκανε τις εξής προτάσεις:

1. Πολιτικοποίηση της νεολαίας.

2. Αποπομπή από τη Βουλή όσων Βουλευτών που με δηλώσεις τους ασεβούν στην δημοκρατία.

3. Πλήρης ενημέρωση των μαθητών μέσα από το σχολείο για τη φύση και δράση ολοκληρωτικών καθεστώτων.

Νομίζω, ότι το τελευταίο θέμα διδάσκεται στην πολιτική αγωγή στο σχολείο.

Παρακαλώ, τον Ανδρέα Ραζή να μας αναπτύξει τις προτάσεις του.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΑΖΗΣ (Β' Αθήνας): Πιστεύω, ότι μόνον όταν οι νέοι είναι υπεύθυνοι και ξέρουν να συμμετάσχουν και να συζητούν, ξέρουν να είναι φορείς ιδεών. Μόνο τότε μπορεί να είναι σωστοί πολίτες και μπορεί να έχει βαρύτητα η άποψη και η γνώμη τους.

Είναι πολύ σημαντική η πλήρης ενημέρωση των μαθητών μέσα από το σχολείο για την δράση των ολοκληρωτικών καθεστώτων που μάλιστα την Ελλάδα στο παρελθόν, προκειμένου να καλλιεργηθεί ανθρωπιστική παιδεία. Είναι πάρα πολύ σημαντικό να καταλάβουμε όλοι μας την αξία της δημοκρατίας, την αξία του πολιτεύματος της δημοκρατίας. Δεν είναι μόνο σύστημα διακυβέρνησης. Είναι ένας τρόπος ζωής σε μία κοινωνία, που διέθετε από κρίση και έχει τόσο πολύ ανάγκη τη δημοκρατία. Δεν μπορεί να καταρτίζουν τη Βουλή άτομα τα οποία είναι ανεύθυνα και δεν έχουν πίστη στο δημοκρατικό πολίτευμα.

Πρέπει να οριοθετηθεί ένα κατώτατο όριο για την ψήφο στα 16 ή 17 χρόνια. Πιστεύω, ότι οι νέοι άνθρωποι είναι και αυτοί ικανοί να ψηφίζουν και σε μικρότερη ηλικία.

Είναι υπεύθυνα άτομα, έχουν μορφωθεί, είναι γνώστες της πολιτικής κατάστασης, μπορούν να είναι μέλη κάποιου κόμματος. Επομένως μπορούν να ψηφίζουν. Ίσως θα ήταν

και πιο τολμηρό να πούμε, ότι να υπάρχει και ένα ανώτατο όριο, ότι πέρα από κάποια ηλικία να μην επιτρέπεται η ψήφος. Ίσως, είναι λίγο τολμηρό.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ερωτάται η Επιτροπή: Γίνεται δεκτή η πρώτη πρόταση του Ανδρέα Ραζή «Πολιτικοποίηση της Νεολαίας»;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η πρόταση για ψηφοφορία είναι η εξής: «Αποπομπή από τη Βουλή όσων Βουλευτών ασεβούν προς τη Δημοκρατία».

Θα ήθελα να κάνω μια διευκρίνηση. Όταν εκλέγονται οι Βουλευτές, ορκίζονται στο Σύνταγμα της Ελλάδας, στην τήρηση της συνταγματικής τάξης. Από κει και πέρα τους εκλέγει ο λαός, δεν είναι εύκολο να αποπεμφθούν από έναν Κανονισμό της Βουλής. Ο καθένας, όμως, από τους Βουλευτές κρίνεται σύμφωνα με τις πράξεις του, όταν έρθει η ώρα.

Γίνεται δεκτή η πρόταση αυτή;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η επόμενη πρόταση: Πλήρης ενημέρωση των μαθητών μέσα από το σχολείο για τη φύση και δράση ολοκληρωτικών καθεστώτων με κατεύθυνση για τα ανθρωπιστικά ιδεώδη.

Γίνεται δεκτή η πρόταση αυτή;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η επόμενη πρόταση: Ψήφος στα 16.

Γίνεται δεκτή η πρόταση αυτή;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι, όχι.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η πρόταση απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται η Επιτροπή: Γίνεται δεκτή η Σύνοψη Κειμένων που αφορούν στα θέματα της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης στο σύνολό της με τις προτάσεις που έγιναν δεκτές;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Επομένως, η Σύνοψη Κειμένων που αφορά στα θέματα της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καθώς και οι νέες προτάσεις της Επιτροπής γίνονται δεκτές στο σύνολό τους, κατά πλειοψηφία.

Θα προχωρήσουμε στην κλήρωση των 5 ομιλητών

για την Ολομέλεια. Έκτος ομιλητής συμπεριλαμβάνεται ο Εισηγητής της Επιτροπής Χρυσόστομος Καρτερός, από το Νομό Σερρών. Στο σημείο αυτό έγινε η κλήρωση των πέντε (5) Έφηβων Βουλευτών που θα λάβουν το λόγο στη συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής των Εφήβων και είναι οι: Γεώργιος Βαρσάνης (Νομός Τρικάλων), Αικατερίνη Χατζηδάκη (Β' Θεσσαλονίκης), Άννα Πίνα (Νομός Χαλκιδικής), Ζωή Ζαγγογιάννη (Β' Αθήνας), Εμμανουέλα Γουλιδάκη (Νομός Ηρακλείου).

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Παπανικολάου.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (Υπόλογο Αττικής): Θα ήθελα να προσθέσω κάτι με την ευκαιρία που είναι εδώ ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης, εσείς και η κυρία Αλεξίου. Μιλώντας για την αστυφιλία, είδαμε ότι πολλά παιδιά από την Ζάκυνθο, Ήπειρο, Χαλκιδική, Λέρο, Χίο, Σαμοθράκη, Κύπρο και άλλα μέρη, μίλησαν για την αστυφιλία, την ερήμωση της υπαίθρου. Με βασικές γνώσεις γεωγραφίας βλέπουμε ότι η ενεργή Ελλάδα έχει περιοριστεί στα αρχικά της σύνορα του ανεξάρτητου Κράτους του 1830. Αυτό πιστεύω είναι ντροπή για όλους τους Έλληνες. Εγώ μένω στην Ελευσίνα, είμαι πολύ κοντά στο κέντρο, πιστεύω ότι οι Έλληνες χάνονται και μαζί με αυτούς χάνεται και η Ελλάδα. Πρέπει ο πολιτικός κόσμος και εμείς να στηρίζουμε την υπαίθρο, γιατί είναι η ζωή της Ελλάδας.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Συμφωνούμε απολύτως.

Αγαπητές και αγαπητοί φίλοι και συνάδελφοι, ολοκληρώσαμε τις εργασίες της Επιτροπής της Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης. Πήρατε μια πρόγευση για το πώς τηρούνται και υλοποιούνται οι διαδικασίες μέσα από τα όργανα της Βουλής. Πήρατε, επίσης, μια πρόγευση για την αυριανή διαδικασία στην Ολομέλεια της Βουλής. Επιδείξατε υψηλό επίπεδο με τις απόψεις και τοποθετήσεις σας. Πιστεύω, ότι αυτές τις ελπίδες, τις προσδοκίες και τα ιδανικά θα τα τηρήσετε και θα τα υλοποιήσετε και στη ζωή που έχετε μπροστά σας.

Σας ευχαριστώ θερμά για τη συνεργασία. Νιώθω πλήρως ικανοποιημένος.

Σας εύχομαι καλή επιτυχία στη ζωή σας.

Στο σημείο αυτό και περί ώρα 13.00' λύεται η συνεδρίαση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΔΡΑΜΑΣ